

120030163,6

nom čestitamo ob
prazniku in dnevu državnosti.
Župan s sodelavci

UGODNI POPUSTI
OPREMA ZA KOLESARJENJE
IN PROSTI ČAS

PEUGEOT
GRISLEY
SCOTT USA
SCHWINN

TBS
HH
BH BIKES
200

Sprinter d.o.o.
CYCLES ŠKERLJ

Pod gozdom c. IV/20
Tel.: 01/7861 875, 01/7871 482 GSM 041/668 788

POSLOVALNICA GROSUPELJE
Kolodvorska ul.3
1290 Grosuplje

Novo za vas!

- Večji prostori
- Več storitev na enem mestu
(največja ponudba del, internetni kofiček, prijavnostno mesto
ZMT nakup turističnih aranžmajev, ugodno fotokopiranje)
- Daljši delovni čas: pon.-petek: 7.30-17.00

www.studentski-servis.si

tel.: 01 786 51 70 gsm: 031 68 88 33 fax: 01 786 10 19
e-mail: grosuplje@studentski-servis.si
naročanje napotnic: 080 26 28

ŠTUDENTSKI SERVIS
Borštnikov trg 2, Lj
tel.: 01 200 88 00
delo@studentski-servis.si

SPEČE KRALJESTVO KRALJA MATJAŽA

12 LET OD OSAMOSVOJITVE

V tednu od 19. do 23. maja sem sodeloval v okviru vzdrževalnih geodetskih del na državni meji z R Avstrijo. Dela določa mednarodna pogodba. Delovišče se je raztezalo vzhodno od Pece oziroma tudi vzhodno od mejnega prehoda Holmec proti razloženemu naselju Jamnica. Naselje sestavljajo izrazito lepe in mogočne slovenske gorsko-hribovske kmetije in prijazni ljudje.

Naključje pa je nanese, da je v tem tednu (21. maja) naš nekdanji predsednik države pričal pred Mednarodnim sodiščem za vojne zločine v Haagu. Tega dne je bilo zelo slabo vreme in se ni dalo opravljati predvidenih del na državni meji. Zato smo si s kolegi vzeli nekaj več časa za ogled rudnika v Mežici in okoliških krajev, pa odšli do same votline kralja Matjaža nekaj sto metrov stran od planinskega doma na zasneženi Peci (1659 m) ter si v preostalem času ogledali tudi televizijski prenos pričanja Milana Kučana v Haagu.

Tako sém v mislih stopal tudi po stopinjah ene od slovenskih pravljic neposredno pod goro Peco, ki skriva legendarnega kralja Matjaža. Bil je dober kralj Slovincem. Noč in dan so k njemu prihajali lahko tudi siromaki in zatirani. Koval je zlatnike in med njegovim vladanjem so vladali zlati časi. Ker so mu bili drugi vladarji nevoščljivi zaradi njegove mogočnosti, so združili svoje vojske proti njemu. Zato se je samo z majhno vojsko svojih preživelih junakov moral skriti v votlino pod Peco. Sedel je za kamnito mizo, ostali pa so posedli po tleh okrog njega in zaspali. Legenda na koncu pravi, da se bo, ko mu bo brada zrasla devetkrat okoli mize, prebudil. Sredi zime bo pred jamo zrasla lipa. Cvetela bo od polnoči do ene zjutraj. Potem se bo posušila. Takrat bo Matjaž s svojimi vojaki prišel in premagal vse svoje sovražnike, preganjal krivico s sveta in spet zavladal Slovincem.

Tako pravi legenda, čeprav naj bi šlo za (zgodovinsko nekoliko manj priljubljenega, a še vedno precej boljšega od drugih) ogrskega kralja Matijo Korvina, ki je močno posegel pri prizadevanjih za obrambo Evrope pred grozečo turško nevarnostjo tudi v naših krajih. Čez naše kraje pa naj bi večkrat tudi potoval k svoji izvoljenki, v ljudskem izročilu poimenovali Alenčica.

Vsa ta simbolika, se mi zdi, se je Slovincem dogajala tudi nedavno - na koncu osemdesetih in v začetku devetdesetih let. Danes pa... Ob 12. obletnici osamosvojitve Slovenije in državnem prazniku zato ne bom ponavljal starih zgodovinskih pravljic, kako so si Slovenci stoletja (tisočletje in več!) prizadevali, da bi uresničili svoje sanje, pa tudi ne znanih dejstev, ki so pripeljali do razpada stare države in slovenske osamosvojitve. Nenezadnje je to zgodbo v nekaterih detajlih obnovil na pričanju tudi donedavni predsednik R Slovenije in visoki slovenski funkcionar v nekdanji SFRJ, g. Milan Kučan. Bolj zaskrbljujoča so bila na tem pričanju nekatera navzkrižna vprašanja obtoženega, ki so kazale na neke druge slovenske pravljice - beri: afera o Holmcu, pa o orožju in še o čem drugem.

Zelo previdno se je g. Kučan na pričanju dotaknil tudi politične ureditve v nekdanji državi in vzrokov za razpad SFRJ. Kakšna je bila ta ureditev in kdo jo je vodil ter bil tudi izključno odgovoren, kaže tudi izjava, da so člani slovenske partijske delegacije odšli iz 14. izrednega kongresa Zveze komunistov Jugoslavije, kar je po njegovem povzročilo razpad stare države. Če pa k temu dodamo še, s kakšnim namenom je bilo Mednarodno sodišče za vojne zločine v Haagu ustanovljeno (da med drugim obsodi akterje tragičnih zaključkov komunističnega režima - tako kot po drugi svetovni vojni v Nürnbergu za obsodbo nacizma), je zadeva popolnoma jasna.

Mednarodno kazensko sodišče je pričelo delovati 1. julija 2002, po tem ko je že več kot 60 držav ratificiralo Rimski statut, med njimi tudi Slovenija in sicer 22. 11. 2001, kot 48. država po vrsti. Sodišče je pristojno za kaznovanje kršitev določb mednarodnega humanitarnega prava, kar pomeni za vojne zločine, zločine proti človeštvu in genocid. Obsodbo režima, ki je Slovenija uradno še ni naredila, bo po vsej verjetnosti morala Slovenija doreči še pred 1. majem 2004, ko bo postala polnopravna članica EU. K temu jo zavezuje tudi resolucija Sveta Evrope o totalitarnih režimih št. 1096. Nenezadnje: to je že storila tudi Srbija, ki se je še včeraj zvijala v železnih kleščah krvavega komunizma.

Zato v prihajajočem letu ob vsem pospešenem dogajanju na različnih področjih v slovenskem političnem in medijskem prostoru lahko pričakujemo tudi burno leto ob odpiranju teh tem, še posebej med zagovorniki starega režima. Vprašanje časa pa je, kdaj bomo zmogli toliko modrosti in moči, da bomo zavrgli vse totalitarne režime na smetišče zgodovine, pa naj gre za fašizem, nacizem, komunizem ali pa njihove novejšje različice kot npr. nedavno strmoglavljeni iraški sadamizem. Zame osebno niso nikoli bili vprašljivi niti domoljubni vzgibi tudi vojskujočih se med Slovenci.

Ali pa bomo spet poslušali stare (zgodovinske) pravljice, novoveško za lase privlečeno "mirovništvo" in tretjerazredne (stranske) poti, privilegiranci pa bodo še naprej kradli kot srake ne samo nekdanje družbeno premoženje, temveč tudi z moralno spornimi in potuhnjnimi metodami ter z menedžersko prebrisanostjo še preostalo premoženje že tako večinsko ubožane brazpravne raje?

Zdi se mi, da sanje kralja Matjaža in spanje njegove vojske že kar predolgo trajajo.

Jože Miklič

DRUŽINA IN VRTEC Z ROKO V ROKI

Grosuplje, 6. junija - Otroci, ki so vključeni v katero izmed šestih organizacijskih enot VZ Kekec Grosuplje, so skupaj s svojimi vzgojiteljicami in njihovimi pomočnicami v iztekaajočem se šolskem letu posebno pozornost namenjali obeleževanju obletnic ter praznovanju osebnih praznikov. Malčki lahko leta, ki so jih dopolnili, pokažejo s prstki na rokah, njihov vrtec pa kot organizirana oblika vzgoje in varstva srečuje že Abrahama. Nič čudnega torej, da so tudi otroci iz vrtca tako nestrno pričakovali osrednjo prireditev ob 50-letnici organizirane predšolske vzgoje v občini Grosuplje.

V vročem junijskem popoldnevu je številne obiskovalce prireditev, med katerimi so prevladovala mlade družine z otroki, že ob vhodu v avlo Osnovne šole Louisa Adamiča pozdravil Pihalni orkester Glasbene šole Grosuplje pod vodstvom Boštjana Dimnika. Ravnateljica VZ Kekec Grosuplje, Cvetka Košir, se je v uvodnem nagovoru zahvalila vsem, ki so kakorkoli prispevali k razvoju organizirane vzgoje in varstva v občini Grosuplje. Posebej je izpostavila vse nekdanje in sedanje delavce vrtca, občino Grosuplje kot ustanoviteljico VZ Kekec, strokovne službe, ki delujejo v okviru MZŠŠ, ter starše, ki z vrtcem z roko v roki sodelujejo pri vzgoji, negi in varstvu svojih otrok. Predstavila je tudi angažiranost VZ Kekec

Direktorica vrtca
Cvetka Košir.

V 50 letih pa se je marsikaj spremenilo. Zrasli so novi vrtci z lepimi igrišči. Na žalost pa še vedno ni dovolj prostora v jasličnih oddelkih. Prostor za najmlajše bo občina pridobila v že kupljeni bivši trgovini Vele. V neposredni bližini tega objekta pa je še dovolj prostora za nadaljnje gradnje za potrebe predšolske vzgoje. Župan Lesjak je ob tem spomnil, da bodo v občini Grosuplje v bližnji prihodnosti potrebne večje investicije tudi v zdravstvenem domu, knjižnici, šolah in komunalni infrastrukturi.

V bogatem kulturnem programu, ki ga je povezovala Metka Kadunc, so nastopili: Otroška folklorna skupina Račna, Glasbena šola Grosuplje ter otroci, ki so pod vodstvom številnih mentoric predstavili enote VZ Kekec Grosuplje. Vseh šest enot se je predstavilo tudi na razstavnih panojih.

VZ Kekec Grosuplje danes skrbi za 640 otrok in ima 91 zaposlenih, od tega 64 pedagoških delavk. VZ Kekec Grosuplje sestavljajo naslednje enote: Kekec (Trubarjeva 15, Grosuplje), Tinkara (Tovarniška 2, Grosuplje), Rožle (Ljubljanska 4, Grosuplje), Pika (Ljubljanska 51, Šmarje-Sap), Mojca (Za gasilskim domom 6a, Grosuplje) in Kosobrin (Ljubljanska 40a, Grosuplje).

Ob 50-letnici neprekinjenega delovanja je Občina Grosuplje VZ Kekec Grosuplje predlagala za prejemnika priznanja občine Grosuplje s srebrnim znakom občine Grosuplje. Občinski svet je njen predlog soglasno podprl.

Janez Pintar

pri prenavljanju predšolske vzgoje ter izrazila željo, da bi prostorske možnosti dopuščale, da bi bili v vrtec vključeni vsi otroci, katerih starši bi si to želeli.

Župan Janez Lesjak se je v svojem nagovoru spomnil vrtca, ki ga je kot triletnik začel obiskovati pred pol stoletja. Vrtec v Koščakovih hiši je bil v primerjavi z današnjimi vrtci prava revščina. Na dvorišču so imeli dve gugalnici, kup peska ter vrtljak.

Glasilo
prebivalcev
občine
Grosuplje

Letnik XXXVIII
števila 6
junij
2003

9 771580 091009

MOJSTRI IZ PEKARNE

ZA DOBRE STVARI SI JE TREBA VZETI ČAS

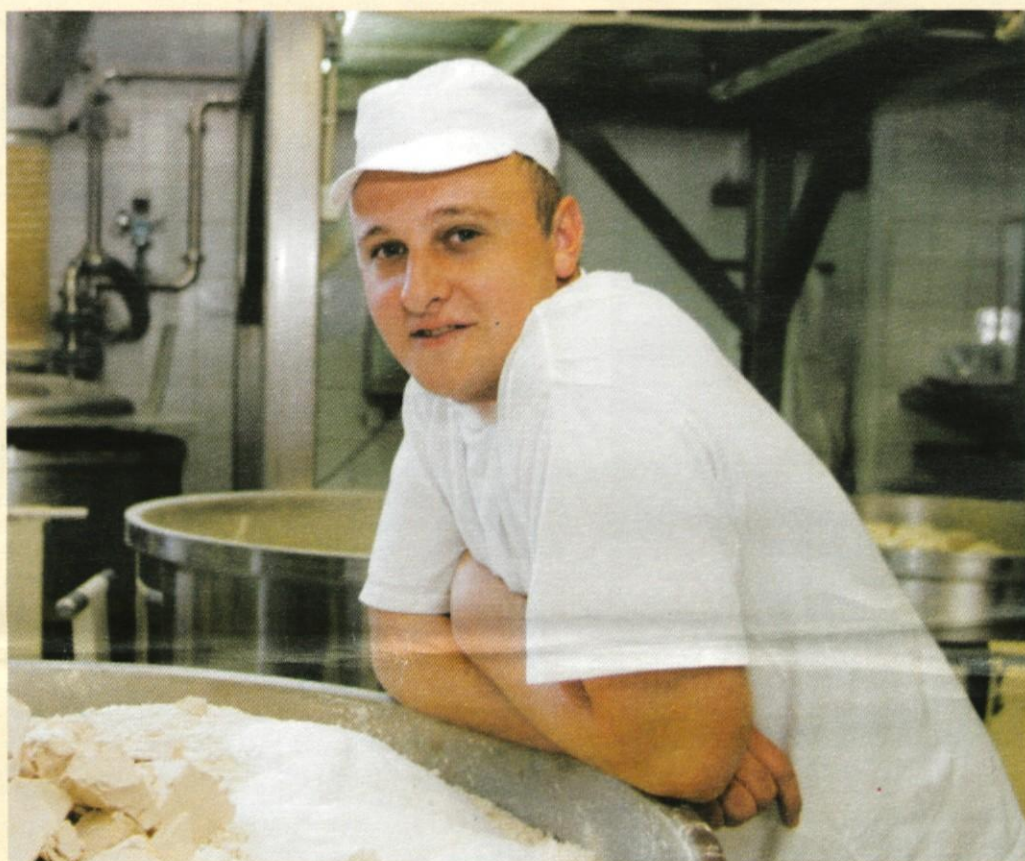
Kaj imata skupnega gašenje požarov in peka kruha?

Oba sta povezana s toploto in pri obeh lahko narediš nekaj dobrega za druge ljudi.

Tako bi lahko strnili zavzetost, ki jo Damjan Anžlovar, pek iz Pekarne Grosuplje, namenja obema svojima ljubeznima.

Ko se je Damjan odločil za poklic, ga je pritegnil prav naziv. To, da bo pek, mu je prijetno zvenelo in tudi danes ima ta beseda zanj poseben pomen. Najbolj mu je všeč občutek, da so izdelki, ki jih pripravlja, namenjeni veliko ljudem. "Zadovoljen sem, ker vem, da kruh, ki ga pečemo, jedo na različnih koncih Slovenije in celo na tujem", pravi mladi pek.

Pri svojih dvaindvajsetih letih ima že kar veliko delovnih izkušenj. Začel je pred petimi leti kot oblikovalec v podružnici Pekarne Grosuplje v Fužinah. Tam je vse delo potekalo ročno, zato se je hitro naučil vseh ročnih spretnosti, ki jih mora poznati dober pek. Zdaj Damjan dela v Grosupljem, kjer že več kot leto dni kot mešalec sodeluje pri pripravi testa. V grosupeljski pekarni je delo precej lažje kot v Fužinah, saj so postopki računalniško vodeni, je poudaril. Kljub vsemu, mu izkušnje z ročnim delom pridejo še kako prav. Posebej pomembna je spretnost ter poznavanje vseh receptur in postopkov. Ko pridobi občutek za testo, je delo precej lepše in lažje.

"Najbolj mi je všeč občutek, da s svojim izdelkom razveseljujem veliko ljudi."

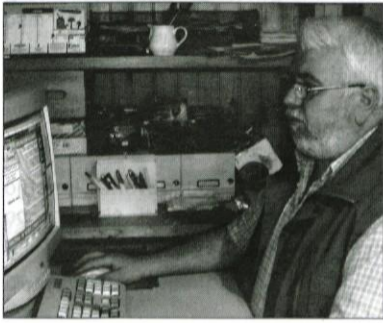
"Ko gasiš požar, moraš biti pazljiv. Varovati moraš sebe in druge", pravi Damjan Anžlovar, ki je v prostem času že od svojega dvanajstega leta prostovoljni član gasilskega društva Šentvid.

S svojim delom je zelo zadovoljen in priznava, da ima prostega časa bolj malo, preživlja pa ga z dekletom. Poleg tega Damjan redno pomaga staršem na kmetiji, včasih s prijatelji vrže na koš, enkrat tedensko pa se odpravi na gasilske vaje. Od svojega dvanajstega leta je prostovoljni član gasilskega društva Šentvid. Visokih temperatur se ne boji, zato ob požarih večkrat skoči v gasilsko obleko in pomaga gasiti. Mladenič, ki je zelo navezan na rodno Dolenjsko, ne mara hitenja. Rad si vzame čas zase in za stvari, ki ga veselijo. To je najbrž pravi recept za osvojitve naziva mojster, česar si želi v prihodnosti.

Pekarna
Grosuplje

ŠE EN MANDAT ODGOVORNEGA IN ZAHTEVNEGA DELA "NIČESAR PREVEČ, NIČESAR PREMALO!"

Koncem maja sem na naslov Grosupeljskih odmevov prejel pismo, v katerem je med drugim pisalo:

"Redno in z veseljem prelistam in preberem Grosupeljske odmeve in v njih skoraj vedno na fotografijah najdem kakšnega znanca. Članki imajo širok razpon interesnih področij in veseli me, da mednje spada tudi šport. Toda... Gospod Miklič! Opazila sem, da veliko člankov, ki se tičejo tega področja, napišete tudi vi. Dotaknete se zelo raznovrstnih športnih dogodkov v Grosupljem. Pozabili pa ste na..."

V nadaljevanju "naša bralka" (podpisala se je tako!) navaja eno od dejavnosti ali bolje rečeno klub, ki je v zadnjih letih v lokalnem pa tudi v širšem slovenskem prostoru res precej napredoval. Moram pa priznati, da me neomenjeni klub v preteklih štirih letih na njihovo željo ni nikoli povabil na katero koli tekmo, sestanek ali na kakšno od njihovih srečanj in drugo dejavnost. Naj k temu dodam še, da sem prav ta klub nekoliko podrobneje predstavil pred slabega pol leta in da so v tem času izšle (že) štiri številke Grosupeljskih odmevov in da je v preteklosti bilo nekaj krajših prispevkov o njihovem delu.

Taka je samo ena od mnogih zgodb. Teh zgodb pa je ob vsaki nastajajoči številki Grosupeljskih odmevov "malo morje".

"Smo pisali o neimenovanem klubu preveč ali premalo", se sprašujem.

Taka vprašanja pa so se mi vedno znova pojavljala v preteklih štirih letih ob posameznih dogodkih in dejavnostih, ki ustvarjajo in oblikujejo naše življenje in delo v občini. Prepričan pa sem, da se jim ne bom mogel izogniti niti v naslednjem mandatu. A to naj vas ne skrbi, spoštovani bralci. To je tista ustvarjalna dilema, ki je verjetno prisotna v vsakemu človeku, ko se poda na (novo) ustvarjalno pot.

HVALA, PRIJAZNO GOSTIŠČE!

Uredništvo Grosupeljskih odmevov nima svojih lastnih prostorov. Vsi člani in ostali sodelavci uredništva smo v preteklih letih svoje delo v glavnem opravljali na svojih domovih. Pred izidom vsake številke pa smo se srečevali na svojih rednih in dveh izrednih sejah v posebni sobi gostilne Vodičar - do zdaj jih je bilo 43.

Ob zaključku štiriletnega mandata se zato zahvaljujemo lastnikoma gostilne, ge. Tatjani in g. Ivu Virantu ter prijaznemu osebju za gostoljubje.

odgovorni urednik Jože Miklič

BESEDE SO MEČ, KI ŽIVO ZADENE

Kovane v zvezde ali pahnjene v deber pelina. Tudi skozi take horizonte plovemo dopisniki Grosupeljskih odmevov, provincialni naravi časopisa navkljub. Ozki lokalni prostor večkrat ne pusti vdihovati tokov liberalne izreke, vse prevečkrat se čar napisanega izgublja v tendencioznih spletnih lokalne bralčeve zavesti.

Toda, Volezni non fit iniuri, ne toži, če sam prosiš za križ! Zato naj se nam v prihajajočem obdobju odprejo novi svetovi in nas pretresejo sveži duhovi.

Barbara Pance

VEDNO JE MOGOČE ŠE KAJ IZBOLJŠATI...

Povabilo glavnega urednika Grosupeljskih odmevov g. Jožeta Mikliča sem sprejel z veseljem in častjo, da lahko kot posameznik sooblikujem lokalni časopis. Obenem pa sem bil postavljen pred odgovorno nalogo, da skupaj z ostalimi člani uredniškega odbora dajem časopisu vsebino ali drugače povedano, da ustvarimo časopis po meri občank in občanov občine Grosuplje. Seveda časopis nikoli ne bo zadovoljil vseh, vendar je to v demokratični družbi nekaj normalnega. Kritiko je potrebno jemati resno, a se pri tem tudi vprašati, kaj je resničen namen le-te. Posamezna številka časopisa je bila včasih bolj zanimiva in včasih morda nekoliko manj. To je res, vendar to ni posledica slabe uredniške politike, pač pa med drugim tudi dejstva, da se v določenem obdobju ni zvrstilo dovolj dogodkov, ki bi jih bilo v časopisu potrebno objaviti, pa tudi dopisovalci včasih nekoliko "zaspijo". Osebno menim, da bi bilo potrebno v prihodnje nekoliko jasneje določiti, kaj se objavlja, kaj ni v neposredni povezavi z dogajanjem v občini Grosuplje, izjema pa so seveda teme, ki jasno in nedvoumno obravnavajo najbolj žgoče teme v današnji slovenski družbi in se tako dotikajo vsakega od nas, kot n. pr. teme o usodi slovenskega naroda v družbi velikih evropskih narodov, kulturni dediščini, duhovnosti ...

Po drugi strani pa je vedno mogoče še kaj dodati in izboljšati pri delu in to velja tudi za Grosupeljske odmeve, zato sem prepričan, da je občinski svet Občine Grosuplje ravnal prav, ko je novi 4-letni mandat urednika lokalnega časopisa zaupal dosedanjemu uredniku g. Jožetu Mikliču, ki ima še veliko idej, ciljev in načrtov in potrebuje včasih le spodbudno besedo. Naj to priložnost izkoristim in se Jožetu zahvalim za njegovo delo, požrtvovalnost in trud, da smo kot uredniški odbor postali ekipa in naj s svojo voljo in željo po ustvarjanju časopisa še naprej deluje povezovalno v iskanju odgovorov na vsakdanje težave.

In na koncu še misel: časopis bo kljub uredniku in uredniškemu odboru vendarle odvisen predvsem od vsakega občana in občanke, ki bo s svojim delovanjem v javnosti bodisi kot posameznik ali v organiziranih skupinah prispeval k dogajanju in dogodkom v naši občini in o katerih se bo nato pisalo v časopisu.

Torej: Jože, naj bodo naslednja leta še boljša in s tem tudi prijetnejši časopis. Matjaž Trontelj

Naj priznam: V preteklosti je bilo na uredniški poti nekaj vzponov, pa tudi padcev. Ko sem se po nekajmesečnem oklevanju, ali naj se prijavim za odgovornega urednika ali ne, odločil za, sem se odločil tudi na podlagi dobrega sodelovanja z različnimi sodelavci v uredništvu in izven njega ter na podlagi vseh vaših odzivov. Z veseljem lahko ugotavljam, da je bilo večina niti spletenih v mnogo močnejšo kito kot je sprva in še proti koncu lanskega leta kazalo...

Razpisni pogoji za ponovni izbor odgovornega urednika so bili za vse prebivalce občine jasni. Prijava je bila samo ena. Pristojna komisija je kandidata predlagala občinskemu svetu v potrditev. Na seji sveta je bilo nekaj upravičenih pripomb, še več pa je bilo med njimi prenapihnenih in neobjektivnih. Prijavljenega kandidata je nato potrdila pristojna večina v občinskem svetu. Vsa druga ugibanja, špekulacije in selektivna navajanja v nekaterih medijih so (bila) zgolj cenena politika in ponavljanje že znanih (političnih) scenarijev.

Kljub vsemu pa menim, da je zdaj napočil čas za delo z novim elanom. Ugotavljam tudi, da bo tudi v bodoče treba narediti na podlagi objektivnih možnosti in zakonskih kriterijev še nekaj korakov. Najprej želim, da se še bolj povežemo in se informiramo, še posebej z občinsko upravo v prid vseh prebivalcev občine Grosuplje. Moj cilj ni izdajanje desetih strani občinskega informatorja (tega lahko npr. delajo v tajništvu občine), ampak toliko strani glasila prebivalcev občine Grosuplje, ki bo odražal pravo sliko ljudi in njihovih prizadevanj, časa in prostora ter ga boste radi vzeli v roke in iz katerega boste našli nekaj o sebi in zase.

Zato vabim poleg že sodelujočih k sodelovanju tudi tiste, ki do zdaj (še) niso sodelovali. K sodelovanju vabim tudi vse, ki obvladajo pisanje in bi želeli dopisovati v Grosupeljske odmeve v skladu s sprejeto programsko zasnovano ter uredniško politiko. Prav tako vabim vse, ki se spoznajo na fotografiranje, oblikovanje, risanje karikature in so kos drugim (tehničnim) opravilom, ki jih zahteva tiskani in elektronski medij. S svojimi osebnimi podatki in krajšo navedbo področij, na katerih bi želeli sodelovati, se oglasite pisno na naslov uredništva: Grosupeljski odmevi, Taborska 2 ali p.p. 10, 1290 Grosuplje, pa pripišite svoj telefon ali e-naslov.

Na splošno pa ne pričakujem, da bo uredniška pot v naslednjih štirih letih lažja, kljub temu da sem spoznal nekaj pasti. Poskušal se jim bom izogibati, a ne na škodo resnice in objektivnosti ter primerne kritičnosti! "Ne z mečem, temveč s poslušom!" je moje osebno geslo. Če se bomo pri svojem delu motili, nas (v skladu z zakonodajo!) tudi sproti opozarjajte! Pa podpišite se ob svojem polnem naslovu! Vsak naj ima poleg pravic tudi dolžnosti in odgovornost do svojih zmožnosti in pristojnosti. Saj smo v demokraciji, mar ne!?

(STARI - NOVI) odgovorni urednik Jože Miklič

MOJ POGLED NA DELO UREDNIŠKEGA ODBORA GROSUPELJSKIH ODMEVOV V IZTEKAJOČEM SE MANDATU

Kot dopisovalec sem z Grosupeljskimi odmevi začel sodelovati pred približno tremi leti. Sprva sem s svojimi prispevki skušal medijsko pokriti le dogajanja v Šmarju - Sapu, nato pa sem bil približno na polovici mandata imenovan tudi v uredniški odbor. Kot član uredniškega odbora sem med prispevki pogrešal predvsem krajša poročila o delu posameznih krajevskih skupnosti, komentiranje aktualnega dogajanja na območju občine ter dobronamerno kritiko. V prispevkih s prireditve, ki poskušajo postati tradicionalne, smo v uredniškem odboru vedno skušali ce-niti vloženo delo in trud nastopajočih oz. organizatorjev, zato smo društvom v glavnem namenjali pohvale in spodbudne besede. Verjetno pa bi bila kdaj koristna tudi kakšna dobronamerna opazka.

Janez Pintar

MISLIM, DA SMO BILI DOBER TEAM

Sem na plaži v najlepšem kraju na Siciliji, Taormini. Tik pred odhodom nas je g. Miklič prosil, naj napišemo prispevek o dosedanjem sodelovanju s časopisom Grosupeljski odmevi. Zgodovina se res ponavlja. Tudi lani sem morala pisati na dopustu. Zato bi mi v tem trenutku veliko boljše šel od rok potopis potepanja po Siciliji...

Moja "novinarska" pot se je začela pri Gospodarskem vestniku. Sošolec iz fakultete me je priporočil uredniku, ki me je že na prvem srečanju poslal na okroglo mizo o težavah v tekstilni industriji. Za pisanje mi ni dal nobenih napotkov. Rekel je le: "Če bo članek dober, ga bomo objavili, drugače ne." Članka ni zavrnil, pohvalil ga je. Za Gospodarski vestnik sem tako pisala dve leti. Ponudili so mi tudi službo, delovno mesto urednika priloge. Izbrala sem drugo ponudbo, na banki. Pisala sem še za vrsto drugih revij kot so Bančni vestnik, Kapital, Finance.

Ko me je g. Miklič pred štirimi leti povabil k sodelovanju, sva se odločila, da bom predvsem pokrivala gospodarsko dogajanje v kraju. Hkrati me je župnik, dr. Šuštar prosil, da bi v časopis pisala o dogajanju v grosupeljski župniji.

Pri gospodarskih temah sva se z g. Mikličem osredotočila na nove pridobitve v podjetjih, na tehnološke posodobitve, na pomembne obletnice, pridobitve certifikatov. Manj pa zgolj na predstavitve podjetij, ker gospodarska rubrika ni namenjena tržni propagandi. Mogoče je to tudi vzrok, da o vseh malih podjetjih in obrtnikih, ki delujejo v občini, nismo pisali. No, nekateri so pogovor z nami tudi zavrnili.

Delo na Grosupeljskih odmevih je vsekakor bilo zanimiva izkušnja. Ko sem prišla na intervju, so mi nekateri rekli, da mi nimajo nič zanimivega povedati. Drugi so mi pri avtorizaciji črtali tudi do polovice članka in to v najbolj zanimivih delih, češ da je to preveč za javnost. Seveda se tudi zavedam, da zgolj pogovor z direktorjem ne da vedno prave slike o situaciji v podjetju, a je ne bi dal niti zgolj pogovor z ostalimi zaposlenimi. Resnica je vedno nekje vmes. Zato poskušam o podjetju dobiti čim več različnega gradiva s številkami, ki dajo dodatno informacijo o dogajanju v posameznem podjetju.

V veliko veselje mi je bilo delo z urednikom, g. Mikličem, in celotno uredniško ekipo. Mislim, da smo bili dober team.

Mag. Tatjana Jamnik Skubic

GROSUPELJSKI ODMEVI

Glasilo prebivalcev
občine Grosuplje

Ustanovitelj časopisa:
Občinski svet občine Grosuplje

Odgovorni urednik:
Jože Miklič
tel. popoldne
786-07-22, 786-07-21
GSM 041-982-233
e-mail: jozem@siol.net

Uredniški odbor:
Jakob Müller, Barbara Pance,
Janez Pintar,
mag. Tatjana Jamnik Skubic,
Vera Šparovec, Matjaž Trontelj

Naslov uredništva:
1290 Grosuplje, Taborska 2
(hišna centrala 788 87 50)

Lektoriranje:
Marija Samec

Oblikovanje in fotografije:
Jože Miklič

COBISS-ID: 6 1 1 4 8 1 6 0
ISSN: 1 5 8 0 - 0 9 1 1

Računalniška priprava:
AMSET - MACEDONI
1290 Grosuplje, Pod gozdom 3/9

Tisk:
PARTNER GRAF d.o.o.
1290 Grosuplje, Kolodvorska 2

V skladu z določili Zakona o medijih (Ur. list 35/2001) je z odločbo št. 006-611/2002 z dne 13. septembra 2002 lokalni časopis "Grosupeljski odmevi" vpisan v razvid medijev pri Ministrstvu za kulturo Republike Slovenije. Na podlagi Zakona o davku na dodano vrednost (Ur. list RS št. 89/98) spada časopis med izdelke, za katere se obračunava davek na dodano vrednost po stopnji 8,5 %. Glasilo izhaja enkrat mesečno v nakladi 5.600 izvodov in ga prejemajo vsa gospodinjstva v občini brezplačno.

PRISPEVKE ZA JULJSKO
ŠTEVILKO JE TREBA ODDATI
DO PONEDELJKA, 7. JULIJA 2003.

Nepodpisanih in prispevkov, oddanih po datumu za oddajo, ne objavljamo. Javne ustanove imajo pravico do brezplačnih objav nekomercialnih prispevkov.

V skladu s programsko zasnovano in uredniško politiko bomo nenaročena besedila, ki bodo daljša nad 3000 znakov, zaradi pomanjkanja prostora krajšali.

Prispevki pravnih oseb se ne honorirajo, morajo pa biti avtorizirani, podpisani in poizgospodari.

Sporočila, ki se nanašajo na kritiko katerekoli pravne ali fizične osebe in posegajo v področje, kjer bi lahko prišlo do sporov po Zakonu o medijih, je treba oddati na papirju z lastnoročnim podpisom in polnim naslovom - pravne osebe morajo prispevek avtorizirati in dodati še žig.

Nenaročenih besedil, fotografij, pisem bralcev in drugih gradiv za objavo ne honoriramo in ne vračamo.

Vse ostale pravice in obveznosti urejanja in sodelujočih ureja ODLOK O USTANOVITVI IN IZDAJANJU LOKALNEGA ČASOPISA GROSUPELJSKI ODMEVI (št. 006-1/95-1), ki je bil sprejet na seji Občinskega sveta občine Grosuplje dne 30. 10. 2002.

OGLASNO TRŽENJE:

Pravne osebe: z naročilnico
Fizične osebe: plačilo po računu

Cene oglasov so bile potrjene na občinskem svetu in objavljene v Grosupeljskih odmevih št. 11/1999 in dopolnjene v aprilu 2002. Stopnja davka na dodano vrednost od oglasov je 20 %.

Vse oglase, ki bodo izdelani v digitalni obliki in so dogovorjene velikosti, je treba oddati v EPS ali TIF zapisu (300 pik/palec - za barvne v CMYK razložitvi) na domači naslov odgovornega urednika najpozneje štiri dni pred oddajo ostalega gradiva. Manjše digitalno izdelane oglase lahko pošljete tudi na elektronski naslov amset@siol.net, vendar je potrebno vašo odločitev potrditi z naročilnico, ki jo pošljete na naslov odgovornega urednika najpozneje tri dni po roku za oddajo gradiva.

Za oglase, predstavljene članke in zahvale je poleg polnega naslova potrebno navesti tudi davčno številko naročnika. Zahvale, ki ne bodo imele polnega naslova naročnika, ne bodo objavljene.

NAMESTNIK UREDNIKA

JOŽE MIKLIČ ŠE NAPREJ NAGRAJENCA STA ŽUPNIK ODGOVORNI UREDNIK DR. FRANCE ŠUŠTAR IN DŽEZIST BRACO J. DOBLEKAR

Po izvolitvi novega občinskega sveta je maja 2003 potekel tudi 4-letni mandat glavnega in odgovornega urednika občinskega časopisa Grosupeljski odmevi. Na javni razpis se je prijavil samo dosedanji urednik Jože Miklič.

Svetniki LDS in ZLSD so na seji občinskega sveta 26. maja v zvezi s časopisom navedli vrsto negativnih ocen in pripomb. Dr. M. Kranjc (LDS) je menil, da Grosupeljski odmevi niso časopis, ki bi bil pogodu večini občanov in občank. Poleg programske zasnove je kritiziral uvodnike in objave odgovorov oz. popravkov pa tudi naslovnico. Zato je predlagal, da se kandidata Jožeta Mikliča zavrne in javni razpis ponovi. A. Medved (LDS) je sicer pohvalil razširitev Grosupeljskih odmevov na internet, vendar je zahteval grafično in vsebinsko boljše in sodobnejši časopis, za urednika si bi želel novinarsko izšolanega človeka, med sodelavci večjo prisotnost mladih, motilo pa ga je tudi objavljane polemičnega odgovora hkrati z objavo polemičnega članka. Po mnenju dr. D. I. Lavriča (ZLSD) bi moral biti občinski časopis bolj sodoben in aktualen, posebej pa so ga motile "zgodovinske pravljice", J. Intihar (LDS) pa je menil, da bi moral občinski časopis urediti profesionalni novinar in da bi župan moral "nastopati" na prvi strani, ob čemer je poudaril, da župan ni član LDS, kot se sicer navaja v nekaterih poročilih z občinskih sej.

Dosedanji glavni urednik J. Miklič je rekel, da je nekako razočaran, ker je edini kandidat, vendar da za to sam ni kriv, kritike pa je zavrnil. Po njegovih besedah zgodovinski članki v Grosupeljskih odmevih prispevajo h kulturni identiteti grosupeljske občine, velika večina časopisa, ki izhaja sicer samo enkrat na mesec, pa obravnava gospodarske, kulturne, društvene in druge aktualnosti. V zvezi s polemiko je priznal, da je sam morda trikrat odgovarjal kritiku hkrati z objavo kritikovega prispevka, vendar je poudaril, da ima kot glavni urednik v skladu z novinarsko etiko to pravico. Sicer pa se je zavzel za močnejšo povezovalno vlogo časopisa in povabil k sodelovanju tudi pisce "druge strani", ki do zdaj v časopisu niso tako aktivno sodelovali.

Po mnenju župana J. Lesjaka postajajo Grosupeljski odmevi komercialni časopis, ker objavljajo preveč oglasov. Oglasi so sicer prihodek, vendar ljudi motijo, občini pa izterjave neplačanih oglasov povzročajo dodatno delo. Namen občinskega glasila ni ustvarjati profita, poraba proračunskega denarja za izterjave pa je po županovih besedah sploh nezakonita.

Glavni urednik J. Miklič je povedal, da oglasi prostorsko pokrivajo od 20 do 25 % časopisa, letno pa finančno pokrijejo 37 % njegovih stroškov; v zadnjem letu so v občinski proračun prinesli dobrih 5 milijonov tolarjev. Vendar, je poudaril, je objavljane oglasov v skladu z določili ustanovitvenega odloka, ki ga je sprejel občinski svet.

Dr. D. I. Lavrič (ZLSD) je na koncu razprave predlagal, naj občinska uprava pripravi nov vsebinski in finančni koncept Grosupeljskih odmevov, dotlej pa imenovanje glavnega urednika odloži, vendar mu je dr. M. Kranjc (LDS) načelno ugovarjal: razpis je bil javen, kandidat, za katerega bo sam sicer glasoval proti, formalno izpolnjuje vse pogoje, zato je mogoče ponoviti razpis samo po izglasovani zavrnitvi kandidata.

Direktor občinske uprave M. Podvršnik je opozoril, da so Grosupeljski odmevi postali kar nekakšna mala firma in da urednik v delo vložil veliko časa. Za časopis pa občina opravlja finančna opravila. Predlagal je, da bi bilo potrebno časopis skriti na največ 20 strani, oglase pa omejiti na 5-10 %, torej na 1-2 strani. J. Šircelj (NKG) pa je glede trditve o nezakonitem oglaševanju (kar je zatrjeval župan) nato opozoril na nelogičnost teh trditve. Hkrati je kritiziral poročanje o občinskih sejah, ki da so v nasprotju z dejstvi.

Navedeni pomisleki molčečega dela občinskega sveta: svetniških skupin SDS, NSI in SLS niso prepričali in Jože Miklič je bil z 12 za in 6 glasovi proti ponovno izvoljen za glavnega urednika Grosupeljskih odmevov.

Jmüller

Občinski svet Občine Grosuplje je na seji 26. maja razpravljala o predlaganih kandidatih za letošnje občinske nagrade in priznanja. V razpravi je mag. B. Škrjanec (LDS) pogrešala objektivna in razvidna merila: društvo s stoletno tradicijo naj ne bi dobilo nič, društvo z nekajmesečno dejavnostjo pa je uvrščeno med odlikovance. Pridružila sta se ji B. Gabrijel (LDS) in župan J. Lesjak, ki je predlagano razdelitev bronastih priznanj imenoval farsa in sramota. Vendar SDS svojega spornega predlaganca ŠIBI-ja ni bila pripravljena preklicati: očitkov nekritičnosti in neobjektivnosti so se branili s trditvijo, češ da je ŠIBI problematičen zato, ker ga je predlagala SDS, in da Šmarje, ki je dolga leta kulturno "spalo", potrebuje gonilno silo.

F. Štibernik (LDS) je opozoril na dolgoletno delo in zasluge Jožeta Hribarja iz Žalne, J. Šircelj (NMG) pa na društvo podeželskih žena Sončnica, vendar sta ostala osamljena.

Nagrade in priznanja Občine Grosuplje bodo od letošnjem občinskem prazniku 25. juniju dobili:

Nagrado z zlatim znakom: dr. Franc Šuštar, dekan in župnik na Grosupljem, in Braco J. Doblekar, vodja džezovskega Big Banda Grosuplje.

Zlati znak: Policijska postaja Grosuplje in Društvo tabornikov Rod Louis Adamič, Grosuplje.

Srebrni znak: Vzgojnovarstveni zavod (vrtec), Grosuplje, in TV Grosuplje.

Bronasti znak: Gledališko umetniško društvo ŠIBI, Šmarje-Sap, in Veterinarska ambulanta Buba, Grosuplje.

Za občinski nagradi oz. priznanja pa so bili predlagani tudi: Društvo podeželskih žena Sončnica, Grosuplje.

Jože Hribar, Žalna,

Jože Miklič, Zagradec (se je odrekal predlogu za nagrado),

Konjeniški klub Grosuplje,

Lovska družina Grosuplje,

Marija Zaviršek, Mala Račna,

Prostovoljno gasilsko društvo Št. Jurij.

Uredništvo Grosupeljskih odmevov vsem iskreno čestita.

Jmüller

KIPI V GROSUPLJEM

Trije betonski, okoli dva metra visoki kipi akademske kiparke Lučke Koščak, doma s Plešivice pri Žalni, ki jih je Pekarna Grosuplje odkupila in podarila občini, naj bi začasno stali v križišču regionalne ceste proti Cikavi z lokalno cesto, ki vodi v naselje Pod gozdom in na drugo stran proti Brezju. Kipi predstavljajo tri doprsne, vase, v svoj notranji mir zazrte človeške like.

Po ideji ljubljanskega Zavoda za kiparstvo naj bi Grosuplje postalo mesto kipov.

Jmüller

DROBNE Z OBČINSKEGA SVETA 26. MAJA

KRIŽIŠČE HRIBSKE Z ADAMIČEVO

Dr. P. Hostnik (NSI) je pohvalil nanovo urejeno križišče Hribske in Adamičeve, opozoril na potrebno avtobusno postajališče pred šolo LA na Adamičevi in vprašal, koliko znaša Mercatorju nezaračunani del komunalnega prispevka.

LEŽEČI IN STOJEČI POLICAJI

M. Trontelj (SLS) je ponovno opozoril na prehitre vožnje težkih tovornjakov skozi Račno in zvedel, da ležeči policaji na regionalni cesti niso dovoljeni. Radenci torej lahko upajo samo na obiske "stoječih policajev".

GASILSKI MANJKA MOST

Perme (SLS): Grosupeljski Gasilski cesti, ki naj bi povezovala Cesto na Krko in Adamičovo, še zmeraj manjka most.

Župan: Problem res ni zgraditev mostu, temveč dejstvo, da naj bi stal na 50-letnem poplavnem področju, zato "vodarji" ne izdajo soglasja.

NOVEGA ZDRAVSTVENEGA DOMA ŠE NA PAPIRJU NI

Dr. P. Hostnik (NSI): Ali je kako zemljišče ob sedanjem zdravstvenem domu že odkupljeno?

Župan: Odkup je odvisen od projekta.

ŠMARJE NA INTERNETU

J. Pintarja (SDS) je zanimalo, ali bi KS Šmarje lahko dobila stran na internetu. Župan mu je odgovoril, da je to mogoče, vendar samo v okviru občinske internetne strani ali s pomočjo linka s to stranjo.

VELIKOPOTEZNI MREŽARJI

Eden od občinskih svetnikov je povedal, da Romi, ki se pripeljejo s kombijem in dvema osebnima avtomobiloma, lovijo ribe z veliko mrežo, ki sega od brega do brega Grosupeljskega jezica.

SALOMONSKA REŠITEV

Na ponovno pobudo A. Permeta (SLS) je občinski svet sprejel županov predlog, da se ustanovi Odbor za kmetijstvo, in sicer kot občasno delovno telo občinskega sveta. Zato ne bo treba spreminjati Statuta Občine Grosuplje.

Jmüller

PRODAJA MANJŠE KMETIJE

Občina Grosuplje je A. N. z Grosupljega doplačevala domsko oskrbo v Domu starejših občanov. Dediči po pokojni teh terjatev občini niso povrnili, zato je občina dedovala njeno premoženje na Malem Ločniku: 4,37 ha zemljišč, stanovanjsko hišo in gospodarsko poslopje.

Občina bo podedovano kmetijo skušala prodati v celoti, sicer pa po delih. Zemljišča so kmetijska, gozdna in nezazidana stavbna.

Jmüller

KREDITIRANJE KMETIJSTVA

V OBČINI GROSUPLJE PO POGOJIH IZ VII.

RAZPISA, OBJAVLJENEGA V NOVEMBRSKI ŠTEVILKI GROSUPELJSKIH ODMEVOV V LETU 2001, IN VIII. RAZPISA, OBJAVLJENEGA V SEPTEMBRSKI ŠTEVILKI V LETU 2002.

Občane in občanke občine Grosuplje, ki se ukvarjajo s kmetijsko dejavnostjo, obveščamo, da sta bila v občinskem glasilu Grosupeljski odmevi v mesecu novembru leta 2001 in septembru 2002 objavljena VII. in VIII. razpis za dodelitev posojil iz sredstev občinskega proračuna za področje kmetijstva v občini Grosuplje. Sredstva posojila niso bila v celoti porabljena in so še na razpolago. V razpisu so bili natančno navedeni pogoji za pridobitev posojil, ki so ostali nespremenjeni. Objavljen je bil tudi način pridobitve sredstev posojila in potrebna dokumentacija, ki mora biti priložena vlogi za dodelitev sredstev. Vse zainteresirane za pridobitev sredstev, ki so predmet VII. in VIII. javnega razpisa, obveščamo, da lahko vlogo z vso potrebno dokumentacijo oddajo na naslov:

Občina Grosuplje, Urad za gospodarstvo, družbene dejavnosti in finance, Taborska cesta 2, 1290 Grosuplje. Vse dodatne informacije glede razpisnih pogojev VII. in VIII. razpisa za dodelitev sredstev za kreditiranje kmetijstva in načina pridobitve sredstev lahko zainteresirani dobijo na prej navedenem naslovu.

Urad za gospodarstvo, družbene dejavnosti in finance

Zavod za prostorsko, komunalno in stanovanjsko urejanje Grosuplje, d.o.o.

PRI GRADNJI VAŠEGA NOVEGA ALI ADAPTACIJI OBSTOJEČEGA OBJEKTA

vam nudimo:

- izdelavo "urbanističnega dela" posebnega dela projekta lokacijska dokumentacija po starih predpisih
- izdelavo projektne dokumentacije za vse vrste objektov
- pridobitev gradbenega dovoljenja

Najdete nas na Taborski cesti 3 v Grosuplju in po telefonu

(01) 781-03-20 ali (01) 781-03-28

NIKO MIHIČINAC K.D.

NEPREMIČNINE

KOLODVORSKA 3, 1290 GROSUPLJE

TEL.: 01-786 56 60, FAX: 01-786 56 65

GSM: 041-405 258

SMS: 405258@LINUX.MOBITEL.SI

E-MAIL: NIKO@MIHICINAC-NEPREMICNINE.SI

URL: WWW.MIHICINAC-NEPREMICNINE.SI

PRODAMO:

- zazidljive parcele v Grosuplju in okolici, okolici Stične, na Rakitni,
- zazidljive in še ne zazidljive parcele v obrtnih conah v Grosupljem,
- stanovanjske hiše različnih cenovnih razredov,
- vikend hiše: v Dolah pri Polici, Hočevju, pri Dvoru v Suhi krajini,
- manjši kmetiji: nad Temenico, pri Muljavi,
- dva trisobna stanovanja v Grosupljem.

NUDIMO POMOČ PRI PRIDOBITVI GRADBENIH DOVOLJENJ

ODDAMO v najem opremljeno sobo na Perovem in opremljeno garsonjero v Grosupljem

UREDIMO VAM DOKUMENTACIJO ZA PRIDOBITEV LOKACIJSKEGA IN GRADBENEGA DOVOLJENJA.

DRUGE STORITVE:

- sestava predlogov za vpis v zemljiško knjigo (lahko se dogovorimo tudi po telefonu);
- pomoč pri sestavi vseh vrst pogodb in urejanje dokumentacije, vse do notarske overitve;
- pri prodaji kmetijskih zemljišč vam uredimo vse od ponudbe prodaje do vpisa v zemljiško knjigo.

SVETOVANJE:

Če želite nepremičnino VARNO prodati, podariti, izročiti ali jo pridobiti, vam priporočamo, da se o svoji nameri prej o tem POSVETUJETE PRI NAS!

POPISNI PODATKI S POLITIČNIM POPROM

V zadnjem mesecu so v slovenski javnosti (spet) "izbruhnile" novice, da je med Slovenci v zadnjih desetih (11!) letih prišlo do "zatajitve" katoliške vere za več kot 14 % (iz 72 % na 58 %). Če odmislimo, da je statistika vedno bila na slabem glasu glede verodostojnosti realnosti, pa so po mojem prepričanju okoliščine, v katere se je zapletala javna polemika o izražanju verske pripadnosti, povzročile doberšen del statističnega znižanja vernosti Slovencev. Kljub temu da je Ustavno sodišče presodilo, da vprašanje veroizpovedi lahko uvrsti med popisne podatke, naj bi bil odgovor nanj neobvezen. K znižanju deleža v "kolu vernosti" so nato pripomogle "pravočasno" lansirane zlonamerne govorice o cerkvenem davku. Velik delež pa se je pokazal pri tistem podatku popisa, kjer vprašani niso hoteli odgovoriti na vprašanje (307.973). Ob podatku, da je v Sloveniji krščenih kar 80 % otrok, je vprašanje, zakaj se tolikšno število ljudi boji izpostaviti svoje verske prepričanje. Precej manjši delež pri tem znižanju pa gre tudi nezaupanju tradicionalnim verskim institucijam in povečanju različnih (potrošniško usmerjenih) "verskih novodobnih ponudb" v različicah od sekt pa do gibanj.

Statistika v popisnih podatkih tudi govori o nenavadnem nesorazmerju med številom družin in njeno povprečno velikostjo. Leta 1991 je bilo v Sloveniji 543.766 družin, ob popisu pa je naraslo na 555.945. Število članov se je zmanjšalo - v letu 1991 je povprečna družina v Sloveniji štela 3 člane, lansko leto pa le še 2,8.

Aktivno prebivalstvo se je iz 945.766 povzpelo za manj kot 4.000 (949.078) oseb, a se je izredno povečalo število neaktivnega prebivalstva - iz 568.956 na 714.714. Prav tako se je povečalo tudi število stanovanj - iz 683.137 na 777.772, najbolj pa se je povečalo število večjih stanovanj.

Po drugi strani pa iz dobro preverjenih virov poznam, da je cela vrsta podatkov pri posameznih navedbah precej dvomljiva in celo neresnična.

Torej: še en popis, ki govori o segedin golažu z dobršno mero političnega popra.

Jože Miklič

UDBA.NET

Zgodovina slovenske UDBe sega v leto 1941.

Ne bom se spraševal, kako so prišli podatki letos spomladi na internet, ker bi bilo takšno raziskovanje že v osnovi popolnoma napačno. Bolj me skrbi: kako je mogoče, da je od takšnih evdenc sploh prišlo.

Nekateri strokovnjaki (zgodovinarji) so potrdili izvirnost podatkov, kar pomeni, da so podatki dejansko obstajali. Zato je stvar še toliko bolj resna. Smešni pa so vsi pomisleki in razlage od tistega trenutka naprej, ko so novinarji začeli spraševati, kdo jih je dal na internet in kje jih je dobil, pa tudi reakcije državnih birokratov in nekaterih politikov, ki so začeli govoriti o zlorabi osebnih podatkov. Nihče pa se ni vprašal, po katerem zakonu ali drugem javnem dogovoru so bili ti (osebni) podatki pridobljeni. Zato so bili pridobljeni protipravno in so v temeljih kršili človekove pravice.

Zanimiv je bil tudi "cenzorski ustni nastop" (ne)pristojnega inšpektorja. Načini cenzuriranja v demokratičnih sistemih so jasno določeni. Cenzuro se uporablja samo pri rasni, verski in drugi nestrpnosti, otroški in drugi pornografiji, izkoriščanju otrok, napadih na informacijska omrežja, ob kršenju avtorskih pravic in v podobnih primerih. Tako pa se je tudi ob tem primeru pokazalo, da pri nas pravna država ne deluje najbolje. Tega vtisa ni mogla popraviti niti

PRIMERJAVA STATISTIČNIH PODATKOV OBČIN GROSUPLJE,

Primerjamo predvsem podatke, ki so pomembni za analizo ponudbe in povpraševanja po stanovanjih, oziroma za analizo trga stanovanj na obravnavanem območju. To so: podatki o prebivalstvu, plačah, številu zaposlenih; število stanovanj na obravnavanem območju; stopnja opremljenosti stanovanj z napeljavami, kot je elektrika, vodovod, centralno ogrevanje in podobno; in starost zgrajenih stanovanj.

PRIMERJAVA PODATKOV PO ŠTEVILU KATASTRSKIH OBČIN, PREBIVALCEV, ZAPOSLENIH, VIŠINI PLAČ V SLOVENIJI IN OBČINAH IVANČNA GORICA, GROSUPLJE IN DOBREPOLJE V LETU 2001

PREGLEDNICA 1

	SLOVENIJA
Število katastrskih občin	2696
Površina vseh katastrskih občin	20.273 km ²
Število prebivalcev	1.990.094
Gostota prebivalstva	98,16 preb./km ²
Število rojstev (živorajeni)	18.180
Število smrti	18.588
Naravni prirast prebivalstva	-408
Število priseljenih	25.859
Število odseljenih	23.244
Mehanski prirast prebivalstva	2.615
Skupni prirast prebivalstva	2.207
Število zaposlenih oseb	768.172
Povprečna mesečna neto plača	120.689 SIT
Število zakonskih zvez	7.201
Število ločitev	2.125

IVANČNA GORICA - Iz preglednice lahko razberemo, da občina predstavlja 1,12% ozemlja celotne države Slovenije, v kateri je 29 katastrskih občin. V občini živi približno 0,67 % prebivalcev celotnega prebivalstva Slovenije. Gostota prebivalstva je manjša, kot je povprečje v Sloveniji.

Število prebivalcev v občini narašča. Veliko je tudi novo priseljenih. Razlog za priseljevanje prebivalstva je dobra prometna povezava med Ljubljano in Ivančno Gorico, to je približno 20 minut vožnje z avtomobilom, nižje cene stanovanj, hiš in podeželsko okolje. Večina zaposlenega prebivalstva se vozi na delo v Grosuplje in Ljubljano. Povprečna neto mesečna plača je nižja od slovenskega povprečja in znaša 111.713 SIT.

GROSUPLJE - Občina Grosuplje zavzema 0,66 % ozemlja celotne države Slovenije, v kateri je 17 katastrskih občin. V občini živi približno 0,78 % prebivalcev celotnega prebivalstva Slovenije. Gostota prebivalstva je 115,96 preb./km² in je večja kot slovensko povprečje 98,16 preb./km². Število prebivalcev v občini Grosuplje narašča, kar kaže tudi pozitivni naravni prirastek (50), veliko je tudi novo priseljenih (328). Razlog je bližina slovenske prestolnice. Povprečna mesečna plača je malo nižja od slovenskega povprečja in znaša 112.440 SIT.

DOBREPOLJE - Občina Dobrepolje je manjša občina. Je geografsko ločena od občine Ivančne Gorice in Grosuplje. Predstavlja 0,51 % ozemlja celotne države Slovenije, v kateri je 6 katastrskih občin. V občini živi približno 0,51 % prebivalcev celotnega prebivalstva Slovenije. Gostota prebivalstva je zelo majhna (34,29 preb./km²), kot je povprečje v Sloveniji (98,16 preb./km²). Večina prebivalcev se preživlja s kmetijstvom, zato je nižja povprečna mesečna plača (107.013 SIT), prav tako pa ni skoraj naravnega prirastka (3).

PODATKI O STANOVANJSKEM SKLADU PO ŠTEVILU SOB ZA SLOVENIJO IN OBČINAMI IVANČNA GORICA, GROSUPLJE IN DOBREPOLJE V LETU 2001

PREGLEDNICA 2

	SLOVENIJA	delež v %	IVANČNA G.	delež v %	GROSUPLJE	delež v %	DOBREPOLJE	delež v %
Celotno število stanovanj	706086	100	4417	100	4.766	100	1.174	100
Število enosobnih stanovanj	109482	15,51	538	12,18	546	11,46	113	9,63
Število dvosobnih stanovanj	227070	32,16	1467	33,21	1409	29,56	388	33,05
Število trisobnih stanovanj	204703	28,99	1338	30,29	1461	30,65	299	25,47
Število štirisobnih stanovanj	101120	14,32	577	13,06	749	15,72	202	17,21
Število večsobnih stanovanj	63550	9	497	11,25	601	12,61	171	14,57

IVANČNA GORICA - V občini Ivančna Gorica prav tako kot na splošno v Sloveniji prevladujejo dvosobna stanovanja (33,21 %), sledijo trisobna stanovanja (30,29%), ki so najprimernejša za družine. Razumljivo je, da je manj štirisobnih (13,06%) in večsobnih (11,25%) stanovanj, in sicer tako v Sloveniji kot tudi v občini Ivančna Gorica.

GROSUPLJE - Iz preglednice je razvidno, da je v občini Grosuplje le 0,68% vseh stanovanj v Sloveniji. Prevladujejo trisobna (30,65%) in dvosobna stanovanja (29,56%), ki so najprimernejša za družine, medtem ko v Sloveniji na splošno prevladujejo dvosobna stanovanja. Sledijo štirisobna (15,72%), večsobna (12,61) enosobna stanovanja (11,46%). Enosobnih stanovanj je manj kot na splošno v Sloveniji saj v občini Grosuplje ni izobraževalnih središč in univerze.

DOBREPOLJE - V občini Dobrepolje je zelo malo stanovanj (1.174) glede na celotno število stanovanj v Sloveniji (706.086). Prevladujejo dvosobna stanovanja (33,05 %), sledijo trisobna (25,47 %), štirisobna (17,21 %) in večsobna stanovanja (14,57 %).

PODATKI O STANOVANJSKEM SKLADU PO OPREMLJENOSTI Z NAPELJAVAMI IN POMOŽNIMI PROSTORI ZA SLOVENIJO IN OBČINO IVANČNO GORICO V LETU 2001

PREGLEDNICA 3

	SLOVENIJA	delež v %	IVANČNA G.	delež v %	GROSUPLJE	delež v %	DOBREPOLJE	delež v %
Število vseh stanovanj	706.086	100	4.417	100	4.766	100	1.174	100
Centralno ogrevanje	459.795	65,12	2.539	57,48	3.690	77,42	746	63,54
Kanalizacija	689.149	97,6	4.159	94,16	4.680	98,2	1.118	95,23
Vodovod	689.149	97,6	4.159	94,16	4.680	98,2	1.118	95,23
Elektrika	703.071	99,57	4.372	98,98	4.751	99,69	1.171	99,74
Sam o električni tok	13.922	1,97	213	4,82	71	1,49	53	4,51
Brez napeljav	3.015	0,43	45	1,02	15	0,31	3	0,26
STANOVNJA S POMOŽNIMI PROSTORI								
Kopalnica	620.448	87,87	3.542	80,19	4.292	90,05	988	84,16
Stranišče	640.839	90,76	3.704	83,86	4.410	92,53	1.007	85,78
Kuhinja	697.788	98,82	4.382	99,21	4.759	99,85	1.172	99,83

IVANČNA GORICA - Iz preglednice vidimo, da je stopnja opremljenosti stanovanj z napeljavami manjša kot v Sloveniji. Stanovanj s centralnim ogrevanjem je 57,48 % vseh stanovanj, medtem ko ta odstotek za celotno Slovenijo znaša 65,12 %. Odstotek stanovanj, ki so brez napeljave znaša 1,02 % in je veliko višji kot v Sloveniji, kjer je 0,43 %.

GROSUPLJE - Stopnja opremljenosti stanovanj z napeljavami je večja kot v Sloveniji. Stanovanj s centralnim ogrevanjem je kar 77,42 % vseh stanovanj, medtem ko ta odstotek za celotno Slovenijo znaša 65,12 %. Kanalizacijski sistem v občini Grosuplje premore 98,20 % stanovanj, električno napeljavo 99,69 % in vodovod 98,20 % vseh stanovanj. Odstotek stanovanj, ki so brez napeljave znaša 0,31 % in je nižji kot v Sloveniji (0,43 %).

DOBREPOLJE - Stopnja opremljenosti stanovanj z napeljavami je manjša kot v Sloveniji. Stanovanj s centralnim ogrevanjem je kar 63,54 % vseh stanovanj, odstotek stanovanj, ki so brez napeljave znaša 0,26 % in je višji kot v Sloveniji, kjer je 0,43 %.

posebna komisija zunanjega ministrstva, ki je preiskovala, ali je častni konzul Slovenije za Novo Zelandijo, Dušan Lajovic, še primeren za opravljanje svoje funkcije. Na koncu je le ugotovila, da o delu častnega generalnega konzula pri spodbujanju sodelovanja med Slovenijo in Novo Zelandijo ter o sodelovanju z veleposlaništvom Slovenije v Canberri nima pripomb.

Vprašanje, ki se poraja samo od sebe, je: ali morda lovke Udbe še vedno delujejo?

Jože Miklič

DRUŠTVO KAMELEON

je novoustanovljeno društvo v Grosupljem, ki se želi predstaviti javnosti.

Ha, ha, ha.....Kva pa je spet to za ena žvau?

No, nismo žival, pač pa skupina mladih somišljenikov, vsaj po srcu mladih. Naš namen je organizirati različne dejavnosti, ki bodo otrokom in tudi starejšim popestrile prosti čas in jim omogočile zdrav način življenja. Društvo želi negovati stare običaje in kulturne znamenitosti ter približati likovno umetnost širokemu krogu ljudi.

Kva bluziš, stari? A si lohk mal bolj konkreten?

Lahko. Zadali smo si sledeče naloge: organizirati želimo kreativne umetniške delavnice; športne, zabavne in druge enodnevnne prireditve; zimске in poletne taborе za otroke in njihove starše; različne tečaje in seminarje; različna tekmovanja z zabavno vsebino..... in še in še.

Ma, sej veš, da je dons vse odvisno od financ, stari!

Naj bo za prvič dovolj, se slišimo ob poročanju z akcij. Pridružite se nam!

KAMELEON

IVANČNE GORICE IN DOBREPOLJE S CELOTNO SLOVENIJO

PODATKI O STANOVANJSKEM SKLADU PO LETU IZGRADNJE ZA SLOVENIJO IN OBČINE IVANČNA GORICA, GROSUPLJE IN DOBREPOLJE V LETU 2001

PREGLEDNICA 4	SLOVENIJA	delež v %	IVANČNA G.	delež v %	GROSUPLJE	delež v %	DOBREPOLJE	delež v %
Število zgrajenih stanovanj	706.086	100,00	4.417	100,00	4.766	100,00	1.174	100,00
RAZVRSTITEV STANOVANJ PO LETIH								
Stanovanja zgrajena pred letom 1918	107.657	15,25	773	17,50	425	8,92	157	13,37
Stanovanja zgrajena med leti 1919 in 1945	48.952	6,93	264	5,98	259	5,43	88	7,50
Stanovanja zgrajena med leti 1946 in 1960	77.347	10,95	470	10,64	452	9,48	96	8,18
Stanovanja zgrajena med leti 1961 in 1970	115.905	16,42	536	11,91	728	15,27	130	11,07
Stanovanja zgrajena med leti 1971 in 1980	164.185	23,25	800	18,11	1.154	24,21	260	22,15
Stanovanja zgrajena med leti 1981 in 1990	123.991	17,56	842	19,06	1.094	22,95	294	25,04
Stanovanja zgrajena med leti 1991 in 1995	33.574	4,75	354	8,01	371	7,78	81	6,90
Stanovanja zgrajena med leti 1996 in 1999	23.973	3,40	282	6,38	224	4,70	55	4,68
Stanovanja neznane letnice izgradnje	10.502	1,49	96	2,17	59	1,24	13	1,11

IVANČNA GORICA - Iz preglednice je razvidno, da je največji delež stanovanj v občini Ivančna Gorica zgrajenih med leti 1981 in 1990 (19,06 %) in v obdobju med leti 1971 in 1980 (18,11%).

GROSUPLJE - Največji delež stanovanj je bil zgrajen med leti 1971 in 1980 (24,21 %) in v obdobju med leti 1982 in 1990 (22,95 %).

DOBREPOLJE - Največji delež stanovanj je bil zgrajen med leti 1981 in 1990 (25,04%) in v obdobju med leti 1971 in 1980 (22,15%).

Vse potrebne podatke za primerjavo občin Ivančna Gorica, Grosuplje, Dobrepolje s celotno Slovenijo smo pridobili na spletni strani Statističnega urada Republike Slovenije in spletni strani Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje.

Za objavo pripravil: Anton Žitnik

PGD GROSUPLJE VETERANI - OKRAS DRUŠTVA

Podžupan občine Štore predaja pokal Marjanu Širciju.

Trdo delo že od februarja nam je v maju na veteranskih tekmah dalo kar dva vzpodbudna rezultata. Prvi boji na polju v Šinkovem Turnu, v občini Vodice, nam je prineslo tretje mesto in seveda pokal. Za ekipo, ki je preko zime izgubila kar dva fanta iz prve ekipe, to ni bilo lahko. Tu, v trdnjavi gasilskih veteranov, podelijo še zlate, srebrne in bronaste medalje, kar pa daje poseben čar tej prireditvi. Mi smo že tretjič zapored pristali pri medalji, res da vedno bronasti.

Bolje je nam šlo na Celjskem, v Štorah na meddruštveni tekmi. Tu smo po hudem boju pristali takoj za zmagovalci. Po hitrosti smo zmagali, le naši večni tekmeči so starejši in jih je tudi to pot rešila bonifikacija let. Tu v Štorah, v mestu jekla, smo bili tudi lani drugi, leto prej pa tretji. Seveda smo to leto še aktualni državni prvaki in nas povsod s spoštovanjem sprejmejo. Kljub težavam, ki nas pestijo, se borimo ne samo za čast gasilcev, pač pa tudi za čast kraja.

"Grosupeljčan Jože Kadunc s pokalom, kruhom in salamo." (V Štorah najbolj oddaljeni ekipi dajo tudi hlebec kruha in veliko salamo.)

Na tujem terenu nemalokrat pokažemo našo grosupeljsko zastavo, da smo razpoznavni. To nam je podaril g. Brane, prejšnji predsednik grosupeljske krajevne skupnosti. No, pa tudi za nas malo poskrbijo, na primer za majice. Tako nam je na primer dal majice zastopnik Hundaya, lansko leto pa družba Šircelj. Letos pa nam je prisljuhnil g. Jože Novak - Veno, svoj čas zelo prizadeven gasilec. Majice bo še malo dopolnil z napisi g. Kocman - Grafika.

Ni veliko, pa smo gasilci le ponosni na te naše krajane in podjetnike, da znajo prisljuhnuti prošnji. Kar lepo menjavamo majice, da smo na tekmi enako oblečeni in kar več ekip opazimo okoli sebe, ki si tako pomagajo.

V upanju, da bomo dosegli lansko bero (11 pokalov), je pred nami še obilo dela, saj tudi druge ekipe ne spijo. Vsi naši sotekmovanci pa si želijo "skalp državnih prvakov" (ponosno ga nosijo prav Grosupeljčani - o.p. J.M.). No, kdor ga bo dobil, ga ne bo poceni.

Marjan Šircelj

75 LET GASILSTVA V PONOVI VASI IN TEKMOVANJE ZA POKAL TABOR

Prvo- in petouvrščeni Gatinci.

Ponova vas, 31. maja 2003 - Ob visokem jubileju so ponovski gasilci tudi letos organizirali tradicionalno, zdaj že peto po vrsti, gasilsko tekmovanje za pokal Tabor na dvorišču pred Županovo jamo in nato na vrtu pred gasilskim domom tudi proslavo v počastitev 75-letnice obstoja Prostovoljnega gasilskega društva Ponova vas.

Tekmovanja se je letos udeležilo rekordno število gasilskih ekip - kar 16 jih je bilo. Slavili so spet Gatinci s časom 45,35 sekund, ki so tudi to pot prišli na tekmovanje z dvema dokaj enakovrednima ekipama. Druga je bila ekipa PGD Št. Jurij, ki je zaostala za manj kot 5 sekund in tretja ekipa so bile Ponikve (GZ Dobrepolje), takoj za njimi pa ekipa iz PGD Radohova vas (GZ Ivančna Gorica). Za manj kot devet sekund so bili slabši od najboljših domači ponovski gasilci, takoj za njimi pa se je uvrstila druga gatinska ekipa. Zelo solidni sta bili tudi ekipi iz Račne in Čušperka, le nekoliko bolj počasni pa so bili Poličani, Zdenčani (GZ Dobrepolje), Grosupeljčani, Spodnjelivničani, Velikoilovci, Velikoločani, Škocjanci in Žalci, a še vedno veliko hitrejši od tistih, ki na tekmovanje (iz GZ Grosuplje!) niso prišli. Posebej velja pripomniti, da so bile ekipe, ki so zasedle prvo polovico mest, zelo izenačene ter da so bili med njimi že kar pravi mojstri znanja, hitrosti, improvizacije in tehnične brezhibnosti.

Po tekmovanju so se gasilci zbrali na začetku vasi in odšli v povorki na prireditveni prostor. Ob pozdravu je predsednik društva Jože Mehle poudaril, da gasilstvo v Ponovi vasi pomeni povezovanje, prijateljstvo in združevanje naprednih idej ter skrb za sočloveka in nasploh dobre odnose, ki so se s preteklostjo kalili tudi v časih, ki niso bili lahki. Danes gledajo, da na kakršen koli način pridobljena sredstva obrnejo v prid dejavnosti društva.

Predsednik GZ Grosuplje Andrej Bahovec je poudaril poleg skrbi za redno operativno in drugo organizacijsko delo tudi gasilsko izobraževanje v društvu in povedal, da so lahko v marsičem vzor društvom v GZ Grosuplje. Pohvalil jih je tudi za organizacijske sposobnosti, ki so jih nenazadnje prikazali tudi z organizacijo meddruštvenih gasilskih tekmovanj. Slavljencu pa so izrekli vsa priznanja in čestitke predstavnik GZ Slovenije, Božo Knez, ter predstavniki PGD Radohova vas, Št. Jurij, Škocjan in manjšega prijateljskega društva Dobravica iz Bele Krajine, ki jih je Ponovce presenetil s sliko belokranjskih brez.

V krajšem kulturnem programu so nastopili mladi recitatorki, harmonikar in Vokalna skupina Viva Vox, podelili pa so nekaj visokih gasilskih priznanj in odlikovanj. Po proslavi je sledila vrtna veselica z zdaj že tradicionalnimi gosti na ponovskih veseljah - Ptujskih 5.

Jože Miklič

Slika levo spodaj: Petouvrščeni so bili organizatorji tekmovanja - ekipa Ponove vasi. Slika spodaj: Ponovski gasilski podmladek v povorki ob 75-letnici PGD Ponova vas.

Drugouvrščena šentjurska ekipa s svojimi navijači.

V soboto, 7. junija 2003, so se v dolini Konjščice, pravzaprav na travniku pod cerkvijo sv. Urha pri Dobrunjah v Ljubljani, odvijale športno-skavtske igre z naslovom UJEMI ME. To je bil prvi projekt pred nedavnim ustanovljene ljubljanske skavtske regije, ki jo sicer sestavlja kar 36 skupin oz. nekaj več kot 2800 skavtov. Srečalo se je skoraj 160 skavtov srednje starostne veje (od 11 do 16 let), spremljalo pa jih je okrog 30 voditeljev iz 12 različnih krajev.

V skladu z geslom: UJEMI ME, ... ČE ME MOREŠ so mladi skavti poskušali ujeti čim

boljši rezultat pri najrazličnejših športno-skavtskih igrah: noremu nogometu s štirimi goli, roverčku, posebnem poligonu, kmečkih igrah, vlečenju vrvi, svoje male sive celice pa so preizkusili tudi v miselnih igrah. Najbolj pošteno so igrali skavti iz Domžal, največ točk pa so si tekom dneva priborili skavti iz Komende. V sončnem sobotnem dnevu resnično ni manjkalo druženja, razigranosti in dobre volje, izpolnjen pa je bil tudi glavni namen srečanja - preko poštenih igr okrepiti športnega in skavtskega duha ter se povezati s številnimi sovrstniki iz različnih krajev Slovenije.

UJEMI ME, ... ČE ME MOREŠ

AKTUALNO - DRUŠTVA - KLUBI

SPOZNAJTE NOVO KAKOVOST

Grosuplje, 25. maja 2003 - Ob odprtju prvega sklopa obnovitvenih del bivalnih kapacitet in recepcije v Motelu Grosuplje so pripravili novinarsko konferenco, nato so slavnostno prerezali trak in nam pokazali prenovljene prostore. Veselo vzdušje pa se je nadaljevalo s popoldanskim piknikom v zelenem okolju motela.

Odprtja prenovljenega dela Motela Grosuplje so se poleg domačinov, prijateljev osebja motela in dr. Marjana Rožiča, predsednika Turistične zveze Slovenije, udeležili tudi župani iz Grosupljega, Škofljice in Brezovice.

Novinarske konference v mali sobi restavracije smo se udeležili poleg lokalnih medijev tudi dva večja slovenska tiskana medija. Vodil jo je Max Furlan, direktor Motela Grosuplje. Povedal je, da je bil objekt prvič odprt 25. decembra 1970. Zgrajen je bil ob politični odločitvi za potrebe partijskega kongresa v Ljubljani. Za tiste čase zanimiv, moderen in reprezentančen objekt, ki ga je projektiral po rodu Grosupeljčan, arhitekt Grega Košak, je imel 49 sob s 84 ležišči in taverno, letni in zimski bazen ter savno. Med prvimi moteli na našem območju je omogočal neposredni vstop v bivalne prostore ob avtocesti "bratstva in enotnosti". Namenjen je bil pretežno tranzitnim gostom. Taverno so pozneje preoblikovali v disco klub, ob savni pa so že izvajali masaže in kasneje še aerobiko. Objekt je v vsem tem obdobju doživel še nekaj sprememb in obnov, vendar nobene v stanovanjske kapacitete. Bil je PE Hotela Turist v Ljubljani. V tem času se je menjalo kar nekaj direktorjev in prokuristov. Direktorji so bili: Tone Pernat, Lojze Kos, Ivan Turk, Andrej Golob, Tine Zupančič, Sergej Zupančič, Rajko Pavlin, Matko Mehle, Franc Musar, Jože Pečecnik in Janez Benčina.

Ob vedno večjem povpraševanju in koriščenju vseh kapacitet je družba Motel

Grosuplje v letu 2000 prispela tik pred stečaj in le kvalitetno dogovorjena prisilna poravnava z upniki jo je rešila propada. Takrat bi delo izgubilo 18 zaposlenih, danes pa zaposlujejo že 28 delavcev, kar pomeni, da so ena redkih družb, ki se je iz krize rešila in takoj zaposlila še dodatno 10 delavcev, zahvaljujoč predvsem novemu investicijskemu kapitalu.

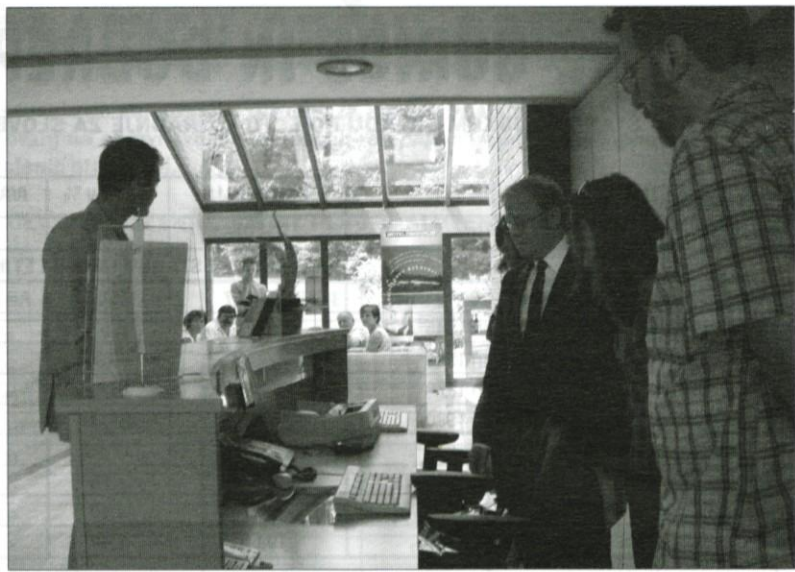
Direktor Max Furlan je skiciral tudi nekaj trendov in odprtih možnosti v širšem

slovenskem turističnem prostoru ter možnosti za turistični razvoj Motela Grosuplje in njegovega regionalnega zaledja. Turizem ostaja ena najbolj perspektivnih izvoznih dejavnosti slovenskega gospodarstva. Leta 2002 se je turizem v Sloveniji povečal za 5 % (v Evropi le 2,4 %) in je dosegel že preko 2 milijona turistov, od tega 1,3 milijona tujcev, kar je prispevalo preko milijardo zaslužka. Samo v Ljubljani je prenočilo preko 200.000 gostov. Ker v Sloveniji v povprečju turisti bivajo dva dneva, je ta ciljna skupina za Motel Grosuplje še posebej zelo zanimiva. Ljubljana se precej intenzivno ukvarja s sejamskim in kongresnim turizmom (letos bo med drugim v Ljubljani tudi 22 kongresov), za katerega pa nima v samem centru dovolj nastanitvenih in oskrbnih kapacitet.

Pred začetkom obnove so zato razmišljali tudi o celovitejši ponudbi motela. Nekaj dodatnih naporov so morali vložiti tudi v dogovarjanja z avtorjem prvotnega načrta motela. Za potrebe poslovnih gostov imajo pripravljeno storitev od vrat do vrat "client service DOOR TO DOOR", kar pomeni, da bodo npr. naročenega gosta ali vašega poslovnega partnerja lahko "prevzeli" na letališču ali železniški postaji, ga oskrbeli s prevozi, postrežbo, nastanitvijo kot tudi oskrbeli z informacijami kdaj in kje ima poslovni dogodek ter ga pripeljali na dogovorjeno mesto dogodka. Po potrebi bodo lahko storitev nadaljevali do njegovega odhoda iz države, ne glede na to, kdo je

V sobah je poleg osebnega komforta tudi televizija in priključek za internet.

Na recepciji so nameščene sodobne komunikacijske naprave.

končni plačnik omenjenih storitev, ki so vsekakor konkurenčne, tako po kvaliteti kot cenovno.

V prenovitev objekta so vložili 3 milijone. Obnovili so celotno strešno konstrukcijo in porabili 1620 m² bakra za pokritje strehe. Obnovili so vse sobe, vso opremo v njih in vse instalacije. Razpolagajo s 40-timi popolnoma prenovljenimi sobami višje kategorije (82 ležišč), na voljo so enoposteljne in dvoposteljne sobe ter apartma za 4 osebe. V sobi na hrastovem parketu najdemo jesenovo pohištvo narejeno po meri, mini bar, mini blagajno, barvni televizor s kablenskimi priključkom in lastnim kanalom ter plačljive programe, protipožarno alarmni sistem, možnost priključka na internet in podobno (svetilni elementi Murano, v recepciji in na stopniščih kamen Travertin, uvožen iz Italije, vodni efekti, SOS telefon...). Na voljo je tudi sobna strežba 24 ur na dan in poskrbljeno za hišne ljubljence, da ostanejo v bližini gosta. Gostje lahko koristijo tudi usluge pralnice in administrativne storitve Motela. Poskrbeli pa so tudi za sobo za invalide, ki ima primeren dostop in prilagojeno opremo v sobi in sanitarijah. Recepcija deluje 24 ur na dan.

Nikakor ni zanemarljiva izredna kulinarica (mednarodna kuhinja, slow-food, ribje jedi) in vinska ponudba za zahtevnejše gurmane in sladokusce, ponudijo pa vam lahko tudi zelo okusno zdravo alternativno prehrano in ne nazadnje našo nacionalno prehrano. Poskrbijo za poslovna kosila, bankete (toplo-hladni bife), aperitiv bar, toplo hladne napitke, prigrizke in domače sladice. Strežbo v dveh klimatiziranih restavracijah med 6.00 in 23.00 uro:

- restavracija a la carte lahko postreže 40 gostom z zahtevnimi željami,
- velika restavracija za 120 gostov za

zaključene družbe s tradicionalno obarvanimi dogodki (pustovanja, martinovanje, silvestrovanje, poročne svečanosti...) pa tudi razna poslovna, družabna in protokolarna srečanja.

Ob otvoritveni priložnosti so izdelali nov propekt v štirih jezikih. Je eden redkih hišnih propektov, ki polovico prostora namenja okoliškim kulturnim in zgodovinskim zanimivostim ne glede na občinske in druge meje - Županova jama, Radensko polje, Magdalenska gora, Turjak, Rašica, Stična, Muljava, Krka... Z nekaj fotografijami je sodeloval pri propektu tudi avtor tega zapisa. Gostom ponujajo tudi že uveljavljene športno-rekreativne dejavnosti v grosupeljskem zaledju - od pohodništva, kolesarjenja, balinarstva, pa do smučarskih skokov, alternativnega letalstva, balonarstva... po zanimivo razgibani dolenski pokrajini z mnogimi športnimi in kulturnimi prireditvami.

Zaključujejo tudi postopek pridobivanja štirih zvezdic kategorizacije nivoja storitev in opreme. V bodoče nameravajo nadaljevati investicije v gostinski in zabavni program dejavnosti. Pridobili so koncesijo za igralni salon in podpisali pogodbo z Ministrstvom za finance Republike Slovenije. Na vprašanje, ali bodo obnovili tudi zunanji kopalniški bazen, pa je direktor zatrdil, da sami tako izrazito deficitarne dejavnosti ne morejo prevzeti, saj so na eni strani predpisi prezahtevni, na drugi strani pa je kopalna sezona in zaledje premajhno, da bi se to splačalo.

Nedvomno je Motel Grosuplje napravil korak na gostinsko-turističnem področju, od katerega si lahko tudi Grosupeljčani obetamo boljše ponudbo in; upamo tako, pozitivno in prepoznavno podobo.

Jože Miklič

TUDI LETOS ZLATA ODLIČJA ZA VSE TRI OCENJENE KRUHE PEKARNE GROSUPLJE

Grosuplje, 13. maj 2003 - Združenje živilske industrije Gospodarske Zbornice Slovenije je v sodelovanju z Biotehniško fakulteto, ljubljanskim Inštitutom za varovanje zdravja in predstavniki pekarn organiziralo tretje ocenjevanje kakovosti kruhov. Med 21 prijavljenimi slovenskimi pekarnami je Pekarna Grosuplje že tretje leto zapored prejela zlata odličja za vse tri prijavljene kruhe: Malnarjevega, Krjavljevega in Sosedovega. Najvišje ocene so ti kruhi prejeli že na ocenjevanjih v preteklih letih, kar dokazuje, da je njihova visoka kakovost stalna, priznavajo pa jo tudi kupci.

Na ocenjevanje je vsako leto prijavljenih več pekarn. Letos so se predstavile s 50 raznovrstnimi kruhi, kar je 11 več kot lani. Štiričlanska zasedba komisije je pri kruhih ocenjevala obliko in videz, izgled in lastnosti skorje, izgled sredice, strukturo in prožnost ter vonj in okus. Odlično oceno so si kruhi prislužili, če so bili ocenjeni z od 4,70 do 5,00 točkami.

Komisijo za ocenjevanje je vodil doc. dr. Andrej Plestenjak z Biotehnične fakultete: "Vsi kruhi, ki so prispeli na ocenjevanje, so bili označeni s šifro, tako da dejansko nismo vedeli, kateri kruh ocenjujemo. Kruhi so tako prejeli zlato znamko izključno na podlagi svoje kakovosti." Poudaril je, da so se tudi letos na ocenjevanju najbolj odrezali kruhi, izdelani po podaljšanem postopku fermentacije, ki ima za posledico daljšo aktivnost kvasa in tako boljše aromo. Letos je bilo takih kruhov kar tri četrtine, saj je v pekarnah opazna usmerjenost v proizvodnjo visokokakovostnih kruhov, v katere je

vloženega veliko časa, znanja in truda, je povedal doc. dr. Plestenjak.

"Zadovoljni smo, da so bili z odlično oceno za kakovost ocenjeni vzorci naših najbolj priljubljenih kruhov: Malnarja, Krjavlja in Sosed. Največjo težo sta končni oceni dala vonj in okus kruha, Sosed pa je dosegel najvišje možno število točk prav v vseh petih kriterijih kriterijih ocenjevanja", je povedal Ivo Umek, direktor proizvodnega sektorja Pekarne Grosuplje.

Pekarna Grosuplje sledi sodobnim prehranjevalnim in proizvodnim trendom, zato tudi za njihove nagrajene kruhe značilno, da so pripravljene po posebnem podaljšanem postopku priprave, kar pripomore k aromatičnosti in podaljšani svežini kruha. Tak kruh ima manj dodatkov, zato je med kupci posebej zaželen. Doc. dr. Plestenjak pravi, da Slovenci pojedjo vedno manj kruha, vendar za tega želijo, da je prvovrsten.

PEKARNA GROSUPLJE D.D.

GOZDNOGOSPODARSKI NAČRT GE GROSUPLJE

Javna predstavitev osnutka

Grosuplje, 10. junija 2003 - Andrej Jeklar vodja odseka za gozdnogospodarsko načrtovanje pri Zavodu za gozdove na območni enoti Ljubljana s sodelavci Francem Kogovškom, Boštjanom Šnubergerjem, Marjanom Turnškom, in prisotno področno inšpektorico Anico Zavrl Bogataj, je predstavil osnutek gozdnogospodarskega načrta za obdobje 2002 do 2011. Predstavitve je bila namenjena izboljšanju načrta ter tudi vzpodbujanju pobud in pripomb.

V podrobnem načrtu, ki je izdelan v tekstualni obliki s podatki v tabelah, so priloženi številni izrisi digitalno obdelanih tematskih gozdarskih kart v temeljnem merilu 1:25.000 ter še nekatere druge pregledne karte, pokazali pa so tudi izrise na digitalnih ortofoto načrtih, merila 1:5000. Iz tega načrta pa so izdelali tudi zgoščen povzetek. Tematska poglavja zajemajo splošni opis, navajajo funkcije gozdov, analizirajo preteklo gospodarjenje in stanje v gozdovih ter predvidevajo cilje, usmeritve in gozdarske ukrepe.

Ker občino Grosuplje pokriva približno 55 % gozdov, kakršno je tudi povprečje Slovenije, nedvomno predstavlja gozd pomemben del za življenje in gospodar-

Predstavniki Zavoda za gozdove in inšpektorica na javni predstavitvi gozdnogospodarskega načrta v Družbenem domu Grosuplje.

jenje v občini. S spremembo družbenega sistema se je v marsičem spremenil odnos do lastnine, kar še posebej opazimo v odnosu do gozdov. V marsičem se je ta odnos zelo poslabšal. Kljub temu pa, da se čas za javno razpravo izteka, smo se s strokovnjaki za ravnanje z gozdovi dogovorili, da bomo v prihodnjih številkah tudi zaradi sorazmerno slabega odziva za javno razpravo predstavili v naslednjih številkah Grosupeljskih odmevov. Prepričan sem, da bo ta predstavitev koristna za občane,

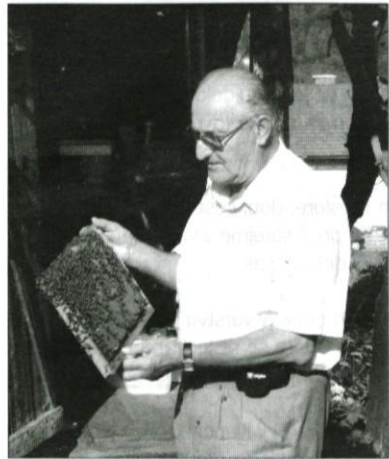
saj želimo vzpodbuditi ljudi k boljšemu odnosu do gozdov, ki je celo med kmečkimi previvalstvom šele v "tretjem planu", kot so zatrdili gozdarji. Prav tako pa bo predstavitev koristila občinskim svetnikom, ki bodo na načrt še letos jeseni dajali svoje mnenje. Mnenje bo nato posredovano z drugimi mnenji na ministrstvo za kmetijstvo v končno odločanje, ki bo verjetno v začetku naslednjega leta.

Jože Miklič

FRANC JAVORNIK - VETERINAR IN ČEBELAR

Sestala sva se v Knjižnici Grosuplje. Edini prazen in miren prostor, kjer bi se lahko pogovorila, je bila pravljica soba. "Nič zato," je dogovoril, "saj so tudi čebele pravljice." In tako se je začel najin klepet. Moj gost je bil namreč magister Franc Javornik, doktor veterinarske medicine, prijeten sogovornik, dober poznavalec čebel in čebelarstva na Slovenskem. Pa je beseda najprej nanesla na njegov rod.

DRUŽINA JAVORNIK JE ZNANA STARA GROSUPELSKA DRUŽINA

Stari oče je bil doma iz Jerove vasi. Oženil se je z eno od Finkovih deklet. Nekaj zemlje je imel sam, nekaj je dobil za doto in tu, kjer je danes Javornikova domačija, je postavil leseno hišico in začel s kmetijstvom in mesarstvom. Ime mu je bilo Franc, kot mojemu očetu in meni, ki sem tretji rod s tem imenom. Moj oče je prevzel domače posestvo in se poročil s Skubčovo Anico iz Velike Stare vasi. Tam so imeli veliko kmetijo in jaz sem bil ponosen, da je mama doma s stare urejene slovenske kmetije. Štirje otroci smo bili, jaz sem najstarejši, potem sta bili dve sestri, nato pa Andrej, najmlajši, znan grosupeljski mesar.

Rod Javornikovih, ki izhaja iz Stare vasi, poznamo do 1630. leta nazaj. V glavnem so bili kmetje, mesarji in gostilničarji, kjerkoli so že živeli.

Rodil sem se tik pred drugo svetovno vojno, zato so me dali v Ljubljano k stricu, maminemu bratu, da ne bi stikal za bombami, ki so marsikaterega otroka poškodovale ali celo ubile. V Ljubljani sem končal osnovno šolo in opravil veliko maturo. Nato sem šel na veterino v Zagreb. Po končanem študiju sem se zaposlil na Veterinarski postaji v Grosupljem, kjer sem delal 18 let. Potem sem bil veterinarski inšpektor, nato pa sem šel k Zavarovalnici Triglav, kjer sem se bil vodja kmetijskega oddelka, nato direktor kmetijskih zavarovanj in tu sem tudi dočakal pokoj.

MAGISTRSKA NALOGA ZDRAVSTVENO VARSTVO IN REPRODUKCIJA GOVEDI

Bil sem na terenu, vsak dan v stiku samo s kmeti in njihovimi problemi. Vendar človek mora s časom naprej. Odločil sem se, da bom naredil magistrski iz zdravstvenega varstva in reprodukcije govedi. Bral sem literaturo, raziskoval krvne vzorce in določal vsebnost vitaminov in mikro ter makro elementov v krvi, da bi lažje svetlovali, kako je treba ukrepati, da se krvna slika živali popravi. Ugotavljal sem, kaj je treba živini dati, če jim kaj manjka, da je sposobna za normalno proizvodnjo mleka in reprodukcijo. Če gre človek na tak podiplomski študij, pridobi pri strokovni kvaliteti in tudi širši pogled na svet, saj sem se moral ukvarjati tudi s statistiko, ekonomijo. Veterino sem šel študirati zato, da bom ljudem in živalim pomagal. Tudi doma, če je kdo prišel prosit, se nisem kaj dosti obiral, kar hitro sem šel pomagat k porodni. Ko sem šel na zavarovalnico, sem ugotovil, da lahko ljudem ogromno pomagam tudi na drugačne načine, ne samo z reševanjem posameznih živali.

PRVI STIK S ČEBELAMI

Bil sem 14 let star, ko sem začel delati s čebelami, kakšna me je seveda pričla že preje. Kastelic z Mlačevega, Gaber po domače, mi je prodal prva dva panja čebel. Bil je znan napreden čebelar tistega časa. Znani čebelarji na Grosupljem pa so bili še: Ruža Poličeva, Ivan Ahlin - Malnarčkov, Alojz Janežič - Osmukov, Franc Kic. To je bilo leta 1949 ali 1950, in od takrat so čebele ves čas pri hiši. Omeniti moram pa še soseda Budkovičevega Gustlina, ki je imel tudi čebele, par kranjičev. Hodil je k nam in sva pogosto sodelovala. Bil je pa gluh. Matica,

preden roji, poje. Jaz sem hodil poslušati, če je že zapela. Ko sem šel v Zagreb študirati, sem se manj ukvarjal s čebelarjenjem in so bile čebele tedaj bolj na stanovanju pri nas. Malo so bile zanemarjene, čeprav tedaj ni bilo toliko bolezni. Ko sem se vrnil iz Zagreba, sem se začel z njimi ukvarjati malo bolj intenzivno. Vsak dan sem hodil v Boštanj zdraviti krave. Franc Kolenc je bil tudi čebelar in delovodja na Boštanju. Hitro sva opravila, kar sva imela opraviti, potem sva šla pa k čebelam, ki sva jih imela, vsak svoje panje, v pruhu.

Ko sem postal veterinarski inšpektor, sem imel več časa in sem se bolj posvetil družini in čebelam, tudi boleznim čebel. Povečal sem svoje čebelarstvo, ker sem hotel spoznati, s kakšnimi problemi se ukvarjajo čebelarji pri prevažanju čebel, da bi lažje razumel njihove probleme kot veterinarski inšpektor.

PRESEDNIK KOMISIJE ZA VZREJO KRANJSKE ČEBELE PRI ČEBELARSKI ZVEZI SLOVENIJE.

Sredi sedemdesetih let prejšnjega stoletja je na občni zbor Čebelarskega društva Grosuplje prišel takratni predsednik Čebelarske zveze Slovenije general Dušan Švara. Pritegnil me je k delu na čebelarski zvezi. Postal sem predsednik komisije za zdravstveno varstvo čebel, zdaj sem pa predsednik komisije za vzrejo kranjske čebele in član upravnega odbora že dolga leta. Prav tako sem že dolga leta predsednik državne komisije za priznavanje vzrejališč in plemenišč matic kranjske čebele. Spomladi smo pregledali 40 vzrejališč.

KRANJSKA ČEBELA SIVKA JE ZAŠČITENA PRI EU

Kranjska čebela je pri nas avtohtona. Razširjena pa je tudi v Avstriji in si jo lastijo tudi Avstrijci. Gojijo pa jo tudi na Hrvaškem, Madžarskem, Češkem, Slovaškem in v Nemčiji.

Edino Slovenija pa je pri EU uspela kranjsko čebelo zaščititi tako, da je v Sloveniji kot avtohtonem področju dovoljeno gojiti le kranjsko čebelo

Za čistost naše čebele v Sloveniji skrbimo že dolga leta. Zadnjih 20 let je za to zadolžen Kmetijski inštitut Slovenije in državna komisija za pregled vzrejališč in plemenišč matic.

Grosupeljski čebelarji pri svojem čebelnjaku pod Čebelarskim domom na Brdu pri Lukovici.

Kmetijski inštitut Slovenije pri vseh kandidatih, ki se prijavijo za vzrejalce matic, predhodno odvzame vzorce čebel in jih laboratorijsko preišče na parametre, ki so standardni za kranjsko čebelo, in odredi, katere čebelje družine te standarde izpolnjujejo in jih priporoči za matičarje, iz katerih se jemlje material za vzrejo matic, in za trotarje, ki te matice oplemenijo.

Komisija za priznavanje pa vsako leto obišče vse vzrejalce matic in preveri, če imajo izpolnjene pogoje, ki so predpisani za to dejavnost. Obenem pa komisija iz predlaganih čebeljih družin izbere najboljše.

Pri zagotavljanju čistosti reje pa se pojavljajo težave na mejah, predvsem s Italijo, kjer gojijo svojo italijansko čebelo, ki je cela živorumen barve. Ker troti letijo precej daleč, se včasih sparijo tudi s kranjskimi maticami. Tako dobimo križance, ki jih moramo izločiti. Zato morajo biti plemenišča zavarovana s širokim varovalnim pasom čiste sivke, da ne bi prišlo do mešanja pasem.

Zaradi razgibane slovenske pokrajine in posledično tudi podnebja, rastlinja in klimatskih pogojev razlikujemo alpski, primorski in panonski ekotip kranjske čebele.

Kranjsko čebelo je Čebelarska zveza Slovenije zaščitila tudi s kolektivno blagovno znamko "AUTHENTIC CARNIOLAN". Zaščitno

nalepko z blagovno znamko dobijo samo tiste matice, kjer je poznan rod po materi in očetu. To je garancija, da so matice rodovno čiste. Nalepko za tako imenovane gospodarske matice pa dobijo tiste matice, kjer je mati poznanege rodu, oče pa ne, čeprav je z varovalnim pasom zagotovljeno, da je tudi trot kranjske pasme.

Sedaj izvažamo naše matice v Francijo, Nemčijo, na Hrvaško, v Makedonijo, na Švedsko, nekaj pa tudi na Japonsko. Tudi mnogi avstrijski čebelarji nabavljajo matice pri nas, saj so dosti cenejše in kvalitetnejše kot njihove.

Blagovno znamko za kranjsko čebelo smo sodno zaščitili na Hrvaškem, v Nemčiji, Avstriji, Franciji, na Češkem, pa še v nekaj državah. Pri zaščiti in delu pri selekciji nam je Avstrija hudo konkurent, saj že vrsto let od EU vleče lepe denarje na ta račun. Sedaj nas vabijo v neki skupni projekt za denarje EU. Vključili bi le del Gorenjske, projekt prijavi kot mednarodni ter pobrali večino denarja. Zato moramo biti pri takih mednarodnih projektih zelo opreznosti in sodelovati le, če bomo enakopravni partnerji.

Pri EU smo kot narodno značilnost zavarovali tudi slovenski med, slovensko medicino in še nekatere druge izdelke iz čebeljih pridelkov.

BOLEZNI

Za zdravje svojih čebel je najbolj odgovoren čebelar sam. Zagotoviti jim mora ustrezno higijeno, dovolj dobre nektarske in pelodne paše, v brezpašnem obdobju pa dovolj kalorične in beljakovinske hrane. Izvajati mora preventivno zdravstveno varstvo svojih čebel. Edino čebelar, ki redno pregleduje svoje čebele, lahko prvi ugotovi, da nekaj ni v redu. Šele potem so na vrsti strokovnjaki.

Vsako pomlad preiščemo čebelje mrtvice, da bi ugotovili, zakaj so umrle. Ugotavljamo pršičavost, nosestavost, varozo, virusne bolezni. Na zalegi pa se ugotavlja huda gniloba čebelje zalege, popačena zalega, meščkasta zalega in druge bolezni.

V času škropljenja na polju, v sadovnjakih in na vrtovih z različni škropivi za zatiranje škodljivcev pa prihaja tudi do zastrupitev čebel. Zato apeliramo na vse, ki uporabljajo taka strupena sredstva za škropljenje, da opravijo škropljenje čim kasneje, proti

Grosupeljski čebelarji pri svojem čebelnjaku pod Čebelarskim domom na Brdu pri Lukovici.

večeru, ko so čebele večinoma že doma.

Letošnja zima je pobrala veliko čebel v Sloveniji, pa tudi drugje po Evropi. Do januarja ni bilo prave zime, zato so bile čebele aktivne in so porabile precej hrane. Ko je pritisnil mraz, so se čebele stisnile v zimsko gručo, tako izgubile stik z rezervami hrane in, lahko bi rekel, pri polni skledi od lakote pomrle. Če pa čebelar ni poskrbel za zdravstveno preventivo, se je razvila nosestavost ali pa varoza, ki sta uničili čebeljo družino.

Čebelarsko leto se začne že avgusta. Čebele je treba očistiti zajedavcev, jim preskrbeti dobro nektarsko in beljakovinsko pašo, tako da lahko vzredijo močne in vitalne mladice, ki potem nadaljujejo z vzgojo čebel, ki preživijo zimo. Normalno čebele živijo le 50 do 60 dni, odvisno kako intenzivno delajo. Zimske čebele pa morajo preživeti zimo in vzgojiti nov rod spomladanskih čebel, ki nadaljujejo življenje v čebelji družini.

Višek razvoja čebelje družine je nekako v juniju in juliju. V drugi polovici julija že pojenjuje. Obseg zalege se zmanjšuje. Če ne odpravljamo varoze, se ta močno razmnoži in to, sedaj zmanjšano količino zalege, napade veliko število varoj in jo praktično uniči. Taka čebelja družina še nekaj česa životari, nima pa moči, da bi preživela zimo.

Čebelarji pri strokovnem pogovoru. (Franc Javornik je prvi na desni strani).

Izležejo se čebelice, ki so slabotne, deformirane, brez kril, deformiranih zadkov in tako nesposobne živeti, v nobenem primeru pa niso sposobne vzgajati mladege rodu, ki bi preživel zimo.

ČEBELARSKA ZAKONODAJA

V pripravi je nova čebelarska zakonodaja. Do sedaj sta zakonska določila izvajala Kmetijski inštitut Slovenije in Ministrstvo za kmetijstvo. Zdaj pa bo rejska zveza za kranjsko čebelo določala rejsko politiko v čebelarstvu. Vsak čebelnjak bo moral biti označen, da bo možno slediti prometu s čebelami, oštevilčiti bo treba tudi matice.

IZOBRAŽEVANJE ČEBELARJEV

Grosupeljski čebelarji skrbimo za izobraževanje naših članov tako, da vsako leto organiziramo tri strokovna predavanja. Povabimo naše priznane strokovnjake s področja čebelarstva. Eno predavanje je vedno posvečeno zdravstvenemu varstvu čebel. Saj je v Sloveniji po regijah razporejenih 9 veterinarjev specializiranih za bolezni čebel, tako da imamo kar veliko izbire. Po drugi strani pa naši člani obiskujejo strokovna predavanja v sosednjih čebelarskih društvih in v Čebelarskem centru na Brdu pri Lukovici.

Z vzrejalci matic Kmetijski inštitut Slovenije vsako leto organizira večdnevno strokovno ekskurzijo, pravimo ji seminar na kolesih, saj se med vožnjo odvijajo razna strokovna predavanja in razprave, izmenjave izkušenj in podobno.

Ker v Sloveniji ni čebelarske šole, tudi poklic čebelarja ni bil priznan. Po ameriškem in zahodnoevropskem zgledu pa je tudi naša država sprejela Zakon o nacionalnih poklicnih kvalifikacijah, v katerem je določeno, kako lahko kandidat pride do poklica brez formalnih šol, pač pa samo s tem, da dokaže s svojim delom ali drugimi dokazili, da neko delo obvlada. Na podlagi tega zakona smo tudi čebelarji zapisali v katalog znanja in spretnosti vse tisto, kar mora obvladati čebelar, če si hoče pridobiti poklicno kvalifikacijo, ki jo bo v prihodnosti moral imeti vsak poklicni čebelar. Pri Zvezi čebelarjev Slovenije se je tako preverjanje že začelo in prvi kandidati so že prejeli ustrezna potrdila. Ker pri preverjanju in potrjevanju poklicne kvalifikacije čebelar/čebelarka tudi sam sodelujem, sem kar precej zaposlen. Po podatkih, ki so mi na voljo, se je prijavilo že okrog 90 kandidatov, ki bi si želeli pridobiti poklicno kvalifikacijo pred svetovnim čebelarskim kongresom - Apimondio. Vendar dvomim, da bomo zaradi obilice dela lahko vse do tega časa preverili.

SVETOVNI ČEBELARSKI KONGRES APIMONDIA PRI NAS

Apimondia je mednarodna organizacija vseh državnih čebelarskih zvez. Sedež ima v Rimu. Slovenija je predstavila svojo kandidacijo za organizacijo tega kongresa v Lughanu v Švici in bila izglasovana. Država mora dokazati, da ima razvito in organizirano čebelarsko dejavnost, da razvija inovacije, da ima kaj pokazati. Kongres se seli s celine na celino. Za Slovenijo in njeno čebelarstvo je to veliko priznanje. Upam, da bomo znali izkoristiti promocijo, ki se nam bo ob tem dogodku ponudila.

Prvi dan bodo predavanja v Cankarjevem domu, naslednji dan na Brdu, tretji dan pa bo namenjen turizmu. Tudi v Grosuplje in okolico bo pripeljal avtobus goste s celega sveta, da se bodo seznanili s čebelarji, ogledali pa si bodo tudi Županovo jamo, tabor Cerovo in gradove v sosednjih občinah.

ČEBELARSKI DOM NA BRDU PRI LUKOVICI

Že pred prvo svetovno vojno se je pojavila ideja o skupnem čebelarskem domu,

ponovno pa je zaživela v 60 letih. Čebelarji smo začeli zbirati denar in spravili stavbo pod streho. Pa je zopet vse zastalo in stavba je že začela propadati. Kongres Apimondia je pomagal, da so se naša sredstva in sposobni ljudje (gospod Pušnik iz Maribora in gospod Gril iz Grosuplje), ki so gradnjo pripeljali do konca. Iz Ljubljane smo vanj preselili upravo, tam je trgovina, restavracija in na vrhu tudi sobe. Dvorane oddajamo, da pocenimo vzdrževanje. Upam, da bo tudi po kongresu dom živ.

ČEBELNJAK - ARHITEKTURNA IN KULTURNA DEDIŠČINA

Čebelarji se sicer radi družimo med seboj in z drugimi ljudmi, vendar smo pri svojem delu veliki individualisti. Vsak po svoje nekaj dela in tuhta, kako bi izboljšal panj, pa postopke pri čebelarjenju ali pa zdravljenju čebel. Pri nekaterih niti zakonske družice nimajo vstopa v posvečeni kraj - čebelnjak, seveda, razen če je treba opraviti kakšno delo.

Slovenski čebelnjaki so arhitekturna in kulturna posebnost naše pokrajine, ki so jo najbrž narekvale tudi podnebne razmere v Sloveniji.

Večina slovenskih čebelarjev čebelarji v AŽ panjih, ki se dajo lepo zložiti v čebelnjak. Včasih so čebelarili v kranjičih, ki so jih na končnicah lepo poslikali z motivi iz narodovih bajk in pripovedk. Poslikane panjske končnice so slovenska posebnost. V novjšem času pa se pojavljajo poslikave tudi na AŽ panjih v čebelnjakih in na kamionih.

Nekateri čebelarji pa čebelarijo tudi v nakladnih panjih, ki imajo glade na AŽ panje sicer nekatere prednosti, pa tudi slabosti. Glavna njihova prednost je, da se ob obilnih pašah lahko prostornina panja zelo enostavno poveča, kar pri AŽ ni tako enostavno. Druga prednost pa je, da je v opravljanju nakladnega panja manj dela za čebelarja. Nakladni panji pa se ne dajo zložiti v naš čebelnjak, pa tudi pri prevozu nastanejo težave.

Kar 90 % slovenskih čebelarjev čebelarji v AŽ panji, čeprav se mladi vedno pogosteje odločajo za nakladnega. Manj kot 10 % čebelarjem je glavni vir preživljanja čebelarstvo. Mnogim je čebelarstvo dodatni prispevek v družinski proračun, še več pa je takih, ki čebelarimo ljubiteljsko in izgube iz čebelarstva skrivamo pred nepoklicanimi očmi.

Poseljenost pokrajine s čebelami pripomore k boljšemu opreševanju žužkocvetnih rastlin in tako k večjim in kvalitetnejšim pridelkom v kmetijstvu in sadjarstvu. Po drugi strani prisotnost čebel pripomore k ravnotežju v naravi, saj se ohranjajo mnoge rastlinske vrste, ki bi brez opreševanja čebel enostavno izginile iz ekosistema.

Čebelarji, posebni tisti, ki ne prevažajo čebel na oddaljene paše, imamo kar velike stroške, koristi pa razmeroma malo, saj s čebeljimi pridelki dobimo le eno dvajsetino koristi, ki jo čebele prinesejo družbi, kmetom in državi.

NAGRADE IN PRIZNANJA

Prizadevni čebelar Franc Javornik je na svoji poti pustil precej sledi, zato so njegovo delo opazili in nagradili. Prejel je vsa čebelarska priznanja občinskega in slovenskega nivoja: Keramično plaketo Čebelarskega društva Grosuplje, Red Antona Janše I., II. in III. stopnje, za svoje prizadevno delo in razdajanje pa je prejel najvišjo slovensko čebelarsko nagrado Petra Pavla Glavarja za dela na področju zdravstvenega varstva in organizacije pod okriljem Čebelarske zveze Slovenije. (Povzeto po knjižici 90 let Čebelarskega društva Grosuplje).

Marija Samec

VESELE URICE VRTCA MOJCA PRI GASILSKI ENOTI GROSUPLJE

V grosupeljskem vrtcu, enoti Mojca, kjer sta samo dve jaslični skupini otrok v starosti od 1-3 let, skupina Račk in skupina Zajčkov, vzgojiteljci Nataša in Stanka vsak mesec organizirata tako imenovane Vesele urice, kjer imamo starši priložnost preživeti popoldan s svojimi otroki ob različnih dejavnostih, ki so navadno v znamenju tekočega meseca oziroma stvari, ki so značilne za tisti mesec: npr. novoletne čestitke decembra, srčki za Valentinovo, rožice marca, velikonočni pirhi aprila. V mesecu maju pa smo se dogovorili za prav posebne vrste Veselih uric. Na predlog ene od mamic in poveljnika Prostovoljnega gasilskega društva Grosuplje Matije Brodnika so nam gasilci pripravili srečanje oziroma bi lahko rekla kar cel "spektakel" pred gasilskim domom v Grosupljem.

V vrtcu se je že cel teden govorilo o "tistem četrtku, 8. maja", ko si bomo ogledali gasilske avtomobile in prave gasilce. Otroci so si nazorno ogledovali risanko Gasilec Samo, da ne bi kaj pozabili.

Ob 17. uri smo bili vsi zbrani pred gasilskim domom in nestrpno čakali, kaj bo. Prišli so tudi starejši bratci in sestričke, sosedje, prijatelji... Skratka, bilo nas je veliko. Poveljnik, v pravi gasilski obleki, nas je povabil, da pristopimo bližje, kjer bodo gasilci zakurili pravi ogenj in pokazali, kako se gasi z gasilnim aparatom. Prvi stavki so bili namenjeni bolj staršem, saj nam je pojasnil, kako deluje gasilni aparat, kako ga aktivirati in z njim pogasiti ogenj ter da je dolžnost vsakega državljanca, da pomaga po svojih zmožnostih, če pri tem le ni sam ogrožen. Otroci so stali z odprtimi usti in slišalo se je samo še "uuuuuuuu", ko so zakurili. Tako na presenečenje staršev kot otrok je bila izražena pobuda, da imamo tudi kakšnega prostovoljca med občinstvom, ki bi poskušal pogasiti ogenj. Javila se je ena izmed mamic in požela velik aplavz. Tudi starejšim otrokom so dovolili gasiti. Očki in mamice so okrog skakali s fotoaparati in kamerami in verjamite, da je bilo kaj videti.

Sledilo je še eno presenečenje. Iz garaž so pripeljali štiri gasilske avtomobile s prižganimi lučmi. Previdno so gasilci vprašali, ali smejo prižgati za hip sirene ali se bodo otroci prestrašili. Navdušenje otrok je bilo nepopisno, ko so se zaslišali zvoki sirene. Nato so iz avtomobilov izvlekli gasilske cevi in pričeli "špricati" z vodo. Ponovno smo imeli tudi mi priložnost poskusiti in tokrat je bilo prostovoljcev veliko, predvsem tistih najmlajših.

Presenečenja so se kar vrstila.

"Bi se kdo peljal z gasilskim avtomobilom?" je vprašal poveljnik. Okrog njega so se nagneli otroci in starši, ki so svojim otrokom pomagali v gasilske avtomobile. Tudi ostali gasilci so spretno dvigovali otroke v avtomobile. In smo se peljali okrog gasilskega doma, enkrat... pa še enkrat. Otroški smeh se je razlegal po celem dvorišču in otroci so komaj dojemali, da je vse to res. Tudi sami smo si smeli potem ogledati notranjost gasilskih avtomobilov od blizu in slišati je bilo samo še: "Mami, oči kaj je to?" in starši smo hiteli odgovarjati na zahtevna vprašanja.

In piko na "i" so gasilci naredili, ko so prinesli vrečke z bonboni. Uspeli smo narediti tudi "gasilsko sliko". Otroci bi še kar ostali, vendar so imeli gasilci tudi svoje obveznosti, saj so imeli zvečer pravo gasilsko vajo, na katero so se morali temeljito pripraviti.

Tako za starše kot za otroke je bil to nepozaben dan, o katerem govorimo vsak dan, še posebno, ko slišimo kakšno sireno.

Zahvaljujemo se vsem gasilcem, ki so se tako zelo potrudili in nam omogočili preživeti popoldan v njihovi družbi in nam prikazati, kaj počnejo.

Tanja Hasziakiewicz

Slika spodaj: In na koncu še gasilska slika pred gasilskimi vozili.

Prva slika zgoraj: Mladi "gasilec Samo"

Druga slika zgoraj: Ogenj lahko pogasimo s prahom...

Tretja slika zgoraj: ... ali pa z vodo.

PRIPRAVNICI NA DEVETLETKO

Med vrsto aktivnosti, ki že vse leto potekajo v pripravah na uvedbo 9-letne osnovne šole, vsekakor sodi tudi tale prisrčna fotografija. V začetku junija so v OŠ Brinje Grosuplje povabili poleg staršev tudi bodoče prvošolčke - devetletkarje. Mali nadebudneži so ustvarjali v različnih delavnicah (likovni, glasbeni in lutkovni) in se tako že preizkusili v čisto pravi šoli. Tako tudi prvi koraki čez šolski prag v šolskem letu 2003/04 ne bodo tako negotovi.

SPREHOD SKOZI ČAS

1953 Občinski ljudski odbor ustanovi Otroški vrtec Grosuplje. Sprva deluje v Koščakovih hiši. Za otroke je zagotovljeno varstvo brez prehrane.

1958 Vrtec se preseli v prostore, kjer je poslovala prej Narodna banka Grosuplje.

1962 Dobi nove prostore na Kolodvorski cesti, svet za šolstvo pa namensko dodeli denar za ureditev kuhinje, vodovoda, kanalizacije ter igralnic. Otrok je 36 (prej le 20).

1964 V varstvu je vedno več otrok - že 45. Vrtec podaljša poslovalni čas (od 5.30 do 15.00) in uredi popoldanski počitek.

1967 Zavod dobi svoj prvi statut. Otrok je 56.

1968 V varstvu je 58 otrok. Vrtec se prilagodi deljenemu delovnemu času v javnih službah, ki ga vpeljejo marca. Prilagodi prehrano za otroke (dve malici dopoldne in popoldne ter kosilo).

1971 Novembra se vrtec preseli v nove prostore, dobi šest igralnic, šolarje prepusti v šolsko varstvo. Zavod lahko po letu 1968 prvič sprejme v varstvo in vzgojo vse otroke - 139 predšolskih otrok, podaljša se tudi delovni čas.

1972 - Spet premalo prostora za sprejem vseh otrok (v varstvu jih je že 164), zato preureditev hodnika, ki veže vrtec s šolo, v sobo. Odpre se dislocirana enota vrtca v Ivančni Gorici (24 otrok). Starši začno plačevati oskrbno glede na osebne dohodke.

1976 V varstvu že 218 otrok (174 v Grosupljem in 44 v Ivančni Gorici). Organiziran potujoči vrtec v Žalni (obiskovalo ga je 34 otrok, starih od 3 do 7 let) ter skrajšana mala šola. Odpre se enota v Šentvidu pri Stični s samostojno kuhinjo (v varstvu 60 otrok), junija pa otroci prvič letujejo na Debelem Rtiču.

1977 Odpre se enota s svojo kuhinjo v Šmarju-Sapu (60 otrok).

1978 Vrtec postane mentor novemu brigadirskemu vrtcu v Ambrusu - Suha krajina.

1980 Januarja tečaj smučanja na Perovem. Odprta nova enota za 156 otrok (od tega 36 dojenčkov) - v Zavodu skupaj že 394 otrok. Čeprav se predšolska dejavnost precej razširi, še vedno nekateri otroci ostanejo brez varstva.

1981 Prenovljena enota na Tovarniški ulici v Grosupljem, odprt nov oddelek ter ustanovljena varstvena družina. Skupaj je v varstvu 530 otrok.

1983 Zavod praznuje 30 let delovanja. Ob jubileju razstava likovnih del in kulturni program. Odprta še enota v Stični. V varstvu je 599 otrok (370 v Grosupljem, 6 v družinskem varstvu, 76 v Šmarju-Sapu, 48 v Ivančni Gorici, 67 v Šentvidu pri Stični in 32 v Stični).

1985 V Višnji Gori odprejo novo enoto za 29 otrok. V varstvu je zajetih 645 otrok.

1988 V vrtcu 755 otrok, še vedno veliko odklonjenih. Nekateri vzgojiteljice sodelujejo v inovacijskem projektu Miška - projektno delo v vrtcu.

1991 Delovati začne varstvena družina na Krki.

1992 Občina Grosuplje sprejme Odlok o vrtcih. Zavod se preimenuje v VZ Kekec z enotami: Tinkara, Rožle, Pika, Polžek, Marjetica, Miška, Čebelica. V vseh enotah je 786 otrok. V Krški vasi začne delovati varstvena družina. Prvič šola plavanja.

1993 Zavod prejme občinsko priznanje za prizadevno delo z otroki, vpeljevanje sodobnih vzgojnih prijemov. Preneha delovati varstvena družina na Krki, odprt pa je oddelek vrtca na podružnični šoli Kompolje.

1995 V vrtcu je 793 otrok. Zaradi reorganizacije občine (nastale so nove občine) preneha delovati enota Kompolje. Izide prva številka vrtčevskega glasila Prvi koraki. Prvi planinski tabor v Kranjski Gori in zimovanje na Rakitni.

1996 Odcepijo se enote Polžek Višnja gora, Marjetica Ivančna Gorica, Miška Stična, Čebelica Šentvid pri Stični, varstvena družina v Krški vasi.

1997 Vrtec Kekec se vse bolj povezuje z okoljem. Prvič se predstavi na Tednu vseživljenjskega učenja, oblikuje svojo spletno stran, je dejaven na celjskem sejmu Vse za otroke, razstavi didaktične igre, ki so jih izdelale vzgojiteljice.

1999 Vrtec dobi novo enoto Mojca, prvič izpelje jesenski planinski tabor v Kranjski Gori (za otroke, ki se pripravljajo na šolo), v enoti Tinkara pa vpeljejo metodologijo Korak za korakom. To leto je Kekec med prvimi 25-imi vrtci, ki začno postopno vpeljevati novi kurikulum za vrtce.

2000 Enota Kekec praznuje 20. rojstni dan (ob tem izide praznična številka glasila Prvi koraki). Službo nastopi logopedinja. Drugo leto poteka delo po novem kurikulumu. V enoti Tinkara se širi metodologija Korak za korakom (po njej delajo v treh oddelkih).

2001 Ustanovljena dislocirana enota Kosobrin pri Osnovni šoli Brinje. Prvič poteka Šola za starše za vse enote.

2002 Pripravlja se oddelek vrtca pri podružnični šoli Št. Jurij. Ta naj bi bila zgrajena do septembra 2003, ko naj bi vse šole vpeljele devetletko. Za otroke iz vrtca Kekec prvič pripravijo likovno kolonijo v vojašnici Cerklje.

2003 Vse leto je v znamenju jubileja, torej 50-letnice ustanovitve organizirane vzgoje in varstva predšolskih otrok v občini. Poleg te predstavitve se predstavljamo tudi v občinskem glasilu Grosupeljski odmevi. Pripravili smo tudi jubilejno vrtčevsko glasilo Prvi koraki in posebna oddelčna glasila. Vsaka enota je pripravila tudi tematsko razstavo in dneve odprtih vrat. Aprila so se zvrstili zanimivi pogovori s strokovnjaki, ki smo jih naslovili Večeri o vzgoji.

Pripravile Cvetka Košir in Majda Fajdlja (VZ Grosuplje) in Lučka Lešnik
Objavljeno v Šolskih razgledih

GRADNJA NAŠE PODRUŽNIČNE ŠOLE ŠT. JURIJ JE V POLNEM TEKU

Tako učenci kot učiteljice že nestrpno pričakujemo selitev v prostore nove šole. Našo šolo letos obiskuje 52 učencev, prihodnje šolsko leto 2003/2004 pa jih z uvedbo devetletke pričakujemo 68.

Z novim osnovnošolskim programom bomo imeli na naši podružnični šoli 5 oddelkov ter oddelek podaljšanega bivanja. S selitvijo v novo šolo pa se bo odprl tudi oddelek vrtca. Zato bomo naslednje šolsko leto potrebovali več učilnic, jedilnico, kuhinjo, zbornico ter telovadnico. Teh prostorov pa je na stari šoli odločno premalo, saj so razmere za poučevanje, individualni pouk, interesne dejavnosti in športno vzgojo komaj še znosne. Na šoli imamo vsa leta tudi manjši oddelek priprave otrok na šolo (malo šolo). Letos se stiskajo v podstrešni knjižnici, ki je tudi že potrebna obnove. Pomanjkanje prostora čutimo

tudi v prenatrpanem kabinetu in "zbornici", ki je pravzaprav podaljšek kuhinje. V primeru, da nova šola do septembra 2003 še ne bi bila vseljiva, se nam obeta še izmenski pouk, vožnja kosil s centralne šole v Grosupljem in splošna prostorska stiska. Poleg vsega je lokacija stare šole na prometno izredno nevarni lokaciji.

Kljub vsemu se zavedamo, da je nova šola vsak dan večja. Kadar se sprehodimo do igrišča, kjer imamo športno vzgojo, opazujemo, kaj je novega in vemo, da ni več daleč dan, ko jo bomo napolnili s smehom, razigranostjo in učenostjo. Posebej se veselimo telovadnice, saj so otroci, ki obiskujejo našo in druge podružnične šole, v veliki večini prikrajšani za gibanje - predvsem pozimi.

**V imenu kolektiva šole Št. Jurij
IRENA RAKAR**

MISLI IN ŽELJE UČENCEV PODRUŽNIČNE ŠOLE ŠT. JURIJ:

Nove šole se veselimo zato, ker bomo imeli telovadnico. Veselim se je tudi, ker bo veliko prostora in ker bo blizu igrišča. - **Martina Trontelj, 1. r.**

Nove šole se veselimo, ker bo jedilnica in več računalnikov. - **Anže Rigler 1. r.**

Šole se veselimo zato, ker bo zelo velika in dolga. Ta šola bo zelo imenitna. - **Klavdija Mehle 2. r.**

Šola, v kateri se učim, je zelo majhna. Na igrišče moramo hoditi peš. Veselim se nove šole, ker bo igrišče blizu in ne bomo se več stiskali pozimi v naše majhne razrede. - **Jannet Suljanovič - Gonc 2. r.**

V stari šoli pogrešam telovadnico,

več žog, odišavljenih stranišča, boljše poličke in obešalnike za čevlje in obleko ter računalnike in televizije. Vsega tega si želim v novi šoli. - **Pavil Drobnič 3. r.**

V stari šoli pogrešam veliko žog, večje razrede, telovadnico, v vsakem razredu računalnik in televizijo. To tudi v novi šoli pričakujem. - **Žan Kadunc 3. r.**

GRADI SE NOVA ŠOLA

Učenci podružnične šole Louisa Adamiča - Št. Jurij smo si že dolgo želeli novo šolo. Velike svetle učilnice, nova oprema, telovadnica, knjižnica in kuhinja, so želje vsakega šolarja. Novo šolo v Št. Juriju so že dolgo načrtovali. Lansko leto se je želja izpolnila. Ob igrišču so položili temeljni kamen. Učenci naše šole smo pripravili kulturni program. Jeseni so na gradbišču že stali temelji. Pozimi je zaradi mraza in snega gradnja tekla počasneje, kot smo si želeli. Spomladi pa je šola začela hitro rasti. Trenutno manjka le še streha. Delavec, s katerim sem govorila, pravi, da bo šola nared okrog novega leta. Ker bom letos končala četrti razred in grem v šolo v Grosuplje, ne bom mogla uživati v novih šolskih prostorih. Zato pa sem toliko bolj vesela za svojega brata in vse okoliške otroke, saj se bodo učili v mnogo primernejših prostorih. Od nove šole veliko pričakujemo in se že veselimo selitve.

Sara Primec 4. r.

V KS ŠT. JURIJ SMO ZADOVOLJNI Z GRADNJO NOVE ŠOLE

Že po letu dni od položitve temeljnega kamna je na gradbišču nove osnovne šole Št. Jurij z veseljem pogledati, saj je objekt zgrajen že z vsemi predelnimi stenami in pričela so se dela za postavitve strešne konstrukcije. Pričakujemo, da bo v prvi polovici junija del objekta osnovne šole, kjer se nahajajo učilnice, že "pod streho" tako, da bodo gradbeni delavci lahko pričeli z ostalimi zidarskimi deli (vzidavo oken in vrat, nanosa grobih in finih ometov, izdelave pročelja itd.). V mesecu januarju in februarju so predvsem nizke temperature onemogočale normalno delo. Kolikor opažamo pa je gradbeno podjetje Dolenjgrad d.o.o. s trdim delom nadoknadilo izgubljeni čas, saj jim je v nekaj spomladanskih mesecih uspelo ogromno zgraditi. Splošno mnenje krajanov Št. Jurija je, da so delavci na gradbišču zelo marljivi. Ne moremo pozabiti, koliko truda in volje so delavci vložili pri izgradnji temeljev, saj so morali trdo poprijeti za delo pod težkimi pogoji, ker je letošnja zima bila zelo ostra. Koliko truda, dogovarjanj, usklajevanja pa je potekalo med izvajalcem, investitorjem Občino Grosuplje in projektanti pa lahko samo ugrabimo in lahko le upamo, da se bodo še naprej tako uspešno usklajevali in da bodo dela potekala po načrtih brez zapletov.

Za Št. Jurij Dušan Štrus

POZDRAV, GROŠEVCI!

Kljub poletni vročini, ki že pošteno pripeka, smo v Grošu tudi v maju pod streho spravili nekaj dogodkov. V začetku meseca smo na študentski tržnici predstavljali naš klub in tudi občino Grosuplje. Mimoidoči so na naši tržnici lahko dobili letake z informacijami o naši občini in turističnih znamenitostih. Stojnico smo postavili v sodelovanju z DNS. Omamne vonjave sveže pečenih palačink so vabile obiskovalce. Z velikodušno pomočjo Pekarne Grosuplje, ki nam je podarila kruh, smo ga lahko obiskovalcem ponudili skupaj s sirčkom. Tudi ta mesec smo lahko spoznavali grosupeljske lepote na poti skozi Slivnico, Predole, Stari Grad in Radensko polje.

V mesecu maju so na svoj račun prišli tudi vsi ljubitelji plesa. Za ljubitelje MTV music je poskrbel DJ MARC, z DJ MIHO pa smo se zavrteli v DISCO ritmih 70. in 80.-ih. Zadnjo soboto v mesecu smo na široko odprli vrata poletju s piknikom pred Grošem.

Ne pozabite na veliki tradicionalni Grošev koncert z naslovom KO SOSEDI PAŠE. Koncert bo v soboto, 28. junija, z začetkom ob 18. uri pred gasilskim centrom. Za dobro glasbo bodo poskrbeli Magnifico, Elvis Jackson, Bitch boys, Billys private parking, Careem. Poskrbeli bomo tudi za bogate nagradne igre.

Skozi koncert nas bo vodil moderator Jože Robežnik. Karte lahko v predprodaji dobite v Študentskem klubu Groš, Splošni knjižnici Grosuplje, Sigma Team Ivančna Gorica, pasaži Maximarketa, na avtobusni postaji Ljubljana in na ZMT na Kersnikovi ulici v Ljubljani. Ves dobiček od koncerta je namenjen izgradnji mladinskega centra - kluba.

Bliža se tudi čas dopustov in Groš vam letos v sodelovanju s klubi Dolenjske regije v času od 1.-10.8. ponuja "užitkarjenje", in sicer je letošnja destinacija Bol na Braču. Za 35.000 SIT (brez prevoza), drugače 43.000 SIT, boste 7 krat spali v apartmajih, se naučili deskanja, imeli urejeno organizacijo in animacijo in se razgibavali pod strokovnim vodstvom vadiateljic aerobike. Vabljeni v klub, kjer se bo tudi ta mesec dogajalo polno zanimivosti. Vse informacije so na voljo tudi na naši spletni strani www.klub-gros.si, kjer najdete tudi informacije o ostalih dogodkih, ki so se ali se še bodo zgodili, sprehodite se lahko skozi galerijo slik ali pišete na forum. Sledite pa tudi novostim na oglašnih deskah.

Do naslednjic pa vsem skupaj lep sončen pozdrav in veliko študijskega uspeha!

UO GROŠ

STIKI S ŠTUDENTI ŠE USPEŠNEJŠI IN PRIJETNEJŠI

Novo poslovalnico sta slovesno odprla župan Janez Lesjak in direktorica Barbara Bavec.

Grosuplje se lahko pohvali z novo pridobitvijo, saj so v začetku meseca na istem prostoru kot doslej odprli prenovljene in večje prostore Študentskega servisa Ljubljana. Ta prinaša številne novosti: internetni kotichek, ugodno fotokopiranje, daljši delovni čas, pa tudi za nakup turističnih aranžmajev in vstopnic za športne, zabavne ali kulturne prireditve ne bo treba več v Ljubljano. Na Kolodvorski ulici je odslej namreč tudi prijavno mesto Zavoda za mladinski turizem.

Direktorica študentskega servisa Barbara Bavec je poudarila pomen tovrstne dejavnosti. Študenti si že med študijem naberejo izkušnje, ki so še kako pomembne pri iskanju redne zaposlitve, v kolektiv prinesejo sveže ideje, zaposlovanje prek študentskega servisa pa je tudi za podjetja primerno, saj imajo tako nižje stroške. Študentski servis običajno omogoči prvi stik z delom, mnogi si že med študijem poiščejo delo tudi zaradi pomanjkanja. Župan občine Grosuplje Janez Lesjak pa je dejal, da se prenovljeni prostori pridobitev tudi za kraj in ne le za študente. Med gospodarstvom in šolstvom ni prave povezave in študentski servisi to pomanjkljivost odpravljajo. Tudi v Evropski uniji bodo imeli poseben pomen, je še poudaril župan.

Na krajši slovesnosti je bilo slišati tudi to, da se prenovljena poslovalnica Študentskega servisa Ljubljana lahko pohvali z največjo ponudbo del.

Tadeja Anžlovar

PREDSTAVITEV POKLICEV NA POSNEMANJA VREDEN NAČIN

Šolsko leto gre h koncu in spet je med nami generacija osmošolcev, ki so se morali odločiti za poklic. Kako je ta odločitev težka, vedo samo oni in njihovi starši. Da pa bi imeli učenci že kakšno leto pred pomembno odločitvijo predstavo o določenih poklicih, so se v zavodu Izida iz Ljubljane v sodelovanju s Pekarino Grosuplje, Srednjo agroživilsko šolo iz Ljubljane, odločili predstaviti grosupeljskim osnovnošolcem poklice pekarske stroke.

Projekt, o katerem bomo obširneje pisali v prihodnji številki, je potekal od januarja do aprila 2003, v njem pa so sodelovali učenci obeh grosupeljskih osnovnih šol. Delo je bilo organizirano po delavnicah, kar je udeležence še posebno pritegnilo, posebno tedaj, ko so pod njihovimi rokami nastajale dobrote.

V četrtek, 5. junija 2003 popoldne, pa je bila v OŠ Brinje Grosuplje zaključna prireditev. Učenci so prejeli priznanja za sodelovanje v delavnicah. sklenili pa so, da bodo v prihodnjem šolskem letu s projektom nadaljevali. Nad takšnim načinom dela oz. predstavitve poklicev in daljnoročno tudi pridobivanjem kadrov, je Pekarna Grosuplje navdušena.

A.A.

PRITRKOVALSTVO NA SLOVENSKEM (IN V ŠMARJU-SAPU)

Kot smo na kratko poročali že v prejšnji številki Odmevov, je Monika Kastelic iz Šmarja-Sapa na 16. srečanju mladih raziskovalcev in njihovih mentorjev pod geslom "Zaupajmo v lastno ustvarjalnost" v podskupini etnologija predstavila raziskovalno nalogo z naslovom Pritrkovalstvo na Slovenskem in z njo v svoji kategoriji zasedla odlično 2. mesto. Sedaj lahko dodamo tudi to, da je Monika prejela tudi povabilo na državno tekmovanje mladih raziskovalcev in raziskovalk.

Naloga pa ni navdušila le s svojo vsebino ampak tudi s samo predstavitevjo. V 15 minutah, ki so bile Moniki odmerjene za predstavitev Pritrkovalstva na Slovenskem, je mlada Šmarčanka poleg modernih didaktičnih pripomočkov uporabila tudi prenosne bronaste zvonove. Ob pomoči Jožeta Mehleta, Mihe Kastelice in Simone Strežek je v živo demonstrirala igranje na zvonove. Nič čudnega torej, da je bila kmalu za to predstavitevjo povabljen tudi na občini zbor Pritrkovskega krožka slovenskih bogoslovcev na Teološki fakulteti.

Monika je v uvodu k svoji nalogi med drugim zapisala tudi: "Za to raziskovalno nalogo sem se odločila zaradi ljubezni do zvonov in ker se tudi sama ukvarjam s pritrkovalstvom. Pritrkavanje je igranje na zvonove, je naše ljudsko izročilo in menim, da o njem vemo premalo. Želim, da bi se vsakič, kadar bi zaslišali glas zvona, zavedli, da je to NAŠA lepota, NAŠE ljudsko izročilo, NAŠ ponos. Zvon je za Slovence več kot samo glasbilo, zvon poje. Sicer pravimo tudi o strunah, da pojejo in še o čem drugem, vendar je to slikovito izražanje in morda znamenje, da smo Slovenci zlasti pevci in nam morajo še glasbilo peti."

Iz obsežne naloge nato izvemo, kaj je pritrkavanje, od kod izhaja ter kakšen je bil odnos do zvonov skozi zgodovino. Sledi predstavitev zvona kot glasbenega instrumenta, predstavitev prvega slovenskega zvonoslovca, Ivana Mercine, ter predstavitev ulivanja zvona. V nalogi so opisani tudi načini pritrkavanja, zapisi melodij, zvonjenje na električni pogon, električno pritrkavanje ter srečanja in tekmovanja, na katerih se zbirajo slovenski pritrkovalci.

V zaključku raziskovalne naloge Monika ugotavlja, da se je pritrkovalstvo v nekaterih slovenskih krajih že skorajda izgubilo. Za to krivi predvsem oblastniško zatiranje zvonjenja in pritrkavanja po 2. svetovni vojni, pa tudi samovšečnost in sebičnost starejših mož, ki mladim ne pustijo, da bi se učili pritrkavanja. Tudi ob vstopu v Evropsko skupnost moramo Slovenci paziti, da se ne bi utopili v šegah, navadah in običajih večjih narodov. Samozavestno moramo pokazati, kdo smo, od kod prihajamo, kakšni smo in da imamo marsikaj, kar nas dela posebne, zanimive in edinstvene. Ena izmed teh stvari je tudi pritrkavanje.

KAKO PA JE S PRITRKAVANJEM V ŠMARJU-SAPU?

"V Šmarju je pritrkavanje kar dobro razvito. Posebej v zadnjih letih je zelo živahno, saj se vse več mladih zanima za to umetnost. Sama na primer pritrkam že 12 let. Za to ima zasluge moj oče, ki me je že, ko sem bila še v mali šoli, vodil v zvonik, kjer me je tudi naučil mojih prvih pritrkovskih melodij. Zelo pomembno je, da starejši pritrkovalci učijo mlajše in tako prenašajo to čudovito ljudsko izročilo iz roda v rod. V Šmarju je trenutno nekako 13 pritrkovalcev (4 starejši in 9 mlajših). Šmarski pritrkovalci znajo zelo lepo skrbeti za zvonove. Skoraj nikjer ne boste videli tako urejenega zvonika kot pri nas. Največje zasluge za to, da zvonovi zvonijo in delajo tako, kot morajo, gredo Janezu Turelu, ki jim posveča veliko časa in ljubezni. Pomaga mu tudi moj oče Anton. Seveda tudi mladi ne stojimo križem rok. Enkrat do dvakrat na leto opravimo generalno čiščenje zvonika in seveda tudi sproti postorimo, kar je pač v naši moči. V to nas spodbuja predvsem Jože Mehle, ki nas tudi nauči večine melodij. Je nekakšna gonilna sila pritrkavanja v Šmarju."

Kako pa je z zvonovi v šmarski cerkvi?

"V Šmarju imamo štiri zvonove - trije so bili uliti v livarni Ferralit v Žalcu, najstarejši pa v livarni Antona Samassa v Ljubljani. Slednji, ki ima letnico 1922, je nekoliko okrušen. Nekateri posamezniki so dali pobudo, da bi ta zvon zamenjali. Župnik Jože Mrvar je pobudo sprejel in jo prenesel faranom. Videli bomo, kaj se bo iz tega izcimilo."

Kaj pa srečanja in tekmovanja pritrkovalcev?

"Tekmovanja pritrkovalcev so bila organizirana že pred 2. svetovno vojno, pa tudi sedaj niso nobena redkost. Od leta 1982 je zelo aktiven Pritrkovski krožek slovenskih bogoslovcev, ki prireja področna in vseslovenska srečanja pritrkovskih skupin ter tako spodbuja k ohranjanju pritrkovskega izročila. Šmarski pritrkovalci se bomo tudi letos udeležili področnega srečanja pritrkovalcev iz dolenske regije, ki bo v nedeljo, 8. junija, v Kostanjevici na Krki. Letošnje vseslovensko srečanje pritrkovalcev pa bo okviru praznovanja 500-letnice šole v Šmarju gostila naša župnija in bo predvidoma v nedeljo, 7. septembra. Že sedaj vse bralke in bralce vabim k poslušanju."

Janez Pintar

ROMANJE K SV. ANTONU PADOVANSKEMU, PA K SV. JUSTU IN DALMATINCU SV. MANDIČU

Bazilika v Padovi z njegovim grobom ima pravice kot bazilika sv. Petra v Rimu. Cilj vsakega romarja, ki gre v Padovo, je grob sv. Antona.

Sv. Anton Padovanski. Velik ali kar največji pridigar - govorec, oznanjevalec evangelija. Jasnovidec, veliki spovednik, zavetnik otrok. V svojem času je bil med najbolj učenimi in je tudi cerkveni učitelj in velik poznavalec Sv. pisma. Rojen je v Lisboni na Portugalskem, zato ga tam kličejo in častijo kot sv. Antona Lisbonskega, ostali svet pa po Padovi - tam je mnogo let deloval in postal prvi zavetnik mesta Padove in od tu ime sv. Anton Padovanski.

Tu ob mimohodu groba so roke, ki drsijo po marmornatem ohišju groba že dobroduba načele ta blagoslovnjen marmor. Sam grob je res imenitno urejen, je zelo privlačen za oči. Saj duša in med molitvijo izrečene prošnje kar ne morejo stran. Sv. Anton je veliki pomočnik v iskanju stvari. Saj, če kake stvari ne najdeš, se obrneš na sv. Antona.

V samem rojstnem kraju Lisboni tam okoli leta 1195 je zagledal luč sveta. Po vstopu med brate v samostan si je želel več miru. In tako je prišel v CAIMBRO. Pa tudi tam si je ob pokopu Maroških mučencev zaželel še večje ponižnosti, da bi še bolj vdano služil svojemu Očetu. Po prošnji predstojniku, ki je to odobril, je odšel med brate frančiškane. Ti spadajo med najbolj revne in vdane Bogu. Eden od njegovih sobratov je ob odhodu v šali dejal: "Že te vidim v svetniškem sijaju." Prav gotovo je ta šala bila že takrat resnična, le ljudem to še ni bilo razodeto.

Med svojim gorečim oznanjevanjem evangelija se je srečal tudi s sv. Frančiškom Asiškim, prav tako imenitnim govorcem in velikim bojevnikom za božjo čast. Ta je bil poleg daru govora znan po tem, da je z vsakim zamenjal suktnjo, če je bila njegova boljša.

PAPEŽ NA HRVAŠKEM

Papež Janez Pavel II. je četrty dan petdnevnega obiska na Hrvaškem med nedeljsko mašo na Reki, ki se je udeležilo več deset tisoč ljudi, imenoval družino temelj družbe. Na binkoštno nedeljo, ki jo je preživel prvi zunaj Vatikana, je papež spodbudil mlade, naj se poročijo, ustvarijo družino ter pomagajo svojim otrokom premagati skunjavne in tako hoditi po "poti, ki vodi do pravega veselja".

"Ne smemo pozabiti, da s tem, ko pomagamo družinam, pomagamo rešiti tudi druge pomembne težave, kot je nudenje pomoči bolnim in starejšim, ustavev širjenja kriminala in odkritje sredstva za preprečitev uporabe mamil," je poudaril papež. Mlade, ki živijo skupaj neporočeni, je papež pozval, naj se ne bojijo "vezi, ki je javno manifestirana in priznana".

Papež je opoldne vodil angelsko molitev, ki jo v nedeljo posveti svetu in narodu. Pozdravil je tudi Slovence, pri čemer je spomnil na svoja dva obiska v Sloveniji. Kot je poročal Radio Slovenija, so bili v papeževi družbi na Reki tudi slovenski škofi, ki jih je vodil predsednik Slovenske škofovske konference, ljubljanski nadškof in metropolit Franc Rode.

STA - 9. 6. 2003

O SLOVENSTVU PO VSTOPU V EU

Urednik Revije 2000 Peter Kovačič Peršin meni, da bosta

Ovalni trg v Padovi je največji tovrstni trg v Evropi. Krasijo ga številni spomeniki.

Sam sv. Anton Lizbonski, kot ga imenujejo Portugalci, ni na Portugalskem veliko deloval. Njegovo poslanstvo je bilo po božji previdnosti namenjeno drugim narodom. Seveda, nekateri mu zavidajo to popularnost in čast med verniki, da si jo je pridobil na račun sv. Antona Puščavnika. Sv. Anton Padovanski je le eden tistih velikih oznanjevalcev evangelija, ki za svoje delo prav gotovo ni rabil pomoči ne pridobitve popularnosti na račun sobratov.

Nikoli se ni predal brezdelju. Ko so mu v Riminiju oblastniki s silo odgnali poslušalce, je žalosten odšel na obalo, tako nekako so mu svetovali nasprotniki evangelija. Tam na obali je tako goreče prosil Boga za poslušalce, da so prišle ribe in ga z glavo nad vodo poslušale. Ko so to opazili maloštevilni poslušalci, so vest prenesli veljakom mesta. Ti so se tudi sami prepričali. Nato je smel v mesto in tam nadaljevati pridiganje. Takoj, ko je končal z govorenjem, so ribe tiho odplavale. Taka in še mnoga doživljaja mogoča in skoraj nemožna spremlja tega svetega moža skozi življenje.

Na enem od hribčkov v Lisboni je še del cerkve. Zdaj izgleda kot kapelica, ki naj bi bila še iz časa, ko je sv. Anton tu odraščal. Danes je to le delček

velike bazilike, ki je posvečena sv. Antonu Lizbonskemu. Na vrtu pred vhomom pa je bronasti kip sv. Antona. Tu se kar menjavajo fotografi in romarji, ki se želijo slikati s kipom tega velikega svetnika. Kot zanimivost naj povem, da je skoraj enak kip tudi na vrtu bazilike v Padovi.

Seveda imajo v Padovi tudi svojega domačega svetnika sv. Justa, ki domuje le malo stran od padovanske bazilike. Po časti je med domačini na drugem mestu.

Padova pa ima tudi tretjega svetnika in tudi ta je tujec. Sprejet v čast oltarja tu v Padovi, sv. Pater Mandič. Dalmatinec po rodu, malo je celo služboval v našem Kopru. Ta imenitni svetnik je živel le malo nazaj. Telesno zelo šibak je imel zelo velik dar za poslušanje. Mnogi so ga imenovali kar spovednik za velike glave. Tudi po cele dneve je predsedel v spovednici. Z močjo videnja je napovedal bombardiranje Padove in samostana. "Moja celica bo ostala nepoškodovana." In tako je tudi bilo.

Danes je tu največja knjižnica želja na svetu. Vse te želje in prošnje so vpisane v knjigo obiskovalcev in shranjene. Le nekaj zadnjih let je na očeh romarjem.

Marjan Šircelj

slovensko nacionalno identiteto po vstopu Slovenije v Evropsko unijo najprej nosila jezik in kultura in ne več gospodarstvo, vojska, samostojni sistem izobraževanja, državne uprave ali pravosodja. Vse to bo poenoteno, pravi sogovornik Matije Graha za Sobotno prilogo Dela. Zunanje politike Slovenci praktično ne bomo več imeli oziroma bo omejena na midsosedske odnose. Tudi notranja politika bo odvisna od smernic evropskih institucij. "Skratka, izgubili bomo večino elementov klasične nacionalne evropske države. Za Slovence, ki nacionalne države nismo razvili do pred desetletjem, to niti ni tako travmatična izguba", sodi Kovačič Peršin.

Sogovornik obenem opozarja, da jezik in kultura ne bosta preživela v procesih globalizacije, če nimata materialnega pokritja in politične zaščite. Zato bo treba najti nove mehanizme, ki bodo zagotavljali, da se bo slovenska knjiga, izobraževanje in drugo ohranjalo. Evropski dokumenti vse to zagotavljajo zgolj na načelni ravni. Evropski birokrati se ne zavedajo, da je za ohranitev narodne identitete pri tako majhnem narodu pomembna vsaka kulturna ustanova; da je pomembno, da ima vsak večji podeželski kraj ljudsko gledališče in pevski zbor. "Tega razumevanja nismo bili deležni v Jugoslaviji in ne verjamem, da ga bomo v Evropi," je skeptičen Kovačič Peršin. Zagotovitev identitete in kulture je po njegovem naloga slovenske politike.

Peter Kovač Peršin za Sobotno prilogo Dela - 7. 6. 2003

EDINO POT RESNICE VODI K SPRAVI

Utrinki iz pridige v spominski sv. maši v Kočevskem Rogu v nedeljo, 1. junija 2003

Dr. Franc Rode - Na kraju smrtne groze, kjer odmevajo rafali strojníc... se pojavlja še danes vprašanje, kako je mogoče? ... V prejšnjih stoletjih smo Slovenci krvaveli na tujih bojnih poljih, ... a med nami ni bilo krvi... Po letu 1945 nismo več isti. Naša pesem ni več ista. Naše veselje ni več tisto. Naše besede ne zvenijo enako. Prešerna in Cankarja ne moremo več brati, kot so ga brali Slovenci pred usodnim vekom...

Je mogoče živeti, ne da bi jim priznali pravico do imena in

do groba? ...

Ne bomo doživeli notranjega očiščenja in prave svobode, dokler se bomo izmikali tem dejstvom in jih potiskali v pozabo... Naša zavest bo ostala bolna, dokler bomo vztrajali pri trditvi, da so ti nesrečni samo žrtve vojne in povojnih usmrtilcev... Kot da si ne upamo razkriti pravega vzroka, od koder je prišlo vse to zlo. Zločinska ideologija in njena zgodovinska uresničitev - revolucija.

"Resnica vas bo osvobodila..." To je pot do narodovega zdravlja. To je pot do ponovnega veselja, ki veje iz očiščenih src. To je pot sprave.

po magnetogramu zapisal J.M.

V KS ŠMARJE-SAP USTANOVLJENO NOVO DRUŠTVO - "TURENČEK"

V krajevni skupnosti Šmarje-Sap je bilo pred nedavnim ustanovljeno novo društvo z imenom KULTURNO RAZISKOVALNO DRUŠTVO TURENČEK. Pobuda in ideja za ustanovitev društva je prišla s strani članov organizacijskega odbora za pripravo praznovanj ob 500-letnici šole v Šmarju-Sapu. Z ustanovitvijo društva bo sedaj olajšano tudi delovanje odbora za pripravo praznovanj ob 500-letnici šole. Soglasje oziroma podporo za ustanovitev društva je podala tudi Občina Grosuplje.

Namen in naloge društva so raziskovanje kulturne preteklosti območja krajevne skupnosti Šmarje-Sap, župnije Šmarje-Sap, šolskega okoliša, spodbujanje kulturne ustvarjalnosti, kulturna vzgoja ter posredovanje in varovanje kulturnih vrednot navedenih območij. Kulturno društvo je samostojno, prostovoljno in neprofitno združenje fizičnih oseb, ki se združujejo zato, da uresničijo svoje interese na področju kulture in s tem prispevajo k bogatjenju življenja v svojem ožjem in širšem okolju. Sedež društva je na Lahovi 2 v Šmarju-Sapu, kjer je na voljo tudi statut in pristopnica za včlanitev v društvo. Vabljeni k sodelovanju.

Matjaž Trontelj

DVE NOVI KNJIŽNI IZDAJI PRI MONDENI

Alenka Auersperger
Popotni kronogrami

Poleg dveh zvezkov šal, ki so se že dobobra uveljavile na slovenskem knjižnem trgu, so pri Mondeni izšli spomini iz Bosne **Alenke Auersperger Popotni kronogrami**. Avtorica skuša prodreti v kronogrami davnine, vklesan na plošči, vzdani med vogelnimi kamni starodavne razpadajoče grajske zgradbe v Bužimu. Na plošči sta orel in prepelica, konj in človeška glava. Išče izvor in pomen sporočila teh likov ter odkriva njihov smisel. Kamen, iz katerega je plošča, in zgradba, v katero je vzdana, vodita k razkrivanju duhovne skrivnosti bosanskega naroda. Vmes pa avtorica tankočutno razpreda vojne zgodbe, ki so prizadele Bosno in njene ljudi.

Pesnik Juan Octavio Prenz je rojen v Argentini, njegovi starši so po rodu iz Istre, sam pa se je pred leti nastanil v Trstu. Njegove pesmi je prevedel in uvodno besedo k zbirki **Prostodušne malenkosti** napisal Marko Kravos. Pesnik kritično razmišlja o človeku, ujetem v protislovja današnjega časa in prostora, posega pa tudi v zgodovino in ugotavlja nemoč posameznika, da bi se uprl pritiskom močnejših. Sodeloval je na srečanju pisateljev PEN na Bledu, na Ljubljanskem gradu pa so predstavili njegovo dvojezično pesniško zbirko **Prostodušne malenkosti**, ki je izšla pri grosupeljski založbi Mondena.

Marija Samec

MEDOBMOČNA REVIJA MALIH VOKALNIH SKUPIN IN OKTETOV

Ivančna Gorica in Šmarje-Sap, 23. in 24. 5. 2003 - Strokovni spremljevalec medobmočne revije, gospod Mitja Gobec, je po ogledu obeh večerov medobmočne revije malih vokalnih skupin in oktetov osrednje slovenske regije v Ivančni Gorici (23. 5.) in Šmarju-Sapu (24. 5.) za državni reviji predlagal naslednje zasedbe in sicer:

- za republiško srečanje malih vokalnih skupin oktobra v Šmartnem pri Litiji je priporočil vokalno skupino Pavza KD Šmartno pod vodstvom Rahele Sinigoj, ki je bila izbrana na medobmočni reviji v Ivančni Gorici 23. maja;

- za srečanje oktetov in nonetov novembra v Novem mestu pa so priporočeni iz naših desetih območij: Logaški oktet (Lovro Grom), Nonet Vitra iz Ribnice (Bernarda Kogovšek) - nastop 23. maja v Ivančni Gorici ter ribniški Oktet Gallus (Alojz Osvald), Oktet Raskovec iz Vrhnike (Primož Malavašič) in Oktet Valvasor iz Litije (Jože Vidic) - nastop 24. maja v Šmarju-Sapu.

Barbara Rigler

V okviru prireditve ob 500-letnici šole v Šmarju je v Kulturnem domu v Šmarju-Sapu uvodoma kot domača gostiteljica nastopila Vokalna skupina Šmarnice KD Šmarje-Sap, ki jo vodi umetniški vodja Jernej Kralj. V revijalno-tekmovalnem delu pa so nastopili Vokalna skupina Cantate Domino iz Kočevja, Podpeški oktet KD Podpeč, domači Šentjurski oktet pod vodstvom Jakoba Ivana, Oktet Raskovec KD Raskovec iz Vrhnike, Oktet Gallus iz Ribnice in Oktet Valvasor iz Litije.

Moderatorica prireditve, Tadeja Anžlovar, je s prepletajočo se kito predstavila nastopajoče in grosupeljske kraje ter profesionalno pripeljala prireditve h koncu v zadovoljstvo nastopajočih in poslušalstva. Prireditve je na začetku pozdravil tudi župan občine Grosuplje, Janez Lesjak, v imenu domačinov pa se je na koncu zahvalil dolgoletni šmarski kulturni delavec in član organizacijskega odbora za proslavo 500-letnice šole v Šmarju, Ljubo Vilar.

Solidno odpete dokaj zahtevne skladbe so izzvenele v svoji mavrični barvitosti, pestri melodiki, ubrani harmoniji in razgibani dinamiki ter se na trenutke zlepe v pravo vrhunskost, kar je za večino zgolj amaterjev v nastopajočih zborih treba še posebej pohvaliti. Prav te trenutke in simpatije do posameznih zborov pa so hvaležni poslušalci nagradili z bučnimi aplavzi.

Jože Miklič

Izbrani okteti, ki so peli na medobmočni reviji v Šmarju-Sapu:

Slika zgoraj: Oktet Gallus

Slika v sredini: Oktet Raskovec

Slika desno: Oktet Valvasor

LETNI KONCERT MOŠKEGA PEVSKEGA ZBORA CORONA - PESEM NAS ZDRUŽUJE

V petek, 23. maja 2003, je bil gostitelj ljubiteljev lepega petja ponovno moški pevski zbor Corona. Letos je 14 mladih, zagriženih fantov upihnilo že 14. svečo, za štirinajsti rojstni dan.

"Pesem je Slovence spremljala skozi stoletja, in tudi danes ni drugače. Tako kot pesem, tudi mi, ki jo prepevamo in nosimo s seboj, spremljamo naše najbližje, znanke, prijatelje, naključne mimoidoče, na pomembnih mejnikih v življenju. S pesmijo, seveda," so zapisali o svojih občutkih.

Izbor slovenskih narodnih in umetnih pesmi so začinili z zahtevno Mendelssohn-ovo *Turkisches Schendelied*. Pevci so peli ubrano, samozavestno ter občuteno. Dirigent Jernej Kralj se je ponovno izkazal z zanimivo interpretacijo programa. Zbor si zasluži pohvalo tudi zaradi velikega števila solistov, ki so se dobro odrezali. Kljub temu da solo petje štejejo za kazen božjo. Tako takrat, ko se Jernejev pogled sprehaja po zboru in išče ustreznega "grešnika", vsem kar naenkrat postanejo najbolj zanimiva stvar sosedovi čevlji ali vzorec parketa.

Zdelo se mi je, da jim je Ipavčeva Vabilo najbolj prirasla k srcu: "...Ljub'ca pojdi z menoj...lepa je noč nocoj...". Čeprav, kot so zapisali, je včasih dobro, da med vajami "ljubice" ostanejo same doma, da si pohladijo živce in kaj postorijo. Ker jih doma žene zvesto čakajo, so jim možje poklonili popevko Julija, za katero je priredbo napisal Jernej Kralj.

Dovolili so nam vpogled tudi v zakulisno dogajanje v zboru. Pri njih se je ponavljala zgodba velikega števila zborov, zamujanje. Seveda so jih običajno slišali tisti, ki so prišli točno.

In zamudniki so ostali zamudniki. Nato se je na stolu sredi sobe pojavil pujs z očitajočim pogledom in praznim trebuhom. Od vsakega zamudnika pobere 500 SIT na minuto. Kruta živalca, ni kaj. A očitno je zaleglo, saj pujs po ocenah članov še nima pokritega dna. Čudno, komentirajo pevci, kot bi bili na Gorenjskem?!

Nemalokrat se jim prav za malo zdi, ko jim na reviji kak kritik napiše približno takole: "...Priporočam vaje tri krat tedensko, dve uri, na tešče. .... Nastop zboru je zaradi majhnega števila pevcev in izredno zahtevnega programa zvokovno nekoliko okrnjen...." In to potem, ko zbor včasih za študij pesmi, dolge eno minuto, porabi dolge tri mesece! A fantom je petje drago in radi ga imajo. Ko pojejo, uživajo, in se tudi zabavajo. Le kako bi drugače toliko ur žrtvovali za vaje in nastope, ter peli s takim navdušenjem.

Gostje moškega pevskega zboru so

bila dekleta vokalne skupine Šmarnice iz Šmarja-Sapa, ki jih ravno tako vodi neumorni Jernej Kralj. Skupaj s Coronom nastopajo na poletnih večerih pesmi in poezije. Med člani je spletenih tudi nekaj bolj osebnih vezi, a podrobnejše informacije so želeli ohraniti zase.

Plesne vložke je pripravila folklorna skupina Vidovo, pevske pa solistke Glasbene šole Grosuplje: Barbara Černe, Tjaša Fabjanič, Barbara Čokl, Marjeta Škufca in Domen Anžlovar. Glasbeni šoli Grosuplje se je zbor še posebej zahvalil, saj imajo njihove prostore stalno na razpolago za vaje. Za sodelovanje so se zahvalili profesorici solo petja Ireni Vidic, umetnici in sejalci dobrih misli med ljudmi, pri kateri so se šolali tudi nekateri člani zboru.

Kot odlični organizator in nepogrešljiv sestavljalec veznega teksta in programskega lista se je ponovno izkazal predsednik zboru, Borut Use-nik. Zdi se, da je imel največ prstov

vmes pri pripravi spletne strani Kulturnega društva Pesem, ki so jo odprli prav na dan koncerta.

Na strani najdete veliko informacij o zboru ter o aktualnih dogodkih. Ker se predstavljajo kot pevška zasedba iz Grosuplje, marsikomu delajo krivico. Zbrani so namreč iz številnih krajev, od Škofljice, Šmarja-Sapa in Male vasi do Spodnjega Blata, Čušperka, Dednega dola, Šentvida pri Stični in Grosupljeja.

Mislil, da v našem kraju ne moremo najti zboru z večjim repertoarjem, kot ga ima Corona. Ta šteje 32 slovenskih ljudskih pesmi, 36 slovenskih umetnih pesmi, 1 renesančno in klasično pesem, 2 tuji ljudski in duhovni pesmi, 3 slovenske in tuje zabavne pesmi, 8 žalostnik in 9 ostalih pesmi. Vabijo vas, da se jim še večkrat pridružite in prisluhnete, saj: "Skozi pesem se bodo kot rdeča nit prepletali ljubezen, prijateljstvo, vino, veselje, vasovanje pri dekletu. S pesmijo te bomo popeljali od slovenske Režije do s soncem obsijanega štajerskih vinskih gor, od romantičnih belokranjskih gričev do skrivnostne koroške pokrajine in še kam dlje."

Ob nastanku je oktet Mladika simboliziral nekaj novega, svežega, obetavnega. Danes je Moški pevski zbor Corona zbor štirinajstih zrelih pevcev z dolgoletnimi pevskimi izkušnjami, z velikim glasbenim znanjem ter veliko ljubeznijo do petja. Vsega tega pa ne bi bilo, če jim ne bi ob strani stale ter jih podpirale razumevajoče žene in otroci.

Mag. Tatjana Jamnik Skubic

"KDOR POJE, ZLO NE MISLI" - KONCERT LJUDSKE IN UMETNE PESMI

Šentjurski oktet na nastupu v Šmarju-Sapu.

Ambrus, 31. maja 2003 - Moški pevski zbor in Mešani pevski zbor iz Ambrusa pod taktirko zborovodje g. Cirila Hočevarja ml. je povabil v goste zadnjo soboto v maju tudi zamatne glasove Šentjurskega okteta pod vodstvom zborovodje Jakoba Ivana.

Ambruški mešani pevski zbor, ki je ravno kar praznoval prvo leto delovanja, je uglašeno uvodoma zapel: Bratci veseli vsi, Da sem jaz ptičica in še Škrjanček poje. Za MPZ je nastopil prekaljeni ambruški moški zbor s pesmimi: Oblaček mili, Tam v štajerski deželi in ponarodelo Žabjo svatbo v priredbi Vinka Vodopivca.

Pri uglašenemu Šentjurskemu oktetu pa se ne skriva, da so že stari prekaljenici v petju. Oktet so ustanovili leta 1991, katerega je takrat po zatonu pevskega zbora Podtabor prevzel današnji zborovodja Jakob Ivan. Pripomniti je treba, da je bil ustanovitelj in zborovodja takratnega pevskega zbora Podtabor ambruški rojak (zdaj že pokojni) Štefan Biščak. Tudi šentjurski oktet je resnično zbrano odpel štiri narodne pesmi: Urška, al' že spiš, Ko lani sem tod mimo šel in Vasovalca. Šentjurski oktet je že poznan tudi širom po svetu, saj je že gostoval med našimi rojaki na tujem.

Zatem pa so vsi trije zbori skupaj zapeli še nekaj narodnih, od katerih pa je zveličavno zadonela Aljaževa Oj, Triglav, moj dom.

Za konec pa je še zapel ambruški mešani zbor s šentjurskim zborovodjem Jakobom Ivanom, ki je profesionalno odpel v mešanem zboru solo v španski Boleras Sevillanas.

Ne smemo pa prezreti zagnanosti in veliki požrtvovalnosti mladega zborovodja Cirila Hočevarja ml., ki je v tako kratkem času iz nič ustvaril kar dva pevska zbora v Ambrusu, kar je lahko v ponos in zahvalo tudi vsem tistim, katerim pomeni izgovorjena beseda v pesmi veliko vrednot našega kraja in tako s svojim doprinosom daje svetel pečat kulturnemu življenju v samemu kraju, kakor tudi v široki razpoznavni promociji občine Ivančna Gorica.

Koncert je povezovala mlada domačinka Jožica Papež.

Milan M.

V SPOMIN PESNICE VIDE TAUFER

Za letošnje Vidove zarje, prav o sv. Vidu, praznujemo stoletnico rojstva naše odlične pesnice Vide Taufer, ki je bila rojena leta 1903 v Toplicah pri Zagorju, umrla pa je leta 1966 v Domu starejših na Bokalcih pri Ljubljani. 16 let (1928 - 1944) je kot učiteljica poučevala in stanovala v stiški šoli pred samostanom in prav je, da se je tudi Dolenjci posebno spomnimo. Tu je zbrala svojo prvo, najlepšo zbirko pesmi Veje v vetru (1939), ki je izredna ženska lirika, polna dolenjskih razpoloženj (soneti Jesenski razgledi), notranje uglašena med obliko in vsebino. Jo je katera izmed naših današnjih "velikih" slovenskih pesnic prekosila? V Stični je o prvem božiču med zadnjo vojno (leta 1941) izdala pesnitev Križev pot kot simbol narodovega trpljenja. Vidin Križev pot spremljajo slike Fortunata Berganta, baročnega slikarja, ki jih je leta 1766 naslikal za stiško baziliko. Ob tem je spesnila še prelepo ljudsko pesnitev Rožni venec, ki je bila objavljena doslej le v Družini leta 1982. Po zadnji vojni - ko je bila zaposlena na kulturnem oddelku Prosvetnega ministrstva - je izdala leta 1950 zbirko pesmi Izbrani listi, ko je ležala zadnje desetletje na Bokalcih, pa še zbirko Svetli sadovi.

V mladosti je imela to srečo, da je s svojimi pesmimi stopila v javnost zelo zgodaj, že kot licejka, ko ji je pisatelj Ivan Lah objavljval v šolskem glasilu Preporod prve pesmi, nato pa jo je prišel povabiti v Stično pesnik Božo Vodušek k Podbeškovi Trem labodom. Svojo peziijo je objavljala tudi v Domu in

svetu, v Ljubljanskem zvonu in drugje.

Sicer pa je Vida že v mladosti morala okusiti mnogo gorja. Med prvo svetovno vojno je zbolela za tedanje hudo špansko gripo, te posledice je čutila vse življenje. Ko je bila stara 18 let, sta umrla družini oče in mati in na njena ramena je padla skrb za številno družino: za mlajšo sestro in še za tri brate. Premoženje očeta podjetnika je skopnelo, Vida se je na hitro odločila za učiteljsko izobrazbo in službo, da bi preživljala družino. Vseskozi je živela v težavnem gmotnem položaju, npr., če je naročila drva za kurjavo, je vedno določila vsoto, koliko naj bi to stalo. Ostala je samska, doživela pa je dve žalostni ljubezni. Med zadnjo vojno ji je padel en brat v partizanih, njo so pa povabili v partizansko kulturniško skupino v Beli krajini, a se ni mogla ločiti od stiškega okolja.

Pesnico sem spoznala poleti leta 1936 v Stični ob proslavi 800-letnice stiškega samostana. Kot veliki častilki poezije sva se takoj ujeli v prijateljstvu, se mnogo družili, se sprehajali, hodili na izlete in prirejali razna literarna srečanja. Najprej smo se sestajali v nekdanji uti pred šolskim vrtom, kasneje v šoli ob času šolskih počitnic in še kasneje v novem Vidinem stanovanju v občinski hiši. Pri Vidu so se oglašali razni okoliški študentje in izobraženci, pa tudi menihi in kulturniki, gostje iz stiškega samostana. Vida je bila vedno plaha za družbo in me je prosila za oporo. Takrat so bili stiški pod vodstvom opata dr. Avguščina Kostelca znamenito duhovno, kulturno in gospodarsko središče, to so

PESNIŠKO SREČANJE ILINDEN

V dneh med 15. in 18. majem 2003 sem bil, kot pesnik in predstavnik Društva slovenskih pisateljev, povabljen na 4. mednarodno literarno, pesniško srečanje (manifestacijo) Ilinden, ki se odvija v občini Ilinden-Skopje v Makedoniji (16. in 17. 5. 2003). Srečanja se je udeležilo okrog 80 književnikov, pesnikov, pisateljev in literarnih kritikov in zgodovinarjev iz Makedonije, Srbije in Črne gore, Hrvaške, Bolgarije, Grčije, Italije, Švedske in Slovenije. Srečanja sem se udeležil že drugič, saj imam z makedonskimi književniki dobre in pogoste stike, iz makedonščine pa tudi prevajam.

V Makedoniji je izšla tudi moja pesniška zbirka (v makedonskem prevodu) "Molitva za rodoto - Ke zboravam se potivko" (Govoril bom vse tiše; tudi pesem, prevod istoimenske pesmi sicer objavljene v zbirki "Orosilo orosilo"); izbor iz mojih petih zbirk, ki je bila tiskana v nakladi 500 izvodov. V njej je bil objavljen (prej kot v Sloveniji) tudi cikel Kozmos iz moje najnovejše zbirke "Vaginalni manevri", ki je šele pred kratkim izšla pri nas. Nagrajena zbirka je v Makedoniji zbudila izredno veliko zanimanja, tudi zaradi več odmevnih branj in predstavitev v Skopju, Ilindenu, Velesu, pa tudi v Melniku in Sandanskem v Pirinski

Pesniško srečanje Ilinden - Ivo Ferbežar v sredini.

Makedoniji v Bolgariji, lani in letos, kjer je sodelovalo tudi po 300 aktivnih poslušalcev, zato je bila izjemno hitro razprodana. Zbirka je, zopet zato, tokrat z dodatkom mojih najnovejših pesmi, pred ponatisom.

Na letošnjem srečanju je bilo, tako kot lani, organiziranih več branj na šolah in vseučiliščih v Skopju in Ilindenu, dvoje branj in predstavitev avtorjev ter podelitev nagrad pa v Hotelu Ilinden, kjer se je prireditvev odvijala, ter okrogla miza na temo: "Rojstni kraj, okolje, dialekt in vpliv pri makedonskih pesnikih".

Prispeval sem primerjavo s slovensko literaturo (Kosovel... in drugi...).

Nagrada mi je bila podeljena tako za zbirko kot tudi za najboljšo na srečanju prebrano (istoimensko) pesem na zadnjem večeru na srečanju v petek zvečer.

Mednarodna literarna manifestacija Ilinden konkurira in tekmuje, po navedbah organizatorjev, sodelujočih, piscev in spremljajočih novinarjev, znanim Struškim večerom, ki, zopet po njihovem mnenju, vse bolj stagnirajo tako po množičnosti, odmevnosti kot kvaliteti.

Ivo Ferbežar

SREČANJE OTROŠKIH FOLKLORNIH SKUPIN SLOVENIJE V DOBREPOLJU

Konec maja so se v prelepem Jakličevem domu na Vidmu v Dobrepolju zbrali mladi folkloristi iz vse Slovenije. V organizaciji Javnega sklada za kulturne dejavnosti Republike Slovenije in Območne izpostave Ivančna Gorica je namreč potekalo državno srečanje najboljših otroških folklornih skupin.

Po selektivnih ogledih na območnih in medobmočnih revijah je strokovna selektorica Nežka Lubej izbrala deset skupin. Naše območje je zastopala otroška folklorna skupina Račna podružnične šole Kopanji, ki jih vodi prizadevna mentorica in vodja skupine, gospa Olga Gruden. Kot že na revijah marca v Grosupljem in aprila v Litiji so mladi kopanjski plesalci presenetili s svojim spletom "Jaz pa ene grablje imam". Mali Luka, ki mora pograbiti seno, in njegovi prijatelji so s plesom in pesmijo navdušili prepolno dvorano dobrepoljskega kulturnega doma. Kot gostje so se uvodoma predstavili tudi domači folkloristi, otroška folklorna skupina podružnične šole Ponikve pod vodstvom Martine Prhaj in Mateje Hočevar. Zaplesali so splet "Travniki so že zeleni".

Na srečanju so odlično nastopile tudi ostale otroške folklorne skupine, ki so se večinoma predstavile z ljudskimi plesi in

običaji svojih krajev. Tako smo slišali in videli tudi plesalce iz Sežane, Novega mesta, Šmartna pri Slovenj Gradcu, Koga, Kamnja, Maribora, Tržiča, Hotinje vasi in Žirovnice. Srečanje je vodila in nam posamezne kraje nastopajočih skupin z lepo besedo opisala moderatorka Simona Zorc Ramovš.

Goste in vse prisotne v dvorani sta ob začetku prijazno pozdravila župan občine Dobrepolje, Anton Jakopič, in direktor javnega sklada za kulturne dejavnosti, Igor Teršar. Ob koncu nastopov sta vodja območne izpostave

sklada Ivančna Gorica, gospa Tatjana Lampret, in strokovni svetovalec za folklorno dejavnost, gospod Bojan Knific, vsem nastopajočim skupinam podelila priznanja - grafiko z motivom portala iz dobrepoljske doline ter ročno izdelani prtiček.

Nekateri otroci so si po srečanju in dobrem kosilu v spremstvu ravnateljice dobrepoljske osnovne šole, gospoda Ivana Grandovca, ogledali Ponikve in Raščico, drugi pa odšli na izlet v Podgoro.

(br)

Otroška folklorna skupina iz Račne s spletom Jaz pa ene grablje imam na nastupu ob 50-letnici grosupeljskega vrtca.

zmogli, ker je imel takrat samostan 20 patrov in 37 bratov. Nepozaben mi je poletni spomin dolgih njiv stiške pšenice vse naokoli in predvečernih opatovih sprehodov ob ribnikih. 114 let je bil po jožefinskih reformah razpuščen samostan v državnih rokah, v propadu je bilo vse od knjižnice in galerije do poslopj in cerkve. Po vrnitvi cistercijanov na prelomu prejšnjega stoletja se je stanje naglo izboljševalo. Nastopilo je stoletje temeljite obnove, ki traja še danes, ko je pod vodstvom opata dr. Antona Nadraha postala Stična izredno duhovno in kulturno središče. Vmes moramo omeniti velike težave stiških menihov med prvo svetovno vojno in grozo druge svetovne vojne in povojno nacionalizacijo.

Vida Taufer mi je vedno zagotavljala, da jo najbolj razumeta prof. Marja Boršnik in pater Evgen Fiederer iz samostana Stična. Bila sta tudi njena literarna svetovalec. Lili Novy ji je mnogo pomagala in jo je v stiski celo vzela k sebi v stanovanje, a med njima je bila

vedno opazna napetost. Pesnica in prevajalka Lili Novy je bila zelo odločna, Vida pa zelo občutljiva... Pri razvrstitvi pesmi v prvi zbirki je pomagal preko Novyjeve kritik Josip Vidmar.

Na pisalniku leži pred menoj prva knjiga naše pesnice Veje v vetru, vezana v svetlo sivo tanko platno, rahlo vdolbene so votle rdeče črke naslova in med njimi tako upodobljen ornament. Oprema je delo arhitektke Gizele Šuklje iz Plečnikove krasitvene šole. Knjižica je le za dobro dlan velika, presenečajo nas tudi umetniške inicialke pesmi. Zbirko je natisnila in založila Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

V avgustu leta 1963 mi je Vida še zadnjič pisala iz Doma Bokalce z zelo spremenjeno pisavo: "Hvala ti za tvoje besede. Spet hodim s teboj po lepih krajih Dolenjske. Nadih poletne krajine mi črta lepoto njene zemlje in sprašujem jo po svojih sanjah. Kdaj prideš k meni in mi prineseš njene pozdrave? Pridi kmalu."

Mihaela Zajc

Lipa ob dveh cerkvah

Vsa oblita z zeleno lepoto pri zvoniku ob cerkvah stoji. Zraven grobov - s tišino krošnjo visoko k nebu moli.

Veter listje šelesteče zaziblje, ko po vejah ptiči pojo, da se v sanje spokojno zaziblje še to mogočno drevo.

Razmišljam o lipi naši cvetoči, če sem ji blizu ali grem stran. Ko med se ji iz cvetja že toči, ne bi šla rada drugam.

Spodaj za njo je vas v nižini. V vrvežu dnevnem vsakdo hiti, še lastovka s hitrostjo nad njo poleti, kot bi trosila spomine, se v višino in nižino spusti.

Karolina Zakrajšek

TUDI MI SMO KAKOR BOBRI,

nič ne more nam do kože, grizemo vse dneve in noči, sreča nam v očeh žari.

Tudi mi smo kakor Bobri, vse počnemo v dobri volji, kdor rad dela svoje dni, se nikogar ne boji...

Tako se glasi refren ene od zelo znanih narodnozabavnih viž ansambla Bobri, ki imajo svoj sedež delovanja v naši občini. Ansambel Bobri ima klubsko sobo v Veliki Račni pri Grosupljem, ki jo krasijo vsa priznanja in nagrade, prejeta na festivalih po Sloveniji in v tujini. V sobici pa ne manjka niti domača krušna peč, ob kateri se pozimi grejejo in "pilijo" glasbeno znanje. Pohvalijo se lahko tudi, da so za večino pesmi glasbo napisali sami. Novost pri ustvarjanju pa je njihov snemalni studio BOBRI.

V ansamblu pojejo in igrajo Alex Vlašič, Primož Kutnar, Mile Podržaj in Peter Romšak. Četverica se z glasbo ne ukvarja profesionalno, vendar ima do glasbe profesionalen odnos. Z njo živijo in skozi njo izražajo pogled na svet.

Glasbeno pot so začeli leta 1996, ko so se štirje fantje odločili, da bodo svoje znanje pokazali širši publikii. Ansambel Bobri sestavlja instrumentalni trio, poudarek pa dajejo predvsem ubranemu fantovskemu petju. Krog njihovih sodelavcev je zelo širok. Sodelujejo s priznanimi tekstopisci kot so Ivan Sivec, Fanika Požek, Vera Kumprej, Ivan Malavašič, Jože Skubic (pevec ansambla Slapovi) in Vili Bertok - slednji (nekdanji član ansambla Don Juan) z njimi sodeluje kot mentor že od samih začetkov.

Ansambel je v zadnjih sedmih letih sodeloval na večini slovenskih in tujih festivalih narodnozabavne glasbe. Naj naštejemo nekaj priznanj in nagrad: na Vurberku so prejeli tretjo nagrado strokovne komisije in nagrado za najboljšo skladbo po izboru radijskih postaj, na festivalu v Števerjanu so dobili nagrado za najboljšo instrumentalno izvedbo, za najboljšo vokalno izvedbo, za najboljšo melodijo in dvakrat nagrado občinstva, na Ptujemskem festivalu so odnesli dvakrat bronasto Orfejevo značko, na festivalu na Graški gori jim je občinstvo namenilo tretjo nagrado, na festivalu v Renčah pa jim je občinstvo dodelilo drugo nagrado. In še več takšnih nagrad je bilo.

Poleg festivalov so gostovali skoraj na vseh slovenskih radij-

skih postajah, ki predvajajo narodnozabavno glasbo. Prav tako so se predstavili kar na nekaj televizijskih postajah v oddajah TV Slovenija - Vsakdanjik in praznik, jutranji program POP-TVja, Šumijo gozdovi domači, Pod židano marelo itd.

Kot že rečeno, ansambel Bobri nastopa po vsej Sloveniji, nastopali pa so tudi v Italiji in Avstriji. Večkrat so nastopili tudi na dobrodelnih in promocijskih koncertih, pa seveda (obvezno!) na gasilskih veselicah. Najboljši odziv med publiko so doslej doživeli na Dolenjskem, Primorskem in Gorenjskem. V načrtu pa imamo tudi gostovanja po Kanadi.

Na svojih nastopih ne izvajajo samo kakovostne narodnozabavne glasbe, ampak tudi popularno zabavno glasbo. Zato jih radi poslušajo tako mlajši kot starejši. Spoznajo jih predvsem po značilnem "bobrovskem" petju in igranju, ter živahnem nastopanju.

Do zdaj so izdali dve zgoščenki in kaseti, Ljubezen je darilo ter Zapoimo vsi. Letos se bodo ponovno udeležili večine festivalov, na njih bodo predstavili pesmi, ki bodo zagledale luč sveta na novi zgoščenki in kaseti v septembru.

Če jih še ne poznate, jih boste zagotovo prepoznali po trenutno zelo popularni skladbi Šoferske muke, ki se nahaja visoko na lestvicah. Poleg tega zagotavljajo, da vam z njimi ne bo nikoli dolgčas - naj bo to v avtomobilih, ali na koncertih - Bobri bodo z vami - grizli (in igrali!) vse dneve in noči.

Jože Miklič

MOJI SPOMINI O BOMBARDIRANJU PRI KOŠAKU

Tistega dne, to je 20. 4. 1945, približno ob 14. uri, ko je bil bombardiran Košakov hlev, sem bil peš na poti iz Brezja proti Cikavi. Ko sem prišel do Brvac, sem zaslišal in tudi videl velik črn avion, ki je prihajal iz zahodne smeri in čisto nizko preletel vas Brezje. Videl sem tudi, ko je avion spustil dve bombi in kmalu nato tudi zaslišal zelo močne eksplozije. Ker sem predvideval, da se je moralo zgoditi nekaj zelo resnega, sem se takoj odločil za pot v Grosuplje. Šel sem zelo hitro, kolikor so mi pač noge dale in pred Košakovo domačijo sem opazil dokaj veliko zmedo.

Na kraju dogodka je bila že velika množica ljudi in vse je bilo videti v nekakšnem gibanju in seveda tudi vpitja ni manjkalo. Tam sem zvedel, da so to pogrešani dve osebi in sicer g. Košak, ki bi naj bil ob napadu nekje blizu hleva govejih živali, in priložnostna služkinja sosedu "Jurgova" Francka, ki pa naj bi bila pred napadom v kleti bombardirane stavbe. Rezultat bombardiranja je bil res strahoten. Razen na severnem delu stavbe ni bilo nobene sledi več, da je tu stalo gospodarsko poslopje. Tudi večjih gmot porušenih zidov ni bilo videti, vse, razen lesenih tramov, je bilo močno zdrobljeno in na mnogih mestih pokrito z zemljo. Popolnoma vzporedno pa sta bili dve zelo globoki jami odmaknjeni med seboj za približno 15 m. Tako velikih jam po bombardiranju nisem videl še nikoli prej in tudi pozneje ne.

Iskanje in reševanje pogrešanih se je izvajalo v dveh skupinah in to na severnem in južnem delu stavbe. Najprej so našli sosedovo Francko, ki ni bila več pri življenju. Našli so jo v kleti pri kadeh za zelje, g. Košaka pa so našli precej pozneje in to približno čez dve ali tri ure po bombardiranju. Našli so ga v hlevu, to je v severnem delu stavbe, kjer je bil v stoječem položaju pritisnjen in zasut ob steni. Spominjam se, da so reševalci pri reševanju g. Košaka prišli najprej do njegovih las na glavi. Potem so lahko bolj sproščeno pospešili z delom in ko so poškodovanca končno dobili iz ruševin, se je na čelu videla le manjša praska. Nemški zdravnik, ki je bil ves čas prisoten pri reševanju, je ugotovil njegovo smrt zaradi zadušitve.

Koliko živine je bilo pobite v hlevu po bombardiranju, ne morem reči, ker je bilo v glavnem vse to pokrito z ruševinami. Pozneje se je govorilo o večjem številu, ker jaz tega nisem videl, ne morem reči, koliko. Glede konj pa se je takrat govorilo, da sta bila na dvorišču opremljena in ko je prihrumel avion, sta se splašila in zdirljala proti železniški postaji in se najbrž prav s tem rešila skoraj gotove pogube.

Na koncu še nekaj misli in ugibanj, do katerih je prišlo že takrat po bombardiranju in tudi še pozneje. Soglasnost je bila v tem, da je bila bombardirana stavba zgrešen cilj zračnega napada. Več možnosti za pravi cilj je bilo mogoče kar Košakova hiša ali pa Košakova vila. Nekateri so ugibali, da bi naj bil pravi cilj napada hiša dr. Podkoritnika ali celo šola. Spominjam se, da je bila izražena tudi pripomba, verjetno malo v šali, da ni prispel avion v Grosuplje kar tako na zabavni polet in tudi bombe niso bile odvržene kar tja v tri dni. Vse je moralo biti dobro premišljeno in načrtovano, tisti pa (naj bo to kdorkoli in kjerkoli je to bilo), ki je izdal in podpisal tak dokument, je tudi točno določil cilj napada. Vse te govorice in morda še druge so krožile že takrat in tudi še danes (kdor se še tega spominja) ostaja vse to še vedno samo v ugibanju.

Res škoda, da se je še to zgodilo in to tik pred koncem vojne, saj bi tudi tako slovenski narod in tudi naš kraj brez tega doživel in pretrpel mnogo preveč tegob in gorja.

Janez Rozman

Obletnica valetе po 35 letih

V šolskem letu 1967/68 smo trije osmi razredi sklenili druženje na osnovni šoli Grosuplje, še v stari šoli ob zdajšnji Adamičevi cesti, tedaj se še ni tako imenovala. Bili smo živahna in neukrotljiva generacija, tudi marsikakšno neumnost smo uspičili.

Potem pa nas je življenje razmetalo skoraj po vsej Sloveniji in celo tujini. Mnogi se nismo več videli, če pa smo se čez leta srečali, se pa morda niti poznali nismo več, da bi se lahko vsaj na cesti pozdravili in kaj pogovorili.

Skupina organizatorjev je z ne malo truda zbrala naslove in v začetku maja smo se po 35 letih zopet srečali. Nismo se poznali. Predstavljali smo se drug drugemu, da smo vzpostavili prve stike. Potem pa smo se razživeali. Marsikaj smo si imeli povedati in do poznih jutranjih ur si še nismo povedali vsega, zato smo se odločili, da se po posameznih razredih srečamo čez dve leti, cela generacija skupaj pa spet čez pet let. Prvič je samo enkrat, smo si bili vsi edini, ko smo se zadovoljni razhajali.

Marija Samec

BOŠTANJSKI POHOD 2003

**PO RADENSKEM POLJU IN DO ŽUPANOVE JAME
ALI: ZAŽELENO POVEZOVANJE MED TURISTIČNIMI, ŠPORTNIMI,
PLANINSKIMI IN DRUGIMI DRUŠTVI.**

Turistični delavci pogrešamo sodelovanje med društvi. Vsak vrtička na svojem področju, skupnih akcij pa ni. Turist, ki pride v naše kraje, želi celovito ponudbo. Spoznati hoče vse zanimivosti, ki so dostopne obiskovalcem z vodičem ali brez njega. Zato je bila dobrodošla ponudba Turističnega društva Boštanj, da bi organizirali pohod po Radenskem polju in do Županove jame, če bi se pridružili pa še planinci, kolesarji in mogoče še katero drugo društvo, bi bila lahka ponudba še širša.

Taki pohodi so namenjeni rekreativcem iz domače in širše okolice. Tudi domačinom se na takih vodenih pohodih pokaže domači svet drugačen in bolj zanimiv. Prepogosto hitimo mimo lepot, na katere bi morali biti ponosni, pa jih sploh ne opazimo. Na Radenskem polju nam jih je pokazal biolog Stane Peterlin, pohodnike do Županove jame je vodil Marko Potokar, lepote jame je razkazal Stojan Jakopin, o zgodovini Boštanja, Zavrha in bližnje okolice je spregovoril Jože Miklič, o taboru Cerovo pa šentjurski župnik Anton Hostnik. Prizadevni organizatorji Turističnega društva Boštanj so izdali tudi novo zloženko z naslovom: Radensko polje - izjemna krajina Slovenije, kot avtorji pa so se podpisali: Stane Peterlin kot avtor besedila (povzetega po članku iz revije Proteus) in fotografij, druge pa sta dodala še M. Škrjanec in R. Verovnik.

Marija Samec

Slika zgoraj: Stane Peterlin je med vegetacijo, revnejšo zaradi suše, vedno našel kaj zanimivega, da mu je skupina pohodnikov zavzeto prisluhnila.

Slika spodaj: Župnik Anton Hostnik razlaga pohodnikom zgodovino cerkve sv. Miklavža in protiturškega tabora.

"GROSUPELJSKA MORNARICA"

STARA ZNAMENJA PRIPOVEDUJEJO

Horuk - še malo, pa bomo pluli.

Najdrznejši so trdnost plovila in preciznost izdelovalcev preizkusili na lastni koži. - Foto: Barbara Pance

Celoletni trud grosupeljskih modelarjev, učencev Osnovne šole Brinje je v petek, 23. maja 2003, doživel mokri krst. Dečki, ki obiskujejo modelarski krožek pri profesorju Ivu Doviču, so izdelali pravo jadrnico in jo po letu dni dodelav tudi splavili na bližnjem ribniku. Najpogumnejši med mladimi mojstri in številni obiskovalci, ki so želeli preizkusiti moč vetra v jadrnih, pa so neustrašno posedli v trup in ugotovili, da je plovilo solidno izdelano in lahko služi svojemu namenu.

Barbara Pance

TRETJEŠOLCI OŠ LOUISA ADAMIČA V ŠOLI V NARAVI "PLAVAJ, PLAVAJ, ŠE... BRAVO! USPELO TI JE!!"

To so bile najpogostejše besede učiteljev plavanja in učiteljic, s katerimi so spodbujali svoje učence, da so dosegli dobre rezultate na zaključnem dnevu šole v naravi. Tudi učenci so navijali za svoje sošolce in prijatelje, saj je bil to zanje pomemben dan. Brez truda seveda ni šlo. Cel teden so pridno delali - eni so se učili prvih plavalnih zamahov, drugi so popravljali tehniko plavanja in tretji nadgrajevali plavalne veščine. Tako vaditelji plavanja kot učenci so pokazali, kaj zmorejo. In moramo jih pohvaliti. Vsi naši učenci so postali plavalci, kar je bil eden glavnih ciljev šole v naravi. Prisluzili so si priznanje - bronastega, srebrnega ali zlatega delfinčka.

Teden dni bivanja v Termah Čatež je hitro minil. Pa vendar se je marsikateremu učencu utrnila solzica, predvsem zvečer, ko naj bi vsi spali. Pa veste zakaj? Se spomnite pravilnice o povodnemu možu in dečku, ki je zabredel v globoko vodo? Povodni mož ga je odnesel v svoja vodna prostranstva. Da bi deček ostal pri njem, mu je nudil stvari, za katere je menil, da ga bodo zadržale v podvodnemu kraljestvu. Toda deček je vsak večer neutolažljivo jokal...

Seveda z našimi učenci ni bilo tako hudo. Pogrešali pa so prav tisto kot deček iz pravilnice - starše, dom. Vsi lepi trenutki dneva niso mogli nadomestiti objema mamice, očka, bratca, sestrice...

Verjamemo, da so to sedaj že vse nadoknadili in imajo na šolo v naravi

lepe spomine.

Marija Vidic in Boža Duša
- učiteljici tretješolcev

Končno smo dočakali nedeljo. Tisto nedeljo, ko nas je avtobus že čakal pred šolo, da nas odpelje v Čateške Toplice. Starši so nas pospremili do avtobusa. Poslovlili smo se in odpeljali. Naše popotovanje se je pričelo.

V avtobusu je bilo zelo veselo. Pripovedovali smo si šale in se zabavali. Po dobri uri vožnje pa smo le prispeli. Ko smo odložili prtljago, smo odšli na bazen, na preizkus plavanja. Razvrstili so nas od neplavalcev do najboljših plavalcev. Po kosilu smo odšli v sobe ter zložili svoje stvari v omarice. Zvečer so nam učiteljci pripravili spoznavni večer. Vsi utrujeni smo odšli spat, kajti pred nami je bilo še

nekaj napornih dni plavanja.

Naša skupina se je imenovala Mularija. Vodil jo je učitelj Marko. Bil je zelo "cool". Lahko smo skakali po trampolinu, se igrali na "gusarskem otoku" in vozili po "počasni reki". Pa tudi večeri so bili zelo zabavni. Seveda pa smo morali vsak dan tudi veliko plavati in se učiti. A žal je teden prehitro minil. Za konec samo še tekmovalje - zlat, srebrn ali bronast delfinček. Dobila sem zlatega.

Ko smo odhajali, sta se učiteljca Marko in Dejan pošalila z nami. Dejala sta, da gresta z nami domov. Mislili smo, da res. Spoznali smo, da je bila le šala. Porjaveli od sonca smo zapustili Čateške Toplice. Prepričana sem, da bo tako kot meni še marsikomu ta teden ostal v zelo lepem spominu.

Lina Fekonja, 3.a

SONČNI VTISI IZ ČATEŽA

V letni šoli v naravi v Termah Čatež sem preživela zelo lepe dneve, saj nam je ves čas sijalo sonce, topli žarki pa so bili tudi moji učenci. Opazovala sem jih, kako so vsak dan bolje plavali, bili pogumni na toboganih, na gusarskem otoku, na počasni in hitri reki, kako lepo so skrbeli zase in za svoje reči, se igrali, bili prijatelji, uživali na večernih zabavah...

Dneve brez mamic in očkov so jim lep-

šali in bogatili plavalni učitelji Zvonka, Sonja, Marko, Mateja in Dejan, ki so nas veseli in z bučnim aplavzom pričakali ob prihodu.

Vsem nam je bilo lepo!
učiteljica Lidija Kastelic

NEKAJ MISLI "SONČNIH ŽARKOV"
3. B RAZREDA

Hrana je bila dobra, učiteljice in učitelji pa zelo prijazni. Naučil sem se

plavati kravla. - Dominik

Opravil sem "šoferski izpit" za traktor in se naučil plavati. - Jože

Na spoznavnem večeru sem zaplesala rock'n'roll. - Anja

Pa še nekaj. Naša skupina se je imenovala "ta hudi delfini". V nedeljo sem osvojil bronastega delfina. - Blaž

Slovenska pokrajina je na gosto posejana s cerkvicami, pa tudi s starimi znamenji, ki so jih naši prednamci postavili iz različnih vzrokov in razlogov, zato skorajda ni vasi, kjer ne bi stal vsaj lesen pil ali križ (lat. crux), ki oznanja nekdanje dogodke.

Križ je eden najstarejših simbolov človeštva, po križanju Jezusa pa je postal tudi znamenje odrešenja. Da bi odganjal zle duhove, je ponekod njegovo postavitev na križpotjih priporočala cerkvena oblast že v 9. stoletju. Na Slovenskem se pojavi prva omemba križa - resda le v knjižni obliki, že v 10. stoletju v znamenitih Brižinskih spomenikih, nekaj kasneje - v pozni gotiki, pa so bile tudi že prve postavite lesenih ali kamnitih znamenj. Znamenja je tedaj postavljala gosposka, v začetku 19. stoletja pa je sledilo obdobje množičnih postavitev znamenj. V kmečkem okolju so bila uveljavljena predvsem lesena znamenja v obliki križa, narejena iz hrastovega lesa s strešico in kipcem križanega. Stala so na posestni meji, ob poteh pred vasjo ali sredi vasi zaradi zaobljub, prošenj in raznih dogodkov in so bila skupna vaška last in ne last posameznika, ki ga je postavil. Znamenja so stala tudi pred hišami ali na kraju, kjer se je zgodila nesreča (nenadna smrt, uboj, strela ipd.). Poleg lesenih znamenj pa so ljudje postavljali tudi veliko kapelic ter stebričast znamenja iz kamna ali betona in križe iz kovine, vsi pa imajo isto sporočilo - zaupanje v božjo pomoč v stiski ali postavitev iz duhovnih potreb.

Tradicija postavljanja znamenj sega vse do druge svetovne vojne, nato pa je zaradi spremenjenega režima običaj zamrl. V povojnem obdobju je bilo veliko znamenj tudi namerno uničenih ali poškodovanih. Šele po osamosvojitvi Slovenije se je stanje popravilo in je bilo že kar nekaj postavitev na novo ali na tistih mestih, kjer so znamenja stala že od nekdaj.

Sledimo neki zgodbi, ki jo pripoveduje samotno betonsko znamenje v ozki in samotni dolini v vasi Selo pri Pancah, ki leži slabo uro peš hoje severno od Grosupljeja.

Splet okoliščin je nanesel, da je Mehletov Jože iz Peči kmalu po končani prvi vojni spoznal brhko dekle iz Velike Stare vasi in se zagledal vanjo. Ljubezen je kmalu postala obojestranska in ne dolgo zatem se je Jože priženil na kmetijo sredi vasi. Bil je pripraven mož in se je takoj poleg umnega kmetovanja lotil tudi vrste drugih opravil, ki so bila na kmetijah nepogrešljiva. Posebno pozimi je imel veliko dela, saj se je med ljudmi hitro razširil glas o njem kot o vaškem klavcu, ki je delal najboljše mesne izdelke daleč naokoli. Pozimi, ko na domači kmetiji dela ni bilo veliko, je bil tako precej odsoten, saj je moral po klavskih opravkih tudi v sosednje bolj oddaljene vasi.

Prosinec se je skorajda že prevešal v svečan, zima pa je vse bolj brusila kremplje. Dan, ko se je namenil Jože od doma, je bil podoben prejšnjemu, če se ne bi zanj zasukalo drugače. Tisto jutro je vstal že zarana, ko je bila še trda noč in je vas še globoko spala. Na ramo si je zadal popotno palico ter nanjo obesil torbo s priborom. Mraz je ostro rezal do kože, ko je meril korake čez Pance in se nato spustil v dolino. Namenil se je v Vevče, kjer je bil dogovorjen s sestro, da tudi pri njej opravi mesarska opravila. Tisti dan se ni počutil najbolj pri zdravju, zato je pohitel z delom in se pozno popoldne že v mraku odpravil proti domu. Pred seboj je imel dobre tri ure hoje, med potjo pa ga je čakala temna noč in oster zimski mraz.

Cesto je dobro poznal in so jo vaščani iz Stare vasi in okolice pogosto uporabljali. Vlak, ki je peljal iz Grosupljeja v Ljubljano, je bil drag in si ga ni mogel privoščiti vsakdo, zato so ljudje to pot do Ljubljane pogosto uporabljali, saj je bila najkrajša, vendar pa je hoja vseeno zahtevala vsaj štiri ure. Pot jih je vodila tudi na razne živinske in kramarske sejme, zato so se ljudje kljub oddaljenosti kar dobro poznali, popotniki pa so zaradi žeje vedeli tudi za vse studence ob cesti in njihova ledinska imena.

Jože je hodil hitro, da bi bil čim prej doma, kjer ga je čakala žena in dveletna hči, zato ga je pot močno upehala. Bil je že blizu mlina Zalokarjeve France, vendar ga ni mogel videti, ker je hišo zakrivala gosta temna noč. Vse bolj ga je zbadalo pri srcu, zato se je namenil, da se nekoliko oduška. Sklonil se je k potočku, ki je tekel poleg ceste in zajel v dlan kristalno čiste, ledeno mrzle vode ter jo na dušek popil. To je bilo tudi poslednje dejanje v njegovem kratkem življenju. Naslednje jutro so ga našli mrtvega ob potoku. O dogodku je bil obveščen njegov sosed v vasi, ki je hitro zapregel konja in ga pripeljal na dom. V spomin na ta tragični dogodek pa so domači postavili na tem kraju obeležje, na katerem je zapisano: Tukaj je umrl nagle smrti Jožef Štrubelj, posestnik iz Stare vasi, dne 25. 1. 1927. Bog mu bodi milostljiv.

Naš narod je stoletja postavljaj in obnavljaj vsa ta znamenja, ki predstavljajo neizbrisni del naše dediščine. Prav je, da jih ohranjamo in obnavljamo ter jih pustimo prihodnjim rodovom kot spomenik krščanstva, ki opominja na minljivost vsega živega.

Bojan Jerlah

KULTURNI KOLEDAR V JUNIJU

Poleg že naštetih prireditev v prejšnjih Odmevih (Tabor slovenskih pevskih zborov - 21. in 22. junija v Šentvidu, Dnevu godbe isti vikend v Dobropolju in gledaliških predstav Desetega brata v Letnem gledališču na Muljavi - 27. in 28. junija, 4., 5., 11. in 12. julija) za konec junija v občini Grosuplje napovedujemo še naslednje prireditve:

TOREK, 24. JUNIJA, OB 18. URI

Slavnostna seja ob občinskem prazniku in dnevu državnosti s podelitvijo nagrad in priznanj v dvorani kulturnega doma Grosuplje. V kulturnem programu bo nastopil moški pevski zbor Corona pod vodstvom Jerneja Kralja. V avli kulturnega doma bomo odprli razstavo likovnih del mladih ustvarjalcev Ex tempore 2003 z naslovom Utrinki s poti naravne in kulturne dediščine.

TOREK, 24. JUNIJA, OB 20. URI

Koncert ob 5-letnici delovanja ženskega pevskega zbora Lastovke z zborovodkinjo Mojco Intihar. Nastopili bodo tudi pevci moškega pevskega zbora Samorastnik iz Žalne in pevke skupine Viva Vox. Koncert bo v avli osnovne šole Louisa Adamiča na Tovarniški cesti.

TOREK, 24. JUNIJA, OB 20. URI

Orgelski koncert Milka Bizjaka in sopranistke Pije Brodnik v cerkvi Marijinega rojstva v Šmarju - Sap. Koncertni cikel 2003 bo del prireditev, posvečenih 500-letnici šole v Šmarju.

NAJBOLJŠI ČLOVEKOV ŠTIRINOŽNI PRIJATELJ NI STOL - AMPAK PES!

Pasja družba je lahko še kako zabavna tudi na morju. V DNEVNIKU PASJE-GA DOPUSTNIKA je kuža opisal svoje prve počitniške vtise.

Kar je res, je res. Človek mora biti malo nor, da vzame s seboj na morje dva velika dolgodlaka psa. Ker pa moja dva skrbnika poznata še nekaj tako "norih" ljudi, naju - mojo mamo Astro in mene - odločitev sploh ni presenetila. Moja skrbnica je svoj počitniški podvig opravila, češ da morje ugodno vpliva na moje vnete tace, moja mama pa je v vodi prava pasja plavalna prvakinja in tako je družinskemu poglavarju zmanjkalo tehničnih razlogov za nasprotovanje. Cel teden je v rokah držal telefon in iskal nekoga na otoku, ki bi vzel pod streho kombinacijo 2 (človeka) + 2 (psa) in po možnosti še kaj skuhal zraven. Večino je malodane zadela kap, veliko jih je gostobesedno zatrdjevalo, da nimajo nič proti kužkom, ampak gostje jih ne marajo... Ko si pa enkrat tam, je otok izven sezone skoraj prazen, le gostje te navdušeno pozdravljajo in božajo na vsakem vogalu! Ko se je našla gospodinja, ki nas je bila pripravljena vzeti v hišo, smo šli na pot.

KO SO PREDSTAVE DALEČ OD RESNIČNOSTI

Jutranje vstajanje se je pričelo kot na običajen delovni dan, le običajno jutranje tekanje po stopnicah se je stopnjevalo. Pred garažo so pričeli rasti kupčki prtjljage. Ko se je zraven pojavil zabojček z mojo hrano, sem vedel, da gre zares. Moja mama je zaradi temeljitega nadzora, da ne bi česa pozabili, že pol ure pred odhodom sedela v prtjljažniku avtomobila in naštevala: hrana, skleda, voda, povodci, košček s krtačami in glavnik, priložna lekarna, pregrinjala, brisače - res je imela veliko dela. Potem smo se pa odpeljali. Mimogrede smo bili v Kočevju, kjer z mamo običajno izstopiva, kadar gredo moji skrbniki na morje. Tokrat smo odbrzeli mimo najinega pasjega hotela. Oblačno vreme mi je neznansko ugajalo in večino poti sem - priznam - prespal. Prebudil sem se le, kadar mi je mama nerodno stopila na glavo. Ona pravi, da je rekreacija zelo pomembna in večino poti - čeprav v avtomobilskem prtjljažniku - prehodi. Seveda sem vstal tudi na državni meji, ko je zdolgočaseni uslužbenec pregledoval moj potni list. Ko smo zagledali morje (skoraj sem že pozabil, kako izgleda), je že sijalo prijazno spomladansko sonce. Minil je še en dremež v prijetno ohlajenem in zasenčenem avtu, pa smo bili v nekaj avtomobilov dolgi vrsti v trajektni luki in moje prvo vkrcanje je bilo tu. Kako sem bil

"KAKO SEM DOPUSTOVAL NA PAGU"

nestrpen! Ovolah sem na pol prazen trajekt, ljudje so naju z mamo začudeno opazovali, trajektni delavec se je prijazno pozanimal za najino pasmo. Ko sem spokojno počival med kratko vožnjo in me je moja skrbnica pogledala, sem vsakokrat pomahal z repom. Naj ve, da se strašno veselim skupnih počitnic. Moja skrbnica je pač nekaj posebnega: od trenutka, ko sem prilezel iz maminega trebuha, sem del njenih rok, njenega naročja in del njenega srca. Tudi moja mama ni skrivala veselja, le da ona ni bila čisto nič spokojna. Pazila je na vsak gib najinega skrbnika, ko je lezel na zgornji krov trajekta - lahko se mu kaj zgodi, ko je tako radoveden, je razmišljala. Izkrancanje je šlo hitro, nastali sta dve fotografiji za spomin, potem pa brž naprej pogledat, kaj nas čaka v menda edini vasi na otoku, kjer gostijo tudi pse. Ljudje so nas sprejeli sicer malo boječe, ampak prijazno, vse ostalo pa - ojoj! Mački, povsod sami nemogoči in nevzgojeni mački, ki so tekali okrog vogalov kot strela! Kako bi se zapodil za njimi - jaz pa na povodcu! Hiša je stala zraven hiše, na domačo zeleno travo okrog moje pesjaka me je spominjala samo barva obraza moje skrbnice. "Tole je pa podobno, kot če pelješ fanta s kmetov na počitnice v velemestni blok," sem tuhtal. Najajalo me je nekaj majhnih mešancev in en človek, ki je rekel, da morava biti z mamo ponoči privezana, da mu ne bova poklala ovac. Kar streslo me je od groze, kako znajo tudi ljudje lajati! Kaj me brigajo uboge ovce sredi osata in razbeljenega kamenja, mene je bolj zanimalo morje. Moja skrbnica se mi je pridružila pri mojem prvem kohanju v morju. Moja mama sicer elegantno plava, jaz pa za razliko od nje še vedno rad čutim trdna tla pod nogami, vsaj pod zadnjimi. Pa sem si rekel, da je za pravo plavanje še dovolj časa. Galebi - te nesramne leteče kokoši - so se mi posmehovale z varne razdalje. Prijazen slovenski turist, ki ga je ob spominu na lastnega kužka, ki ga je čakal doma, malo stiskalo okrog srca, me je na plaži pognel od smrčka do repa. Še so prijazni ljudje! Ko sem se sušil na terasi, je mimo po cesti pridrvela peščica vreščičih otrok na rolerjih. Takoj sem šel v akcijo, da bi umiril mularijo! Pridružila se mi je še mama, za njo pa sta pridivila še oba skrbnika. Otroci so bili nekoliko blede, moji pa malo rdeči v obraz. Akcija se je končala z izidom "vsi proti nama": z mamo sva bila privezana na terasi, najina skrbnica pa je prišla po večerji vsa skrušena k nama srkat svoj kozarček vina.

ODLOČITEV JE PADLA: SELIMO SE!

"Takoj po zajtrku se selimo," je rekel družinski šef in vsi smo si oddahnil. Sam sem to slutil že ponoči: vsakokrat, ko se je kdo v postelji obrnil ali se je na hodniku prižgala luč, sem od veselja, misleč, da gremo ven na svež zrak, živahno pomahal z repom. Prazna omara in vrata so delovala kot imenitna bobna, da je moje veselje odmevalo po celi hiši. V besednjak družinskega očeta pa se je vpletlo nekaj čisto novih besed... Prtljaga je bila v avtu v pičilih petih minutah, nato pa smo bili spet na poti. Moja skrbnica je bila optimistično razpoložena, glavni se je menda vzoroval po njej. Naslednja postaja: prekrasni bungalovi, lastna urejena plaža, mir, le z eno napako: ne sprejemajo psov. Z mamo sva vseeno okusila razkošje prepovedane plaže in se pošteno osvežila. Spet smo se vozili, tokrat od ene do druge turistične pisarne. Prostih sob nič koliko, le psov ne marajo.

Pred trajektom

Še ena vas, je rekel moj skrbnik, potem gremo pa domov. V tretji vasi je mladenka na vratih turističnega biroja klepetala z babico in njenim štiriletim vnukom. "Kolikor jaz vem", je rekla "informatorka", "je s psi težko. Pri nas jih vzame samo tale gospa tukaj!" Moja skrbnica od presenečenja ni mogla takoj zapreti ust, prijazna gospa pa je hitela razlagati o odmaknjeni hiši na robu naselja, o prostem apartmaju, pogledu na morje, o veliki terasi, ločeni od preostale hiše - in da je psi ne motijo. Z mamo sva besno vlekla na ušesa. Potem smo šli pa najprej previdno pogledat! Mali Mihael, ki je moško korakal z nami, je rekel, da sva z mamo zelo lepa, naju previdno pobožaj in se vidno razveselil, ko smo štiriglasno ugotovili, da so se naše morske počitnice pravkar zares začele. Mihael je še rekel, da je treba dati psičkomo vodo, kar je moja skrbnica nemudoma naredila, in bili smo kot doma. Gospodar je pobrskal po ropotarnici, prinesel vratca in zaprl teraso, da sta bila moja skrbnika povsem brez skrbi. Sledil je sladek počitek v

opoldanski vročini: z mamo sva se namestila vsak ob svojem skrbniku ob postelji v hladu prijetne sobe. Pozno popoldne smo si ogledali okolico: le lučaj je bil do morja in že sem slutil dolge jutranje sprehode po dehteči obali. Koliko novih vonjev je vsrkaval moj smrček! Z mamo sva si privoščila še eno plavanje, moja skrbnika pa večerjo. Noč sem prespal na terasi ob pihljanju svežega nočnega vetriča in prav dobro sem se počutil.

PLAVALNI TEČAJ IN VEČERNA POTEPANJA

Naslednjih nekaj dni je bilo, vsaj kar se mene tiče, nepozabnih. Ker moja skrbnica že dva meseca hrepeneče vzdihuje, kadar ji kdo omeni počitnice na morju, mislim, da teh dni tudi ona ne bo pozabila. Jutranji sprehodi ob obali so se zaključili s plavanjem in nakupom sestavin za zajtrk. Družinski poglavar, ki je nakupoval, je vedno prinesel še kaj sladkega za po poti. Samo po sebi je bilo jasno: vsak sveži rogljiček ali kolaček je šel na štiri dele. Po zajtrku smo se zelo počasi odpravili na plažo. Moja skrbnica je vztrajala pri sončniku in plastenki vode kot obveznem delu opreme za sončenje. Kaj hitro smo se vsi štirje zapodili v vodo in moj plavalni tečaj se je pričel zares. Dokler nisem izpopolnil stila plavanja iz kravla v pasjega, moja skrbnica ni popustila. Ko so po dveh dneh splavale še zadnje tace, je bila pa zadovoljna. No, seveda, priznam: jaz tudi. Kopalcev je bilo le za vzorec, nekaj preglastic so povzročali le galebi. Ko sem jih hotel spoznati поблиže, so prhnili v zrak in se nato krakajoč udobno pozibavali na vodi nekaj metrov od obale. Z mojim novim znanstvom dokončno ni bilo nič, zato se zanje do konca počitnic nisem več menil. O kopalcih pa le tole: vsakokrat, ko je kdo zakorakal v temno in mokro morsko gmoto, me je zelo zaskrbelo zanj in sem - od bolj ali manj blizu - preveril, če zna človek res plavati. Ko se je vrnil iz vode, sem ga prešerno pozdravil, včasih tudi z lajanjem, in zelo sem bil hvaležen moji skrbnici, da je prevajala moj prešerni lajež, sicer bi lahko kaj hitro prišlo do nesporazumov. Mar naj vsake-mu posebej razložim, da so moji daljni sorodniki včasih vlekli mreže iz morja in še danes rešujejo človeška življenja? Moja mama je s pravo žensko radovednostjo ovohavala na plaži vse, kar ji je prišlo pod smrček, da o tem, kako se je nespodobno sončila leže na hrbtu, sploh ne govorim. Sam sem se namestil pod sončnik tik poleg moje skrbnice, ki bolj ljubi senco kot sonce, in od utrujenosti nemalokrat zadremal. Ko pa nam je postalo prevročne, smo se umaknili v hlad našega popoldanskega domovanja in oddremali popoldanski počitek. Del večerne-ga sprehoda je bila tudi večerja v eni od

restavracij na otoku. Vsak večer v drugem kraju - moja dva skrbnika sta nepoboljšljiva potepina - smo poiskali restavracijo po našem okusu: dobra hrana, dobra pijača, skleda vode, prijazni ljudje, dovolj prostora med mizami za naju z mamo. Povsod sva bila dobrodošla in z vzornim vedenjem sva svoj sloves tudi upravičila. Dišave z miz naju že dolgo na premamijo več, pa tudi veselje z repom izražava bolj previdno, odkar smo doma zamenjali nekaj kompletov kozarcev.

NASVIDENJE, MORJE! IN LJUBO DOMA

Kaj hočemo, vsake dobre reči je prekmalu konec. Skoraj prazen zabojček s pasjo hrano in ostala prtljaga so romali v obratni smeri kot pred tednom dni, kljub dnevu odhoda pa se dopoldanskemu kohanju nismo odpovedali. Moja skrbnica sta ugotavljala, da sem prav zadnji dan pokazal najboljšo plavalno znanje in je prava škoda, da odhajamo. Moje tace so bile v odličnem stanju in dobre volje smo se z Mihaelom fotografirali za slovo. Simpatičnemu fantku sem cmoknil še poljubček (čeprav to storim zelo redko) in odbrzeli smo. Trajekt je v luki menda čakal samo še nas in nato odpeljal. Še pošteno se nisem utegnili naspati, že smo na meji spet zmotili carinika pri popoldanskem počitku. "Samo še skok v Kolpo, da speremo slane kožuhe!", je odločil šef in naju z mamo povabil na osvežilo sladkovodno kopel. Ura je postajala primerna za kosilo in skrbnika sta pričela razmišljati, kje si bosta privzela dušo. Ko sta pred prvo gostilno jedro obrnila pete in naju strpala nazaj v avto, ker nas je na dvorišču preteče pričakal domači nemški ovčar, mi je bilo jasno, da naju z mamo ne nameravata pustiti v avtu niti med kosilom. Tudi pred drugo gostilno je čakal ovčar, tokrat škotski, in ni bilo videti, da bi nas vse štiri prostovoljno spustil v lokal. Ko smo ustavili pred tretjo gostilno, sem bil prepričan, da gremo v živalski vrt, pa smo šli le na vrt, kjer po desetih minutah natakarka ni ganilo, da so prišli lačni gostje. In smo lačni tudi odšli... Na vratih četrte gostilne je bil narisan prečrtan pes... V peti gostilni je bila prava dolenska ohcet in moj skrbnik je rekel, da manjkamo samo še mi. Ni mi bilo sicer jasno, zakaj je potem odpeljal naprej?! Čas za večerjo je bil skoraj mimo, ko nas je končno tik pred domačim pragom na vratih grosupejske gostilne pozdravila nalepka o dobrodošlih kužkih. Še sreča, ker bi sicer moja skrbnika omagala zaradi lakote. Deležni smo bili lastne sobe, sveže vode, hladnega piva, ocvrte piške... - oh, tudi doma je lepo.

Deep River, bernski planšarski pes

VGA (Velikoupeljska gostilniška agencija) vas (DEZ) informira

RAZUMETI OBRATNOPOMENSKO!?

Na zadnji sejalnici velikoupeljske komune so se zelo dejavno angažirali nekateri proglašeni in zveličavni svetniki (pudarek po posluhu!) ob imenovanju porednika EHO cajtngov:

- prvemu ni bila všeč vsebina,
- drugemu oblika,
- tretjemu aktualnost,
- četrtemu pravljice,
- petemu pripombe,
- šestemu pa, da cajtng sploh obstaja.

Potem je špan dejal, da mara več oglasov, a mu je njegov PODrejeni priporočil, naj bi jih bilo samo 20 strani. Več strani pa tako in tako cajt'ng ne bi smel imeti.

PREŽ(A)GANA OSLOVSKA KLOP ZA ŽURNALISTE

Visok velikoupeljski komunski funkcionar je nedavno ugotovil, da se na sejah pojavlja preveč tečnih ŽURNALISTOV. Zato je sklenil, da bo dal prežagati OSLOVSKO KLOP - podolgem in počez. "V tako resnem kraju, kot so Veliko Uplje, ne bom dovolil niti, da bi razmišljali vsak po svoje, kaj šele s peresom škrabljal in šinfal!" je dejal in odšel s to enkratno in inovativno izjavo v zgodovino.

"MARŠAL" OBISKAL VELIKE UPLJE

Iz TAJNE JUGOSLOVANSKE AGENCIJE (TANJUG) smo prejeli TV novico, da je Velike Uplje takoj po pričanju omladinca Milana v Haagu interventno obiskal sam MARŠAL. (Prevajalko je začasno odklopila UDBA.) "Kažu, da se opet udruživaju neki JANEZI sa Giovaniji, Hansom i Yohnnyji. Sve to mi moramo sprečiti. Zato svi društvenopolitički radnici u SK, SSO i SSRN, i - kako da kažem - zaupnici i ostali suradnici UDBE u zaščitu tekovin ...." (Prevajalka kot zaupnica UDBE simultano prevaja naprej.) so brž sklenili, da bodo v bodoče opazovali vsakega občana, ki bo morebiti žagal drva za dan mladosti. Še posebej velja to za MESTNO ZAJEDNICO VELIKE UPLJE, saj obstaja velika nevarnost, da bi prav na ta dan prežagali ŠTAFETO MLADOSTI.

P.S.: Na srečo in veselje nekaterih je letos ta praznik padel čisto slučajno na nedeljo.

Rezek Zagraški

KLINOLOKS... NAHEC

GROSUPELJŠČICA

Grosupeljščica, potok bistri, nekoč gnal je mline štiri, se pod kamni žito je drobilo, a kruha vedno je bilo le za silo.

V njeni bistro čisti vodi prali smo perilo, zdavnaj že obmolknili so mlini, ljudje strugo so ji spremenili.

Grosupeljščica sama je ostala brez mlinov in ljudi, ki v njej čistočo in svežino so iskali si.

Njena moč nič več žita ne drobi, saj kruha na pretek v trgovini se dobi.

Jožica Sklepič

ZAHVALA

Ob nenadomestljivi in prezgodnji izgubi naše drage mame, babice, prababice, tašče, sestre in tete

OLGE GOBEC
iz Ponove vasi 50,

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, znancem in sodelavcem Kapitalske družbe, IMOS-a in Pekarne Blatnik za izrečena ustna in pisna sožalja, darovano cvetje, sveče in svete maše ter vsem, ki ste se v tako velikem številu poslovlili od nje in jo pospremili na njeni zadnji poti.

Hvala g. župniku Antonu Hostniku in Ivanu Miheliču za lepo opravljen pogrebni obred, organistu, cerkvenim pevcem in Šentjurskemu oktetu za prelepo petje, trobentaču za zaigrane pesmi, ki jih je mama tako rada prepevala in ge. Darji Devetak za ganljive poslovlilne besede.

Zahvaljujemo se osebju bolnišnice Golnik in Intenzivnega oddelka Infekcijske klinike v Ljubljani za vso požrtvovalnost v času zdravljenja ter osebju ZD Grosuplje. Najlepša hvala tudi Društvu upokojencev in vsem, ki jo boste nosili v srcih.

Žalujoci: Vsi njeni, ki jo zelo pogrešamo!

"Jokam, ker vas bom zapustila."

ZAHVALA

ob izgubi naše sestre in tetice

PAVLE KOZLEVČAR

iz Grosupljega, Stranska pot II/15,

ki je izmučena od hude bolezni zaspala in nas vse zapustila.

Zahvaljujemo se vsem prijateljem in znancem, ki so jo tolažili v času njene bolezni, in ob njeni smrti darovali cvetje, sveče in za sv. maše ter jo pospremili na zadnjo pot. Zahvaljujemo se tudi bolnišnici na Golniku za vso pomoč in lajšanje bolečin, patru Benu pa za opravljeni pogrebni obred.

Vsi njeni, ki smo jo imeli radi.

Prazen je naš dom, dvorišče,
zaman oko te naše išče.
Ni več tvojega smehljaja,
le trud in delo tvojih rok ostaja.

Saj vse življenje si garal,
vse za dom in družino dal.
Če bi solza naša lahko te obudila,
ne bi tebe, dragi ati, danes črna zemlja krila.

Ob nepričakovani in prezgodnji izgubi našega dragega moža, atija, brata, strica, dedija in tasta

JOŽETA MOŽINA st.

s Peči pri Grosupljem,

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancem, sosedom, prijateljem in vaščanom za izrečena pisna in ustna sožalja, za darovano cvetje, sveče in svete maše ter vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili v njegov poslednji dom. Posebej se zahvaljujemo g. župniku Antonu Pahuljetu za lepo opravljeno sveto mašo, mešanemu pevskemu zboru "Zgodnja Danica" za lepo odpete pesmi pred domačo hišo in sodelovanje pri sveti maši ter bralki berila, ge. Veri Šparovec. Zahvaljujemo se tudi firmi Porsche Verovškova iz Ljubljane, Ljubljanskim mlekarnam, Sirarni Lašče, Domu starejših občanov Grosuplje ter gasilkam in gasilcem PGD Polica. Posebna zahvala g. Martinu Knepu za časten sprejem pred gasilskim domom in g. Franciju Hrovatiču za lepo povedane poslovlilne besede.

Vsem in vsakemu posebej še enkrat najlepša hvala.

Žalujoci: žena Milka, hčerka Milka z družino, sinova Jože in Boštjan, ter brat in sestre z družinami.

POTEPANJE PO EGIPTU (6. del)

Kopti so zgradili sedem cerkva. Sedem romarskih postaj, ki jih obiskujejo. Cerkev sv. Simeona, ki smo si jo ogledali, ima na zunanjih kamnitih stenah izklesanih veliko kipov in podob, ki jih izdeluje poljski kipar. Vkopana je v živo skalo. Zgradili so jo z miniranjem in odpeljali 13 ton peska. V to cerkev smo se spustili po nešteto stopnicah. Cerkev sprejme do 5000 vernikov. Ker Muslimani niso smeli izvedeti, da Kopti gradijo cerkev, so minirali med molitvami Muslimanov in ko so topovi oznanjali večerni konec posta ob ramadanu. Relikvija, roka sv. Simeona, je še danes shranjena na oltarju.

Takoj ko smo prišli v bližino cerkve, so za nami prišli vsi vaški otročaji in prosili bakšiš. Zelo so bili veseli že, če so dobili kemični svinčnik ali bonbon. Z veseljem so se z nami slikali. Nato so kar hodili za nami in se jih ves čas nismo rešili. Ogledali smo si še eno cerkev, v katero smo šli bos, čevlje smo pustili zunaj. Ni mi bila všeč misel, da bom hodila bosa po betonu. Tudi čisto ni izgledalo. Vendar je bilo moje predvidevanje napačno. Po celi cerkvi je bila položena rdeča preproga. Cerkev ni bila čisto nič podobna našim, nisem opazila enega osrednjega prostora, osrednje ladje, bil je en malo večji prostor in nekaj hodnikov, ki so bili podprti s stebri. V enem izmed kotov sem opazila manjši oltar, ki ni nič izstopal. V cerkvi tudi ni v vrsti, drugo za drugo postavljenih klopi in stolov, ampak so samo ob steh nah kamnite klopce, pokrite s tepihi. Malo smo posedeli in v tem času sem opazovala ljudi. Prihajali so v cerkev, se usedli, nekateri malo poklepetali, nato pa odšli. Otroci so se igrali. Nihče ni zahteval tišine.

Cerkvi, ki smo si jih ogledali, sta

"Smetiščni" Kopti

Na obisku pri slovenskih nunah.

malo višje nad samim mestom, kjer živijo Kopti in tako smo z vrha imeli krasen pogled na "mesto Koptov". Same nedokončane hiše brez streh, zaključene z betonskimi ploščami in vsepovsod kupi smeti, posamezni mački so ležali med smetmi, vmes so se sprehajali sestradani psi, prah, vse sivo... Ko smo zapuščali Kopte, so otroci še kar tekli za nami, nam mahali in nas pozdravljali.

Zvečer smo od utrujenosti "popadali" v postelje in zaspali.

Naslednji dan smo si ogledali islamski del Kaira. Najopaznejša značilnost je Citadela z mošejo Mohameda Alija. Citadela je utrdba, ki jo je dal zgraditi Mohamed Ali. Celotna mošeja je bila obložena z alabastrom, ki so ga kasneje pokradli. Vsaka mošeja ima v sredini vodnjak, kjer se verniki umijejo, preden molijo. Ogledali smo si tudi notranjost mošeje. Veličastno. Vstopili smo seveda bos in čevlje nosili s seboj, ker smo izstopili na drugem izhodu. Ko smo se

usedli na tla in poslušali predavanje vodičke - domačinke, smo čevlje lahko položili na tla, vendar obrnjene okoli, s podplati navzgor. Naša vodička je imela pokrite "samo" lase. Torej ni zelo stroga muslimanka. Po končanem "uradnem" delu predavanja se nas je nekaj zbralo okrog nje, kajti zelo nas je zanimal odnos moški ženska. Povedala nam je, da je bila že zaročena, vendar je zaroko razdrta ter vrnila vsa darila. Katoličanka se lahko poroči z muslimanom, obratno pa ni dovoljeno, kajti vera se povzame po očetu.

Sprehodili smo se skozi ozke ulice po islamskem delu Kaira, ulice so precej umazane, turistov ni veliko. Vrnili smo se v hotel Richmond in spakirali naše stvari, kajti ob polnoči smo imeli vlak do Asuana, 800 km proti jugu Egipta.

Na naši poti na železniško postajo smo obiskali slovenske nune, Slomškove sestre v Kairu. Nune so nas prijazno sprejele in pogostile. Kaj naj rečem, po štirih dneh egipčanske hrane, spet ena "prava" slovenska večerja. Tako smo se podprli pred dvanajsturno vožnjo z vlakom. Presenečena sem bila, ko sem izvedela, koliko Slovenk, zlasti Primork, je odšlo v Egipt. Pred drugo svetovno vojno je 7000 Slovenk služilo pri bogatih egipčanskih družinah v Kairu in Aleksandriji. Pustile so otroke, partnerje, družino in šle v svet, da bi rešile svoje obubožane kmetije. Delale so kot dojljice, služkinje, vzgojiteljice, kuharice, gospodinjske pomočnice. Nune so v glavnem Slovenke, ena Bosanka in Egipčanka. Skrbijo za jugoslovanske zapornike v Kairu. Zaporniki so predvsem povzročitelji prometnih nesreč in tihotapci drog na

Mošeja Mohameda Alija

ladjah. V Egiptu velja zakon, da če si kot tujec udeleženelec v prometni nesreči, si avtomatično kriv. Njihovo mnenje je pač tako, če ne bi bil pri nas, nesreče ne bi bilo. Za slovo smo skupaj zapeli. V slovenskem jeziku. Ganjenost Slovenk. V očeh sem opazila solzice.

Po končanem obisku nahrbtnike na rame in na postajališče metroja. Z metrojem do železniške postaje. Kot sem že povedala, je naš vlak odpeljal ob polnoči. Vožnja z vlakom je bila posebno doživetje. Sedeži so bili dokaj udobni, tako da smo lahko spali. Lahko smo jih namreč "podrli" in ležali. Vendar ne boste verjeli, na

vlak bi skoraj zmrznila. Strojvodja je očitno hotel pokazati, da je tudi v Egiptu mrzlo. Oblekla sem vse puloverje, kar sem jih imela in skupaj s sestrom sva se zavili v sposojeno odejo. Ko sem se sprehodila na stranišče, sem videla samo nosove, ki so kukali iz spalnih vreč in odej. Celo trakove okrog ušes so si nekateri naredili. Proti jutru me je že tako zeblo, da so me bolele vse kosti in sem mislila, da bom dobila ozeblino. Na našo srečo je klima proti jutru malo popustila in tako smo preživeli vožnjo z vlakom. Ob njih smo prispeli v Asuan.

(se nadaljuje)
Branka Škufca

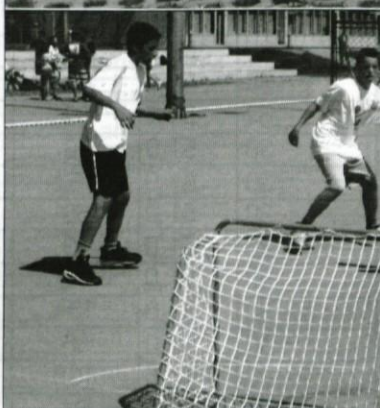
NOVA POMLAD - NOV VETER / S ŠPORTOM PROTI DROGI

Grosuplje, 31. maja 2003 - Na športnih igriščih ob novi osnovni šoli Brinje je potekala že tradicionalna prireditev, ki jo organizira Športno in kulturno društvo Explorik. Letos se jim je pri organizaciji pridružil tudi LAS - Lokalna akcijska skupina za preprečevanje odvisnosti od drog.

Prireditev so začeli s prijavi že pred 10. uro dopoldne. Nastopilo je 164 udeležencev, nekateri so nastopili v več športnih panogah: rolanje - 11, risanje na asfaltu - 17, košarka -

(60/14 ekip), odbojka - (69/16 ekip), nogomet - (65/15 ekip). Starostna struktura prijavljenih je zajemala vse, tiste od najmlajših, pa pretežno osnovno- in srednješolcev, pa do skoraj že odraslih. Imena nekaterih ekip: DREAM TEAM, VESELJAKI, PALČKI, SMRKCI, UPOKOJENCI, KRAJNA FOREVER, KURE, OVCE, KOBRE, PRITLIKAVCI, OUTSIDERJI, ELEKTRIČNE BARBIKE, VESOLJCI, ZLATA KAPLJA, PLESNI KLUB M, K'R ENI, RED STAR, L.A. LAKERS, REAL...

Prireditev je pozdravil tudi župan

"telovadilnem" domu in pozneje v uporabi TVD Partizan) in jih po končani vadbi spet zložiti nazaj. Kljub temu meni, da so bili časi po svoje lepi, a da bo občina tudi v bodoče precej svojega dela namenila različnim dejavnostim, v katere se bodo mladi Grosupeljčani lahko vključevali in se tudi na ta način ubranili pastem stranpoti in različnim zasvojenostim.

Precej močno je že pripekalo sonce, ko so se zaključile zadnje tekme, ki sta si jih ogledala tudi predsednik LASa Borut Hrovatin in njegov sekretar Matej Košir.

Jože Miklič

občine Grosuplje Janez Lesjak, ki je sodelujočim poleg druženja in športnega uživanja zaželel tudi zmago, saj je prepričan, da se bo marsikdo od mladih tudi ob takšnih srečanjih morda odločil za športno ali kakšno drugo življenjsko pot. V nadaljevanju pa je v izjavi za TV Grosuplje napravil tudi primerjavo med časom, ko je sam odrasla in so bile razmere za dejavnosti mladih bistveno drugačne. Tako npr., ko je hodil v osnovno šolo, še nis(m)o poznali košarke. Če s(m)o hoteli telovaditi pozimi, je bilo treba najprej umakniti stole v kinodvorani (v nekdanjem grosupeljskem sokolskem

TEST HITRE HOJE

V soboto, 24. 5. 2003, je v okviru CINDI programa za zdravo življenje ZD Grosuplje organiziral test hitre hoje v dolžini 2 km. Proga je potekala od Sp. Slivnice proti Grosupljemu in nazaj. Test nam je pokazal, kako zmogljivi smo, v kakšni kondiciji je naše telo.

Vabljeni so bili vsi Grosupeljčani in okoličani. Lepo vreme je pospremlilo na start res veliko število ljudi. S seboj so prinesli polno dobre volje. Verjamemo, da so enako zadovoljni tudi odšli.

Ti ljudje so pokazali, da so prosvetljeni, da vedo, kaj je zdravje in da ga cenijo. Upamo, da bo takih vedno več.

Vsem udeležencem bi se radi zahvalili. S svojo udeležbo so pokazali, da naše delo in trud nista zaman. Zahvala velja tudi vsem, ki so nam pomagali pri pripravi: Komunalne gradnje Grosuplje, Občina Grosuplje, Radio Zeleni Val, Foto Travnik in Gasiško društvo Sp. Slivnica.

Mi se bomo trudili še naprej. Vse vas

Posvet z zdravnikom.

pa vabimo, da se vključujete v naše dejavnosti. Test hoje bomo predvidoma ponovili septembra 2003. Obveščeni boste preko javnih občil.

Mi se že veselimo, upamo, da se tudi vi!

Irena Koritnik
za CINDI program
ZD Grosuplje

Na startu:
"Pozor! - Zdaj!"

SVETOVNI DAN BREZ TOBAKA

31. maj je datum, ki zaznamuje svetovni dan brez tobaka. Letos je potekal v znamenju gesla "Moda in film brez tobaka".

Po podatkih Svetovne zdravstvene organizacije so ravno mladi najbolj dovzetni za tržne akcije tobakne industrije, ki za boljšo prodajo cigaret izrablja tudi filmsko in modno industrijo.

Najstniki začnejo kaditi, ne da bi se zavedali, da nikotin povzroča zasvojenost. Zdravstveni strokovnjaki prezrejo kajenje najstnikov, saj zmotno menijo, da le ti z lahkoto opustijo kajenje. Ta domneva je napačna; zasvojeni mladostniki so namreč prav tako odvisni od cigaret kot odrasli kadilci.

Mladi začnejo kaditi veliko prej, kot mislijo mnogi starši. Deset odstotkov sedanjih odraslih kadilcev je začelo kaditi proti koncu osnovne šole. Polovica mladih kadilcev prižge cigareto pred 14. letom starosti. Mlajši ko je otrok, ki začne kaditi, večja je nevarnost, da bo v odraslih letih hud kadilec.

Raziskave ESPAD-a, ki so potekale v letih 1995 in 1999, so pokazale, da je četrtnina anketirancev, ki so leta 1999 odgovorili, da so že kadili cigarete, pokadila prvo cigareto pri 11 letih ali manj. Pri 12 letih je pokadilo prvo cigareto 13 % anketirancev, pri 13 letih 19 %, pri 14 skoraj četrtnina (24 %), pri 15 letih 19 % in pri 16 še 1 %. Raziskava je tudi pokazala, da se je odstotek rednih kadilcev v opazovanem obdobju (za leti 1995 in 1999) povečal z 18 % na 27 %. Znatno se je povečalo redno kajenje v starosti 14 oz. 15 let.

Kristina Zajc

STATISTIKA IZ "ČRNE KRONIKE" ZA MESEC MAJ NA OBMOČJU OBČINE GROSUPLJE

KRŠITVE ZOPER JAVNI RED IN MIR

Število: 21

Kraj: 14 v zasebnih prostorih, 7 na javnem kraju.

Razlogi: družinski in sosedski prepiri, pijančevanje, preglasna glasba, prekoračevanje odpiralnega časa, točenje alkohola pijanim in mladoletnim osebam, onemoglost od pijanosti na javnem kraju.

Kdaj: javni red je pogosteje kršen ob vikendih in praznikih.

KAZNIVA DEJANJA

Število: 42

Načini: tatvine, vlomi, poškodovanje tuje stvari.

Kaj: nakit, denar, tehnični aparati, mobilni telefoni, hrana.

Kraj: počitniške in zapuščene hiše, trgovine, delovni stroji.

Čas: nočni in zgodnji jutranji čas.

PROMETNE NESREČE

Število: 31

Posledice: materialna škoda, telesne poškodbe.

Vzroki: neprilagojena hitrost, stran in smer vožnje, izsiljevanje prednosti, neustrezna varnostna razdalja, vzvratna vožnja.

Čas: prihod na delo in vračanje z dela, ob slabih vremenskih razmerah.

Kraj: na avtomobilski cesti A/2 / Šmarje-Sap - Višnja Gora in glavnih cestah R 646 / Cikava - Grosuplje - Višnja Gora, R 647 Grosuplje - Veliko Mlačjevo - Čušperk in v naselju Grosuplje.

NAVODILA IN OPOZORILO:

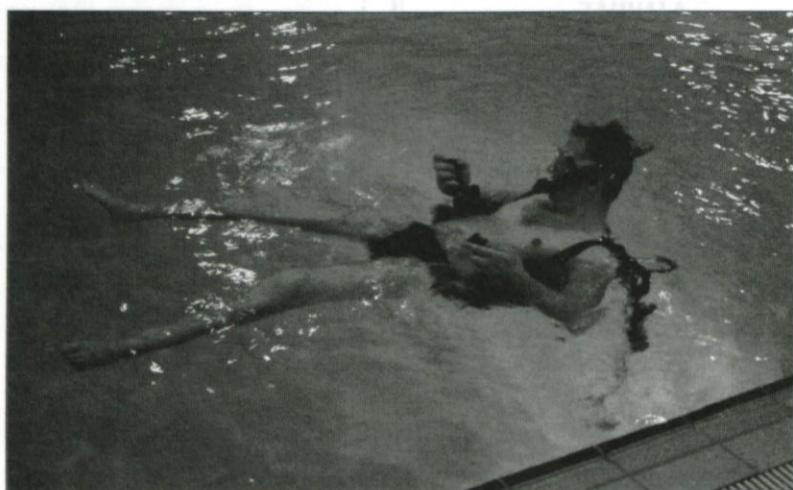
Posebno pozornost bodo policisti namenili nadzoru hitrosti vožnje.

Če občani opazijo kakšno osebo, ki se sprehaja oziroma vozi z vozilom v neposredni bližini počitniških hiš ali parkiranih vozil, ali je na kak drug način sumljiva, naj to nemudoma sporočijo na PP.

Vse kršitve javnega reda in miru, kaznivih dejanj in prometnih nesreč prijavite na tel. 113.

Iz poročila PP Grosuplje

POTAPLJANJE... 24 UR TEKA SREČE - ŽENSKE

Pot do potapljača je vse prej kot lahka. Toni Zakrajšek se je dobro namučil v Termah Zreče. (Foto: Barbara Pance)

Več mesecev se je v Termah Zreče na pridobitev uradnega potapljaškega spričevala pripravljala pilotska skupina mladih s trajnimi poškodbami hrbtenjače, ki lahko za spust pod vodno gladino uporabljajo zgolj roke. Med njimi je bil tudi Žalčan Toni Zakrajšek. Cilj projekta, ki so si ga prostovoljno naložili potapljači PK Slovenske Konjice, je normaliziranje življenja mladih s posebnimi potrebami, njihova celostna rehabilitacija in integracija med zdrave. Mentor in potapljač Branko Ravnak njihov napredek spremlja optimistično: "Edino, kar ti mladi uporabljajo pri potapljanju, so roke. Postajajo potapljači z manjšimi omejitvami, sicer pa so udeleženci prve slovenske odprave potapljačev s posebnimi potrebami." Njihov način potapljanja se od zdravih potapljačev razlikuje le v načinu premikanja in času, ki ga prebijejo pod gladino in v globini. V Piranu se bodo morali 14. junija pošteno izkazati in opravičiti večmesečno vadbo s potopom do globine petih metrov, jeseni pa jih čaka uresničitev končnega cilja - Ciper, zaključek dela in nagrada za trud. Sami bodo morali poskrbeti za ureditev rezervacije, poskrbeti za prevoz in poiskati sponzorje, od katerih bo tudi večinoma odvisna realizacija potapljaškega izleta. Ciper je bil izbran zaradi ugodne letalske povezave, ki omogoča, da lahko potujejo sami, brez spremstva, pa tudi hotel v Limassolu je prirejen za potrebe invalidov. Toni pojasnjuje, da se je v okviru projekta Društva paraplegikov jugozahodne Štajerske in PK Slovenske Konjice udeležil mednarodnega simpozija o potapljanju ljudi s posebnimi potrebami, kjer jim je svoje izkušnje predstavil tudi edini inštruktor paraplegik in direktor potapljaških programov pri IAHD, mednarodne organizacije za hendikepirane potapljače, Fraser Bathgate. Potapljanje naj bi bilo po njegovem mnenju ena varnejših oblik športnega udejstvovanja invalidov, saj v času 10-letnega obstoja organizacije še niso zasledili nobene nesreče.

Potapljaški projekt zagotovo odpira nove poti ljudem s posebnimi potrebami. "Vključuje vse oblike povezovanja z ljudmi brez omejitev. Kopalci, s katerimi se srečujemo na bazenih, so presenečeni nad aktivnostjo, ki jo izvaja skupina, in njihove reakcije so zelo pozitivne." Mladi, ki so pogumno pokukali v somrak podvodnega sveta, bodo kmalu prejeli naziv potapljača. Med njimi bo tudi naš Toni - ker se je optal z voljo in našel pot.

Barbara Pance

PESTRA POMLAD V SANKUKAJU

V nedeljo, 6. 4. 2003, je v prostorih telovadnice OŠ Brinje potekal spomladanski pokalni turnir za dečke in deklice v športnih borbah in katah. Tekmovanje se je uradno pričelo s slovensko himno in uvodnimi besedami trenerja Darka Kotarja. V lepem vremenu se je tekmovanja udeležilo precejšnje število tako gledalcev kot tudi tekmovalcev. Slednjih je bilo kar 167. Predstavitev tekmovalcev po klubih (KK Forum Ljubljana, KK Domžale, KK Ivančna Gorica, KK Center Kamnik, KK Kočevje, KK Komenda-Cerklje, KK Žužemberk, KK Rodica in gostitelj KK Grosuplje), skupinsko ogrevanje, še zadnji napotki trenerjev in njihovih pomočnikov in boj za zmago se je začel. Borbe in kate so potekale na treh boriščih, vmes pa so sledile demonstracije oz. predstavitve posameznih tehnik, ki se izvajajo na treningih ter realnem življenju. Gledalci so lahko uživali v zanimivih borbah, katere so predvsem spodbujali otroci, ki so ob bučnem navijanju za svoje prijatelje tekmi dodali še poseben čar. Poškodb praktično ni bilo, kar kaže tudi na visok nivo sojenja in pripravljenosti tekmovalcev. Še posebej pa so nas razveselili pionirji KK Grosuplje, ki so pobrali kar zajeten kupček priznanj.

Mlajši dečki 5. kyu, 35-40 kg - 1. Andraž Žugič,

Mlajši dečki 6. kyu, +40 kg - 2. David Gjerkeš,

Mlajši dečki 5. kyu, +40 kg - 5.-8. Peter Kadunec,

Mlajši dečki 4. kyu, +37 kg - 3.-4. Gašper Kolenc,

Mlajši dečki 4. kyu, -37 kg - 3.-4. Dejan Vunjak,

Starejši dečki 5. kyu, +45 kg - 3.-4. Borut Kadunec,

Starejši dečki 3.-1. kyu, abs. - 5.-8. Dejan Sašek

V nedeljo, 18. maja, pa je bila organizirana pokalna tekma v športnih borbah v sankukai karateju za člane, v kateri pa je bil KK Grosuplje ravno tako na zelo vidnem mestu, in sicer sta naša člana, Andrej Berce in Urša Mihelj osvojila prvo mesto v svojih kategorijah - Andrej v srednji kategoriji, Urša pa v ženski absolutno (do 58 kg).

Vsem dobitnikom priznanj in ostalim udeležencem tekmovanj čestitamo in upamo, da se čimprej spet vidimo, polni ambicij, želja. Do takrat pa pridno trenirajte, bodite korektni do trenerjev in klubov in predvsem do sebe, preizkušajte čimveč tehnik in premagajte strah, da vas bo na naslednji tekmi še več.

Naslednja "tekma" bo že v Umagu. V poletni karate šoli, kjer se nas vsako leto v dveh tednih zbere preko 200 iz vseh klubov. In da ne boste mislili, čeprav to ne bo taka tekma, pod katero se dobesedno razume "boj z nasprotnikom", bo vsekakor boj. Boj s samim seboj. Boj, ki poteka od 7. ure zjutraj, ko je na vrsti jutranji trening in boj do 22. ure zvečer, ko je na sporedu zadnji individualni trening. Boj, v katerem nas je večina udeležencev poletne karate šole, pa vendar si sam. Takrat, ko si tako utrujen, da bi najraje "ušel", "vrigel puško v koruzo"...Ti pa vstaneš in treniraš naprej. Do zadnjega atoma svojih moči, velikokrat preko svojih zmožnosti. In zato je to tekma, v kateri je vsak zmagovalec.

Saj veste...

Borec je človek, ki se nikoli ne preda, živi samozavestno in se uči na svojih napakah, kajti le tako lahko pride do končne zmage. Zmage nad samim sabo.

Urša Mihelj

(Na uredništvo prispelo v začetku junija 2003.)

Grosuplje, 6. do 7. junij 2003 - Po ulicah Grosupljeja v organizaciji Atletski klub Špela, ki ga vodi Špela Dizdarevič, so spet 24 ur tekli ljubitelji teka in nekateri atleti. Starta 6. junija ob 18. uro pred osnovno šolo Louisa Adamiča na Tovarniški se je udeležil tudi športnik Miran Stanovnik, med pokrovitelji teka pa je bil župan občine Brezovica, Drago Stanovnik. Udeležilo se ga je 93 žensk in 135 moških. Po končanem teku so podelili prvim trem v posameznih kategorijah tudi pokale.

V spodnjih preglednicah navajamo rezultate v skupnih seštevkih vseh tistih tekačic in tekačev z izračunom približnega števila pretečenih kilometrov, ki so pretekli najmanj 15 krogov - 1 krog je bil dolg približno 1,7 km.

Jože Miklič

St.krogov	Km ²	Start.št.	Ime	Priimek	Letnik	Kategorija
67	113,9	69	Janja	Kocjančič	1983	Mladinke 1982 - 1989
60	102,0	42	Damjana	Blatnik	1980	Članice I 1971 - 1981
56	95,2	79	Vida	Trontelj	1957	Veteranke 1959 in starejše
46	78,2	24	Tjaša	Borštnik	1989	Deklice 1988 - 1989
45	76,5	75	Katja	Kocjančič	1987	Mladinke 1982 - 1989
45	76,5	89	Miša	Mrzelj	1991	Solarke III 1990 - 1991
45	76,5	7	Ilinka	Majer	1956	Veteranke 1959 in starejše
41	69,7	112	Barabara	Štulac	1989	Deklice 1988 - 1989
41	69,7	46	Nika	Mrzel	1991	Solarke III 1990 - 1991
39	66,3	129	Nadija	Oštir	1954	Veteranke 1959 in starejše
36	61,2	40	Nika	Ferlin	1993	Solarke II 1992 - 1993
35	59,5	76	Nevenka	Kocjančič	1964	Članice 1960 - 1970
35	59,5	17	Špela	Prijon	1993	Solarke II 1992 - 1993
35	59,5	14	Špela	Zorko	1992	Solarke II 1992 - 1993
35	59,5	98	Iva	Mencin	1993	Solarke II 1992 - 1993
35	59,5	176	Slavka	Jefim	1959	Veteranke 1959 in starejše
32	54,4	82	Marija	Beganovič	1951	Veteranke 1959 in starejše
30	51,0	78	Klavdija	Ferkulj	1967	Članice 1960 - 1970
30	51,0	152	Uršula	Debevec	1971	Članice I 1971 - 1981
30	51,0	55	Sabina	Velič	1986	Mladinke 1982 - 1989
30	51,0	19	Tamara	Dizdarevič	1994	Solarke I 1994 - 1995
30	51,0	117	Ana	Pajk	1992	Solarke II 1992 - 1993
30	51,0	181	Anja	Strojan	1990	Solarke III 1990 - 1991
30	51,0	56	Maruša	Hribar	1990	Solarke III 1990 - 1991
28	47,6	108	Eva	Boruta	1991	Solarke III 1990 - 1991
27	45,9	64	Lučka	Mrzelj	1998	Cicibanke 1996 in mlajše
27	45,9	168	Nataša	Omahen	1976	Članice I 1971 - 1981
27	45,9	57	Mojca	Lampič	1991	Solarke III 1990 - 1991
26	44,2	41	Kaja	Ferlin	1994	Solarke I 1994 - 1995
26	44,2	161	Iris	Bergljatner	1991	Solarke III 1990 - 1991
26	44,2	45	Sara	Kladnik	1991	Solarke III 1990 - 1991
25	42,5	70	Ana	Kocjančič	1956	Veteranke 1959 in starejše
24	40,8	144	Lea	Križman	1996	Cicibanke 1996 in mlajše
24	40,8	137	Urška	Koželj	1994	Solarke I 1994 - 1995
24	40,8	106	Pia	Hren	1991	Solarke III 1990 - 1991
23	39,1	93	Blanka	Jakoš	1964	Članice 1960 - 1970
23	39,1	143	Mateja	Križman	1971	Članice I 1971 - 1981
23	39,1	111	Saša	Jeršin	1989	Deklice 1988 - 1989
23	39,1	102	Klara	Zupančič	1995	Solarke I 1994 - 1995
20	34,0	59	Nina	Mrzelj	1993	Solarke II 1992 - 1993
19	32,3	205	Marjeta	Mrzelj	1968	Članice 1960 - 1970
19	32,3	130	Andreja	Podržaj	1980	Članice I 1971 - 1981
19	32,3	20	Maruša	Mišmaš	1994	Solarke I 1994 - 1995
18	30,6	53	Anita	Kozlevčar	1984	Mladinke 1982 - 1989
18	30,6	109	Maja	Štrubelj	1991	Solarke III 1990 - 1991
18	30,6	182	Biljana	Pejič	1991	Solarke III 1990 - 1991
17	28,9	191	Petra	Kastelic	1979	Članice I 1971 - 1981
16	27,2	113	Eva	Grubelič	1997	Cicibanke 1996 in mlajše
15	25,5	80	Anita	Sašek	1992	Solarke II 1992 - 1993

ODPRTO PRVENSTVO V KEGLJANJU

V organizaciji ZŠO Grosuplje in sodelovanju ŠD Št. Jurij, je bilo izvedeno odprto prvenstvo občine Grosuplje v rekreativnem kegljanju.

Rezultati odprtega prvenstva občine Grosuplje v rekreativnem kegljanju borbene igre za leto 2003.

Tekmovanje se je odvijalo v dveh delih 7. in 14. maja na kegljišču Maksa Perca v Ljubljani. Nastopilo je šest ekip. Po prvem nastopu je vodila ekipa TRGOUP pred ekipno AVTOHIŠA MIHELJIČ in ekipno MODRI JAN. V drugem delu TRGOUP ni popustil, v zadnjih lučajih pa je ekipa MODRI JAN prehitela ekipo AVTOHIŠA MIHELJIČ.

KONČNI VRSTNI RED:

1. mesto ekipa TRGOUP z 836 podrtimi keglji.
  2. mesto ekipa MODRI JAN s 762 podrtimi keglji.
  3. mesto ekipa AVTOHIŠA MIHELJIČ s 742 podrtimi keglji.
  4. mesto ekipa BAUMGARTNER s 701 podrtimi keglji.
  5. mesto ekipa SOMBRERO BAR s 675 podrtimi keglji.
  6. mesto ekipa KOČMAN GRAFIKA s 604 podrtimi keglji.
- Zmagovalna ekipa TRGOUP je prejela prehodni pokal občine Grosuplje v kegljanju-borbene igre v lasti za eno leto. Tekmovalci prvih treh uvrščenih ekip pa nadalje.

Predsednik ŠD Št. Jurij, Vinko Škrjanc

VGA (Velikoupeljska gostilniška agencija) vas (DEZ) informira

TISTEGA LEPEGA NEDELJSKEGA DNE...

Je z enega konca velikoupeljske komune PREDRZEN KRAJAN zahojene (zavožene!) soseske pridivjal z osebno koreto in prikolicco ter ODLOŽIL TOVOR NEIDENTIFICIRANEGA POREKLA le nekaj ducatov klaffer stran od plešivskega - (pardon!) velikoupeljskega spomenika. Prebivalci pa so kljub nedelji identificirali registrsko tablico češke korete in jo prijavili pristojni ekološki inšpekciji v Strasbourg, saj računajo, da LOKALNI INŠPEKTOR zadeve ne bo rešil do vstopa Slovenije v EU. Baje se bodo zoper poredneža dvignili tudi varuhi spominskega in krajinskega parka. Sam pa mu predlagam, da odpelje tovor v KOMUNSKO ŠPANOVO (N=J, VO=0) DOLINO. Lahko tudi ponoči. Bo najceneje!

Jožek Zagraški

24 UR TEKA SREČE - MOŠKI

St.krogov	Km ²	Start.št.	Ime	Priimek	Letnik	Kategorija
93	158,1	23	Boštjan	Pečar	1975	Člani I 1971 - 1981
85	144,5	4	Franc	Kavčič	1970	Člani II 1963 - 1970
80	136,0	51	Matjaž	Bukovec	1982	Mladinci 1982 - 1987
70	119,0	60	Tomaž	Pirnat	1960	Veterani I 1954 - 1962
69	117,3	154	Zvonko	Jelen	1949	Veterani II 1953 in starejši
67	113,9	157	Ivan	Janežič	1946	Veterani II 1953 in starejši
62	105,4	128	Polde	Taler	1943	Veterani II 1953 in starejši
59	100,3	83	Niko	Kranjc	1943	Veterani II 1953 in starejši
57	96,9	26	Milan	Dobnikar	1966	Člani II 1963 - 1970
53	90,1	65	Luka	Mrzelj	1989	Dečki 1988 - 1989
52	88,4	25	Primož	Setnikar	1979	Člani I 1971 - 1981
50	85,0	3	Jaka	Ferkulj	1990	Šolarji III 1990 - 1991
50	85,0	6	Tomaž	Majer	1962	Veterani I 1954 - 1962
49	83,3	29	Mario	Marič	1990	Šolarji III 1990 - 1991
48	81,6	71	Anže	Kocjančič	1990	Šolarji III 1990 - 1991
48	81,6	43	Nejc	Mehle	1991	Šolarji III 1990 - 1991
47	79,9	2	Tomaž	Avšič	1976	Člani I 1971 - 1981
46	78,2	81	Boštjan	Kadunc	1987	Mladinci 1982 - 1987
44	74,8	9	Tomaž	Zupančič	1969	Člani II 1963 - 1970
43	73,1	104	Igor	Potokar	1989	Dečki 1988 - 1989
42	71,4	142	Miha	Križman	1992	Šolarji II 1992 - 1993
42	71,4	147	Žiga	Ahčin	1992	Šolarji II 1992 - 1993
41	69,7	155	Žan	Brezec	1992	Šolarji II 1992 - 1993
39	66,3	35	Gregor	Marič	1994	Šolarji I 1994 - 1995
39	66,3	170	Timotej	Randirovič	1990	Šolarji III 1990 - 1991
38	64,6	192	Damjan	Volkar	1971	Člani I 1971 - 1981
38	64,6	99	Luka	Brlan	1989	Dečki 1988 - 1989
38	64,6	195	Erik	Grabljevec	1992	Šolarji II 1992 - 1993
37	62,9	5	Darko	Cerovšek	1980	Člani I 1971 - 1981
37	62,9	28	Miha	Oblak	1993	Šolarji II 1992 - 1993
36	61,2	58	Andrej	Hostnik	1990	Šolarji III 1990 - 1991
35	59,5	16	Boštjan	Mencin	1994	Šolarji I 1994 - 1995
35	59,5	67	Erik	Virant	1990	Šolarji III 1990 - 1991
34	57,8	196	Blaž	Kastelic	1991	Šolarji III 1990 - 1991
33	56,1	10	Alojzij	Kralj	1969	Člani II 1963 - 1970
33	56,1	135	Domen	Tomič	1994	Šolarji I 1994 - 1995
32	54,4	21	Žan	Perko	1991	Šolarji III 1990 - 1991
31	52,7	74	Rok	Kocijančič	1986	Mladinci 1982 - 1987
30	51,0	72	Jan	Križman	1991	Šolarji III 1990 - 1991
29	49,3	52	Anže	Kozlevčar	1994	Šolarji I 1994 - 1995
28	47,6	150	Klemen	Lunar	1995	Šolarji I 1994 - 1995
28	47,6	12	Matevž	Corel	1993	Šolarji II 1992 - 1993
26	44,2	37	Klemen	Pajk	1989	Dečki 1988 - 1989
26	44,2	36	Mladen	Mikič	1990	Šolarji III 1990 - 1991
26	44,2	215	Martin	Matko	1955	Veterani I 1954 - 1962
26	44,2	27	Ludvik	Kokole	1953	Veterani II 1953 in starejši
25	42,5	139	Žiga	Zupanec	1981	Člani I 1971 - 1981
25	42,5	54	Tadej	Bric	1982	Mladinci 1982 - 1987
25	42,5	39	Marko	Hribar	1992	Šolarji II 1992 - 1993
24	40,8	193	Silvo	Miklavčič	1955	Veterani I 1954 - 1962
22	37,4	146	Jan	Ahčin	1996	Cicibani 1996 in mlajši
22	37,4	66	Blaž	Ferjan	1991	Šolarji III 1990 - 1991
21	35,7	95	Sandi	Mrzelj	1963	Člani II 1963 - 1970
21	35,7	183	Brane	Pejič	1964	Člani II 1963 - 1970
21	35,7	138	Franci	Stošič	1966	Člani II 1963 - 1970
21	35,7	87	Gašper	Oblak	1991	Šolarji III 1990 - 1991
20	34,0	136	Luka	Tomič	1998	Cicibani 1996 in mlajši
20	34,0	49	Sergej	Efimov	1989	Dečki 1988 - 1989
20	34,0	131	Gregor	Podržaj	1982	Mladinci 1982 - 1987
20	34,0	156	Bor	Brezec	1994	Šolarji I 1994 - 1995
20	34,0	88	Andrej	Juretič	1992	Šolarji II 1992 - 1993
18	30,6	141	Bogdan	Rojc	1972	Člani I 1971 - 1981
18	30,6	216	Andraž	Žugič	1993	Šolarji II 1992 - 1993
18	30,6	30	Matija	Klanjšek	1993	Šolarji II 1992 - 1993
18	30,6	31	Miha	Gunde	1992	Šolarji II 1992 - 1993
17	28,9	140	Gregor	Finc	1972	Člani I 1971 - 1981
17	28,9	169	Slobodan	Randnerovič	1963	Člani II 1963 - 1970
17	28,9	105	Štefan	Randnerovič	1993	Šolarji II 1992 - 1993
16	27,2	200	Adam	Zupančič	1994	Šolarji I 1994 - 1995
16	27,2	73	Peter	Viršek	1994	Šolarji I 1994 - 1995
16	27,2	15	Miha	Zaletel	1991	Šolarji III 1990 - 1991
15	25,5	185	Matija	Ferjan	1990	Šolarji III 1990 - 1991
15	25,5	188	Danijel	Nagelj	1951	Veterani II 1953 in starejši

POTEPANJE Z DRUŠTVOM TRUBARJEVE KONJENICE

Ko me je Milan Savanovič, učitelj jahanja in član društva Trubarjeve konjenice aprila letos povabil na tradicionalno dvodnevno potepanje po Dolenjski, sprva nisem vedel, ali naj se na vabilo odzovem ali ne. Prejahal sem že velik del Slovenije, med drugim sem bil četa 2000 član odprave Piran, toda vedno sem jahal v majhni skupini ljudi in konj, ki sem jih poznal.

Zbor konjenice je bil v petek, 24. 4. 2003 na domu stotnika Toneta Kraljiča v Velikih Lipljenih. S konjem Georgeom sva bila takoj po prihodu na zborna mesto lepo sprejeta. Po uvodnem spoznavanju in obilnem zajtrku nas je stotnik Tone vseh dvanajst postavil v vrsto, nam predstavil plan ježe in razdelil zadolžitve. Tone zaradi operacije, ki jo je imel pred kratkim, ni mogel zajahati svojega žrebca, a kot pravi stotnik nas je vso pot spremljal z avtom in nam dajal nasvete. Tako smo v lepem sončnem vremenu krenili iz Velikih Lipljen mimo Županove jame do Št. Jurija, kjer nas je pred cerkvijo pričakal gospod župnik, blagoslovil konje in jezdece ter nam zaželel srečno pot. Po kratki pokušini domačega peciva in pozdravu smo pot nadaljevali skozi Ponovo vas do Grosupljeja. Ustavili smo se pri Čebelarstem domu na Spodnjem Blatu. Nato smo odšli proti Polici, se dvignili na Kucelj in po občudovanju lepih razgledov po okolici pohiteli k Habjanu na Vrh nad Višnjo Goro. Tu sta nas pričakala naš stotnik in gospod Habjan. Ko smo poskrbeli za konje in zase, smo morali pohiteti proti Stični, saj so nas pričakovali, da bi nam omogočili ogled samostana. Po zanimivem ogledu, ki ga je vodila prikupna vodička, smo odšli do turistične kmetije Grofija. Gospodar Janez nas je prijazno sprejel in nam omogočil, da smo lahko oskrbeli konje, nato pa imeli lep večer, polnem smeha in plesa. Čudovito noč smo preživeli kar na senu. Zbudili smo se v lepo jutro in po oskrbi konj in pozdravu nadaljevali pot prek Ivančne Gorice do Muljave, kjer smo si ogledali domačijo Josipa Jurčiča. Nato smo se podali do izvira reke Krke, prek Ilove Gore in Zdenske vasi ter Ponikev, kjer smo zaključili našo dvodnevno ježo.

Rad bi se zahvalil jezdecem iz Društva Trubarjeve konjenice, še posebej stotniku Tonetu, Nadi in Milanu.

Marjan Žitnik

STOJNA - SLOVENSKI VRH

Bujno zelenilo obširnih kočevskih gozdov nas je objelo z vso svojo svežino pravkar vzbrstelih listavcev. Zadišale so smole mogočnih smrek in jelk, ko smo se s skupino tridesetih Skalašev v začetku maja vzpenjali po kar zahtevni strmini proti Slovenskemu vrhu. Pot je bila malo naporna, zrak pa je bil izredno čist in svež. Pogledi so nam božali stoletna drevesa, ki so proti vrhu, na višini okrog tisoč metrov, bila že malo manj prebujena, kot na začetku naše poti, v Slovenski vasi pri Kočevju.

Po enournem vzponu se nam je ob pogledu nazaj, na prehojeno pot, že pokazala panorama kočevske ravnine in mesto Kočevje z rudniškim jezerom v ozadju. Na drugi strani doline so se širili prostrani roški gozdovi, v ozadju in malo na desno pa so se nakazovali Gorjanci. Ves ta svet je bilo videti kot na dlani.

Proti vrhu je razgled zaradi mogočnih dreves ob poti postajal malo manj darežljiv. Tudi vršni del 1040 m visokega Slovenskega vrha ni posebno odprt. Je pa zelo prikladen za počitek in malico, kar smo oboje z veseljem izkoristili.

Gorski greben Stojna teče vzdolž kočevske doline, na desni strani mesta Kočevja gledano iz ljubljanske smeri. Nekoliko višji vrhovi, ki izstopajo, so na začetku Slovenski vrh, nato Ledenik, tik nad Kočevjem je Mestni vrh in Fridrihštajn z dobro obnovljenimi tlorisi sten nekdanjega, v to divjino postavljene gradu. Južni dostop na ta skalni vrh so člani kočevskega planinskega društva popestrili z manjšo, a kar zahtevno plezalno potjo.

Po spustu z vrha nas je pot vodila po desni strani grebena, ki se spušča v Goteiško dolino, katero smo obiskali samo s pogledi, mi pa smo nadaljevali proti hribu Ledenik. Pot se nam je spet raztegnila na dobri dve uri hoje. Nato je sledil zaslužen počitek, vpis v spominsko knjigo in žigosanje tistih naših dokazil, ki jih potem uporabimo za urejanje spominov ali pa jih razkazujemo prijateljem in svojim domačim, tudi če za to ne pokažejo kakšne posebne vneme.

Z vrha Ledenika do Koče pri Jelenovem studencu smo porabili še dobro uro časa. Nekateri so se povzpeli na bližnji Mestni vrh, ostali pa so se prepustili prijazni postrežbi osebja te kočje in vabljivim sončnim žarkom na zeleni trati. Poleg kočje je znani Jelenov studenec, ki ne presahne zlepa. V njem je domiselno urejeno zajemanje vode, ki je po trditvi gospodarice tudi sanitarno pregledana in užitna. Preizkusili smo jo in ugotovili, da njena trditev drži.

Poleg kočje in studenca je za ogled zanimiva pol ure oddaljena Ledena jama. Vstop vanjo je omogočen z napeto jekleno žico, vendar je bil precej zahteven zaradi obilnega ledu in blata na stezi. Čeprav nas je mikala ledena položna ploskev v globini kakih štirideset metrov, se za spust v brezno zaradi slabih pogojev in premalo časa, nismo odločili.

Precej strm spust z Mestnega vrha, oziroma od Koče pri Jelenovem studencu, je trajal še eno uro, ki je nekatere še pošteno izmučil. Rešitev je bila blizu. Del naših jeklenih konjičkov je že čakal čisto ob vznožju gore, kamor smo jih pripeljali že zjutraj.

Tura tehnično ni zahtevna, za povprečno utrjenega pohodnika je dostopna v vsakem letnem času, razen morda sredi zime in ob visokem snegu. Poti so lepo urejene in označene.

GK Limberk, Marjan Perme

VGA (Velikoupeljska gostilniška agencija) vas (DEZ) informira

ZAROTA

Zapisi smo že, da so zadnjič trije vinski bratci naglas komentirali KEVDRSKI ZAKON. Komaj se je njihova polemika ohladila, so že odprli novo temo. Ugotavljali so, da je najbrž minister KEVDER naročil odposlancu JAKČU, naj jim nasproti pošlje RADO-DAJKE iz VELIKODOLGOVAŠKEGA NEBOTIČNIKA in jih s tem grobo zmotil pri poslovanju za enim od velikoupeljskih šankov. Zato so sklenili, da jih bodo nagnali v bližnji hotel.

Ježek Zagraški

KOLESARSKI MARATON TREH OBČIN DRŽAVNO PRVENSTVO V AKROBATSKEM ROCK and ROLL-u

Grosuplje, 1. 6. 2003. V nedeljo, ob 9. uri, se je pri športni dvorani Brinje pričel letos že 5. rekreativni kolesarski maraton treh občin. Vsako leto ga organizira Kolesarsko društvo Grosuplje v sodelovanju z občinami Grosuplje, Ivančna Gorica in Dobrepolje.

Kolesarji so se tudi na letošnjem maratonu lahko odločili za eno izmed ponujenih treh poti. Tako je bila najdaljša, 100-kilometrski razdalja, namenjena dobro pripravljenim rekreativcem. Poleg razgibanega terena je kolesarje čakal še vzpon na 600 m visoki Korinj. Druga razdalja je bila dolga 85 km, brez vzpona na Korinj. Tretji maraton pa je bil to leto izveden prvič. Šlo je za 20 km dolgo progo, ki je bila pripravljena predvsem za solarje, družine, slabše pripravljene rekreativce in za tiste, ki so želeli poleg kolesarjenja tudi kaj lepega videti. Na njihovi poti jih je čakal še ogled Županove jame.

Na pot so se najprej podali vsi tisti, ki so se prijavili za najdaljšo pot. Peljali so proti Račni, skozi Videm in vse do Krke, kjer so se tudi vzpeli na Korinj. Tisti, ki so vozili 85 kilometrski razdaljo, so se tu odcepili od glavne skupine in nadaljevali pot do Muljave. Do tu so preko Korinja potem prispeli tudi ostali kolesarji. Pot so nato nadaljevali preko Biča, pa vse do Ivančne Gorice ter se preko Višnje Gore in Žalne vrnili nazaj v Grosuplje.

Nekaj čez deveto uro pa so štartali tudi vsi tisti, ki so se prijavili na krajši - 20 km dolg maraton. Ti so krenili na pot preko Spodnje Slivnice do Velikih Plipljen ter se vrnili nazaj v Grosuplje skozi Št. Jurij in Ponovo vas.

Glede na letošnjo udeležbo je maraton postal zanimiv za številne kolesarje. Tako smo med tekmovalci lahko opazili zelo mlade, tiste malo starejše, družine in različne ekipe. Letos je bilo udeležencev kar 605, med njimi pa je bilo 125 žensk. Ekipe z največ udeleženci je bila ekipa Hitri polži iz Šmarja, ki je štela 33 udeležencev. Druga je bila ekipa Luz iz Ljubljane z dvajsetimi in tretja ekipa Turbo M s sedemnajstimi udeleženci. Najštevilnejša šolska ekipa pa je bila ekipa OŠ Brinje, s kar štiridesetimi kolesarji. Sledila ji je ekipa OŠ Louis Adamič Grosuplje (28 udeležencev), njej pa ekipa OŠ Franc Rozman Stane iz Ljubljane (7 kolesarjev).

Najstarejši udeleženec maratona je bil Milan Žerovnik iz Ljubljane, ki je star 85 let. Podal se je na 85 kilometrski pot, kljub temu da je v njegovi medenici kar 6 vijakov. Ti mu povzročajo bolečine že pri hoji. Na kolesu pa te bolečine minejo in tako je na poti prehitel marsikaterega mlajšega kolesarja. Andrej Šircelj pa je kar dvakrat prevozil najdaljšo pot.

Kot zanimivost pa omenimo še 9-letnega Uroša, ki se je na 85 km dolgo pot podal sam. Starša o tem nista vedela nič, saj sta svojo družino prijavila na 20 kilometrski razdaljo. Uroš je pod budnim očesom varnostne službe kljub temu prišel varno na cilj, kjer ga je že čakala njegova mamica.

Med vožnjo skozi prelepo pokrajino so se kolesarji lahko okrepčali pri okrepčevalnicah, ki so bile postavljene na vseh progah. Poleg tega so imeli na voljo tudi potujoče servisne delavnice in ostala spremljevalna vozila. Reševalna ekipa ni imela veliko dela, saj ni bilo hujših poškodb kolesarjev. Poročali so le o nekaj odrgninah, ki pa so na takih prireditvah nekaj običajnega. Prav tako so tudi mehaniki bolj ali manj počivali. Rešiti so morali le nekaj počenih zračnic in pretrganih verig.

Organizatorji so poskrbeli tudi za to, da je na cilj vsak udeleženec maratona prejel spominsko medaljo in darilo. Poleg tega so kolesarjem pripravili malico, zrebanje nagrad in veliko zabave. Odlično pripravljena prireditev je vsekakor lepa pridobitev za Grosuplje. Naslednje leto nas gotovo čaka še en dobro pripravljen maraton in mogoče še kakšna skupna prireditev treh občin.

Kristina Zajc

KOLESARSKI IZLET V DOBREPOLJE

Grosuplje-Dobrepolje, 25. 5. 2003 - V organizaciji Kolesarskega društva Grosuplje se je približno 50 kolesarjev zelo različnih starosti v lepem sončnem vremenu udeležilo tradicionalnega družinskega izleta sopihajoč čez čušperski klanec v dobrepoljsko dolino. Vsi so prispeli na cilj, kjer jih je sprejelo in pogostilo osebje gostilne Brdavs, ki jo poleg dveh gostiln v Grosupljem vodita Grosupeljčana Tatjana in Ivo Virant. Izleta se je udeležilo 50 kolesarjev. Vračali so se po isti poti, še prej pa so se najmlajši kolesarji kar sami postavili za "fotko" skupaj z organizatorko izleta in (novim) predsednikom Kolesarskega društva Grosuplje.

Jože Miklič

NOGOMETNI KLUB GROSUPLJE OBVEŠČA

Zaključujemo drugo sezono delovanja najmlajših nogometašev v NK Grosuplje, ki jih imenujemo tudi cicibani ali selekcija U-10. V dveh letih smo s pomočjo staršev in kluba dokončno formirali skupino. Na prvih treningih pred dvema letoma je bilo prisotnih 6 otrok, danes pa ekipo sestavlja 23 otrok. Za nami je tudi prvo prvenstveno tekmovanje, kjer smo osvojili 6 mesto v skupini 8-ih ekip, poleg tega smo se udeležili tudi zimске lige v Ljubljani.

Treniramo 3 - 4 krat tedensko, ob sobotah pa je na vrsti tekma. Treninge popestrimo s prijateljskimi tekmami. V zimskem času treningi potekajo v telovadnici in sicer 2 krat tedensko.

Pri nas ni rezultat na prvem mestu, ampak veselje in zanimanje otrok za nogomet. Pridite, zabavno bo!

Obveščamo vas, da bo vpis mladih nadobudnih nogometašev potekal ves avgust. Vabljeni vsi otroci letnik 1993 in mlajši. Vpišete se lahko v klubskih prostorih Ob Grosupeljski c. 19, 1290 Grosuplje in sicer vsak delovnik v popoldanskem času. Vse dodatne informacije dobite na tel: 051 31-80-31 Borut ali 041 73-90-78 g. Mariničič.

Lep športni pozdrav, vladno vabljeni. - NK GROSUPLJE

Plesni klub Apolonij iz Maribora je v soboto, 7. 6. 2003 organiziral DRŽAVNO PRVENSTVO v akrobatskem rock and roll-u v Ljubljani. Prireditev je bila tokrat postavljena na odrske deske dvorane Španski borci, kjer pa za tekmovalne pogoje ni bilo najbolje poskrbljeno, saj je bila neznosna vročina. Tekmovalci so se med seboj pomerili za naslove državnih prvakov v razredu starejših in mlajših mladincev. Hkrati pa je potekalo tudi tekmovalstvo za naziv zmagovalca državnega prvenstva v kategoriji člani B in C ter MINI. Odprto državno prvenstvo za člane bo organizirano v mesecu oktobru.

Zmagovalni par, torej državna prvaka v kategoriji mlajših mladincev, sta postala Matic Herga in Maja Geršak Plesni klub Apolonij iz Maribora, v kategoriji starejših mladincev pa sta po ocenah sodnikov najbolje odpsela in osvojila prvo mesto Jure Markič in Melanija Kogoj Plesni klub M iz Tržiča.

Zelo dobro pa so se odrezali tudi vsi grosupeljski M-ovci. V boju za naslov državnega prvaka v kategoriji starejši mladinci, sta Blaž Hren in Špela Roblek zasedla 4. mesto in za las zgrešila stopničke, za naziv zmagovalec državnega prvenstva pa sta par Franci Pevc in Mojca Šeme zmagala v članski C kategoriji, Anže Jakopin in Tina Kuhelj pa sta v kategoriji B v hudi konkurenci osvojila 2. mesto, na evropski rang lestvici pa

sta trenutno na odličnem 7. mestu.

Za pravo presenečenje pa sta poskrbela Janez (Jan) Miklič in Anita Kastelic, ki sta na šele svojem drugem tekmovanju v kategoriji MINI stopila kar na stopničke in to na tretje mesto. Zelo dobro pa sta se v kategoriji MINI odrezala tudi par Anže Knez in Anja Gnidovec, saj sta v tako močni konkurenci (23 parov) priplesala v finale in osvojila 7. mesto. Nastopila pa sta tudi MINI par Viktor Zupančič in Lucija Slemenjak, ki tudi tvorita nov MINI podmladek Plesnega kluba M

Grosuplje in oba sodita med izjemno perspektivne pare.

Rock and Roll sezone pa za naše tekmovalce še vedno in še zdaleč ni konec, saj reprezentante B razreda (Anže in Tina) čaka 21. 6. 2003 še Evropski pokal v Italiji, mlajši in starejši mladinci (Blaž in Špela) pa odhajajo še na Svetovno prvenstvo v Avstrijo 28. tega meseca.

Vsi skupaj jim zaželimo srečo in pa seveda dobre rezultate.

PKM Grosuplje, Marjan Jakopin

Perspektivni mladi plesni pari akrobatskega R&R v razredu MINI

MEDNARODNA LIGA V KOŠARKI NA VOZIČKIH V REGIJI ALPE JADRAN, DRŽAVNO PRVENSTVO TER MEDDRUŠTVENI IN MEDNARODNI TURNIR

MEDNARODNA LIGA

Na pobudo Zveze paraplegikov Slovenije se je ustanovila meddržavna - regionalna liga v košarki na vozičkih. Po predhodnem dogovoru med slovenskimi klubi in klubom iz avstrijske Koroške ter Slavonskega Broda smo se na ustanovnem sestanku v Ljubljani dogovorili o poteku in izvedbi samega sistema, katerega je v osnovi predlagal in ga izpeljal Dane Kastelic. Liga je bila pilotskega značaja, saj želimo v prihodnje organizirati ligo s sodelovanjem večjega števila ekip. V končanem sistemu so nastopili štiri klubi, dva iz Slovenije ter po eden iz Avstrije in Hrvaške, katere je zastopalo dvainpetdeset (52) igralcev. Odigralo se je dvanajst tekem po Bergerjevem dvokrožnem turnirskem sistemu štirih ekip. Klubi so k izvedbi pristopili z vso odgovornostjo in tako se je v mesecu marcu 2003 pričel prvi krog, katerega je organiziral klub KK Brod iz Slavonskega Broda - Hrvaška, drugi krog je potekal v organizaciji RSV Kärnten iz Avstrije. Tretji in četrti krog pa sta bila organizirana v Ljubljani in zaključni 24. maja 2003 v Novem mestu, kjer je bila tudi razglasitev rezultatov. V mednarodnem projektu so sodelovali še sodniki: Tomšič, Okoren, Zaletelj in Dečman iz Slovenije, Peič in Pencinger s Hrvaške ter komisarja lige Lukan in Kastelic. V dvanajstih tekmah so igralci dosegli 1445 točk, od katerih so bili najboljši trije Robert Holdernig (A) 149 točk, Marjan Trdina (SLO) 122 točk in Janez Učakar (SLO) 108 točk. Sodelujočim ekipam je pokale za udeležbo podelil podpredsednik Zveze paraplegikov Slovenije Jože Okoren po naslednjem osvojenem vrstnem redu:

1. mesto SLOVENIJA 1
2. mesto SLOVENIJA 2
3. mesto RSV KÄRNTEN (A)
4. mesto KK BROD (CRO)

Zaradi interesa ekip iz Avstrije, Hrvaške kakor tudi Bosne in Hercegovine bomo ligo v prihodnji sezoni razširili. Zato predvidevamo sestanek z vodji ekip 13. junija 2003 na sedežu Zveze paraplegikov Slovenije, ki bo tudi v prihodnje nosilka mednarodnega projekta v košarki na vozičkih za sezono 2003/2004. Več o nadaljnji izvedbi pa bodo bralci obveščeni po delovnem sestanku vodij ekip.

DRŽAVNO PRVENSTVO

V okviru Zveze paraplegikov Slovenije so bila izpeljana štiri kola državne lige, kjer so nastopale ekipe iz Društva paraplegikov Gorenjske, severne Štajerske, Dolenjske in Ljubljane. Zaključni turnir play - off je bil v organizaciji Zveze za šport invalidov Slovenije izpeljan v Slovenski Bistrici. Najboljši trije igralci slovenskega državnega prvenstva so Marjan Trdina (DP Kranj) 149 točk, Marjan Župarič (DP Novo mesto) 124 točk in Jože Berčon (DP Ljubljana) 110 točk. V okviru slovenskega državnega prvenstva je sodelovalo enainšestdeset (61) tekmovalcev, katere je nagovoril predsednik Zveze za šport invalidov Slovenije Emil Muri, tekmovalcem prvih treh ekip je za dosežene rezultate podelil medalje po naslednjem vrstnem redu:

1. mesto DP KRANJ
2. mesto DP LJUBLJANA
3. mesto DP NOVO MESTO
4. mesto DP MARIBOR

POKALNO PRVENSTVO

Štiri slovenske ekipe ki so sodelovale v slovenskem državnem prvenstvu, so se pomerile tudi za pokal Zveze paraplegikov Slovenije, ki je bil letos odigran v Šoštanju. V dogovoru med slovenskimi Društvu paraplegikov, ki so nosilci ekip v košarki na vozičkih, je pokalno prvenstvo vsako leto v drugi regiji širom Slovenije. Tako lahko naši igralci prikažejo čare, ki jih ima v igri košarka na vozičkih. Na zaključku ligaške in pokalne sezone v košarki na vozičkih za leto 2002/2003, ki se je končalo s pokalnim tekmovanjem sta v imenu Zveze podpredsednik Jože Okoren in sekretarka Katja Vipotnik razglasila sledeče uvrstitve ekip:

1. mesto DP LJUBLJANA
2. mesto DP KRANJ
3. mesto DP NOVO MESTO
4. mesto DP MARIBOR

MEDDRUŠTVENI IN MEDNARODNI TURNIRJI

Slovenska Društva paraplegikov, ki imajo v svojih programih košarko na vozičkih, s tem pa tudi ekipe, ki jih zastopajo, so v svojih sredinah organizirala tudi turnirje s sodelovanjem domačih in tujih ekip. Kratek kronološki pregled turnirjev v sezoni 2002/2003: Prvega je organiziralo Društvo paraplegikov Gorenjske oktobra v Radovljici, kjer so sodelovale tri domače in ekipa z avstrijske Koroške. Drugega je organiziralo Društvo paraplegikov ljubljanske pokrajine v Cerknici, ki je bil hkrati tudi 4. tradicionalni novoletni turnir s sodelovanjem štirih domačih ekip. Tretjega je marca organiziralo Društvo paraplegikov severne Štajerske v Slovenski Bistrici. Kot četrti je bil v začetku aprila v organizaciji Društva paraplegikov Dolenjske, Posavja in Bele Krajine v Novem mestu izveden mednarodni turnir s sodelovanjem šestih ekip. Peti in največji prireditev v košarki na vozičkih prostora Alpe Jadran je ob evropskem letu invalidov organiziralo Društvo paraplegikov ljubljanske pokrajine konec aprila 2003. Na tradicionalnem 23. Pogačnikovem memorialu, ki je bil že sedmi z mednarodno udeležbo, je sodelovalo osem ekip. Zadnji, šesti turnir v tej sezoni bo z mednarodno udeležbo šestih ekip meseca junija v organizaciji Društva paraplegikov severne Štajerske. Tradicionalno je to tudi že 5. po vrsti, posvečen dnevu državnosti Republike Slovenije. Na vseh šestih turnirjih je skupaj sodelovalo osemindvajset ekip iz šestih držav srednjeevropskega prostora. V ekipe, ki so nastopale na turnirjih po Sloveniji, je bilo vključenih dvesto (200) igralcev, ki so prihajali iz Češke (USK Meta - Praga in Triga-Eprin - Brno), Avstrije (RSV Kärnten - Celovec, Conveen Sitting Bulls - Dunaj in RSV Flink Stones - Graz), Slovenije (DP Kranj, DP Ljubljana, DP Novo mesto in DP Maribor), Italije (ASS Millennium - Padova in ASS Castelveccio - Gradiška), Hrvaške (KKI Brod - Slavonski Brod in KKI Stela - Zagreb), Bosne in Hercegovine (KKI Sana - Sanski most, KKI Bihač in KKI Tuzla). Po podatkih organizatorjev je na omenjenih turnirjih nastopilo skupaj.

Vodja košarke na vozičkih Dane Kastelic

STORITVE

- Elektroinstalacije od projekta do izvedbe za vse vrste objektov, po konkurenčnih cenah, zahtevajte naše ponudbe;
- meritve instalacij in izdaja atestov za obratovalnice in proizvodne obrate;
- vzdrževanje instalacij in naprav na objektih, opravljamo redne in pogodbene servise;
- izvajamo računalniške mreže z dobavo in montažo opreme v sodelovanju z vodilnimi podjetji;
- naša ključavničarska delavnica vam izdelava vse vrste kovinskih delov, potrebnih pri montažah, razno kovinsko opremo, elektro omare in pulte po naročilu.

TRGOVINA

- Naša nova ponudba je urejena specializirana discontna trgovina za elektroinstalacije namenjena elektroinstalaterjem, vzdrževalcem, samograditeljem, gospodinjstvom;
- v trgovini izvajamo strokovno brezplačno svetovanje;
- izvajamo kataloško prodajo znanih proizvajalcev gospodinskih strojev in aparatov;
- na željo stranke izvršimo dostavo na dom, izvedemo priklop; brezplačno odpeljemo zamenjani izdelek.

ZMAGOVALCI TRIGLAVA - POZIMI!

FOTOGRAFIJA OBJAVLJENA NAKNADNO
k članku Zimski vzpon na Triglav, Barbare Jakopič (GO-5/2003)

V CENTRU GROSUPLJEGA ODDAM
POSLOVNI PROSTOR v variantnih
možnostih najema za 40 m²,
60 m² ali 85 m². Prostor je
primeren za trgovino,
uslužnostno dejavnost ali pisarno.
Tel. 041/ 361-197
01/ 7863-650

NAJMEM STANOVANJE ALI
STAREJŠO HIŠO v Grosupljem ali
bližnji okolici. Sprotno plačilo.
Tel 041/ 761-077

Redno zaposlena mamica z dvema
otrokoma IŠČE MANJŠE
STANOVANJE z opremljeno kuhinjo
in kopalnico za zmerno najemnino.
Okolica Ljubljane v smeri proti
Grosuplju.
Telefon: 040/505-311 (Andreja)

1290 GROSUPLJE, Rožna dolina 9
Tel.: 01/786 33 63
Faks: 01/786 44 64

SELA pri Dolenjskih Toplicah
Tel.: 07/306-56-95
07/306-56-82
RUDNIK, Šalka vas, Kočevje
Tel.: 01/895-56-25

AKCIJA POMLADI

DO 20% POPUSTA NA KERAMIČNE PLOŠČICE
PRI PLAČILU Z GOTOVINO NA IZBRANE ARTIKLE.

KOZMETIČNI SALON THALGO CENTER - SPA

Če nočete, da vas slaba volja
prežene iz kopalnic in vam pokvari
zaslužene dopustniške dni,
obiščite THALGO center v
Grosupljem.

Sedaj je čas,
da vam z
novimi
proizvodi
Thalgo
kozmetike
in sodobnimi
aparativnimi
programi
povrnemo
samozavest in
zadovoljstvo.

SLIM UP

NOVO
FOTOEPILACIJA

Brinje c. 1/47, 1290 Grosuplje, tel.: 01/7865-866

Hipermarket, živilske prodajalne Vele od 12.6. do 30.6.03

masa za
čevapčiče

postrežno

1.098,-
cena za kg

pakirano

1.139,-
cena za kg

mlad krompir

129,-
cena za kg

sadna
pijača
Orange
light
1,5 l

89,-

praznujemo
1. rojstni dan

v soboto 21.6.03
čaka vas presenečenje

Knjiga želja mladoporočencev

Najina poroka

*Naj bo vašina poroka najlepše doživetje,
ki ga delite s svojimi najbližjimi.
Predstavite svojim svatom Knjigo
mladoporočencev, kjer vam bodo izbrali
darilo po vašem okusu.*

*podarimo darilni bon
v višini 5%
vrednosti nakupa*

25. JUNIJ - DAN DRŽAVNOSTI

SREČANJE NA POLŽEVEMOBČINI GROSUPLJE IN IVANČNA GORICA VABITA NA
SVEČANOST V POČASTITEV DRŽAVNEGA PRAZNIKA**V SREDO, 25. JUNIJA 2003**PROGRAM SREČANJA:
13.00 - KONCERT GODBE STIČNA, ŠPORTNE IN DRUŽABNE IGRE**15.00 - OSREDNJA SVEČANOST**
SLAVNOSTNI GOVOR POSLANCA DRŽAVNEGA ZBORA JANEZA JANŠE.KULTURNI PROGRAM/ SODELUJOČI: POLDE BIBIČ, BIG-BAND - GROSUPLJE,
MILOŠ GENORIO, ŠENTJURSKI OKTET, STIŠKI KVARTET, OTROŠKA FOLKLORNA
SKUPINA VIDOVO - ŠENTVID IN FOLKLORNA SKUPINA KD RAČNA
OD 16. URE DALJE: ŠPORTNE IGRE, GLASBA ZA PLES - KORADO, KRJAVELJ
DOBRA HRANA, BOGATA RAZSTAVAŽUPAN OBČINE IVANČNA GORICA JERNEJ LAMPRET
ŽUPAN OBČINE GROSUPLJE JANEZ LESJAK

PROSTOVOLJNO GASILSKO DRUŠTVO ŠMARJE - SAP

vabi na

VELIKO VRTNO VESELICO

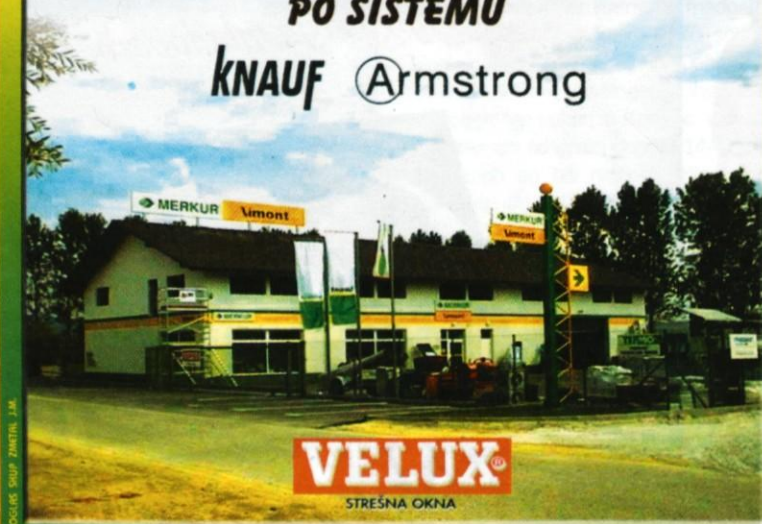
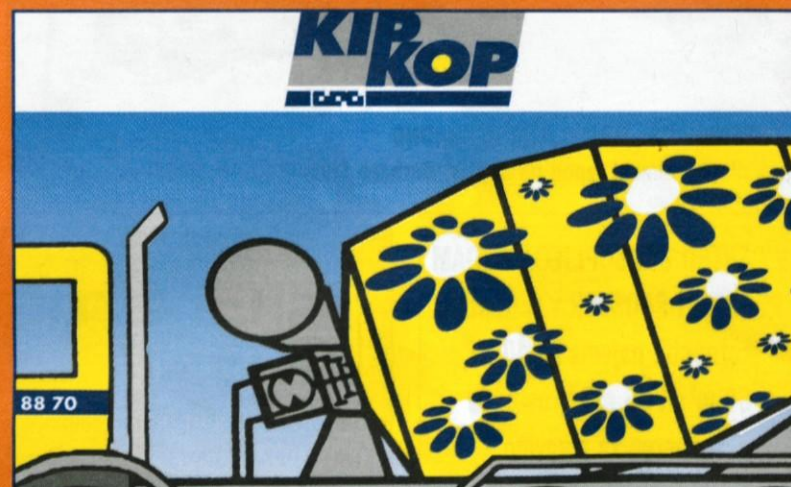
z bogatim srečolovom.

Veselica bo v soboto,

28. JUNIJA 2003, OD 20. URE DALJE PRI GASILSKEM DOMU V ŠMARJU.

Za zabavo bo skrbel ansambel Kristal, da ne boste omagali,
pa bomo poskrbeli šmarski gasilci in gasilke.

Vljudno vabljeni! - Na pomoč!

PRIDRUŽI SE NAM Vas zanima dinamičen in zanimiv poklic, ste star do 25 let
in imate četrto ali peto stopnjo izobrazbe, potem
se pridružite slovenski vojski in postanite poklicni vojak.MINISTRSTVO ZA OBRAMBO
GENERALŠTAB SV
KARDELJEVA PLOŠČAD 25, 1000 LJUBLJANAINFORMACIJE:
080 - 13 22
<http://www.Mors.si>
naborna.pisarna@mors.si**PISARNIŠKE
PROSTORE**na izjemni lokaciji
v Grosupljem
z urejenim
parkiriščem**ODDAJAMO
V NAJEM**po zelo ugodni
ceni.
Informacije na
tel. 01/
786-67-30**Vimont**TRGOVINA Z GRADBENIM IN TEHNIČNIM BLAGOM d.o.o.
Gasilska c. 4, Grosuplje - tel.:01/7864-068, tel/faks:01/7864-067**FINALNA DELA V GRADBENIŠTVU****STROPOVI-PREDELNE STENE
PO SISTEMU****KNAUF** **Armstrong****VELUX**
STRESNA OKNA**ZNAK KAKOVOSTI V GRADITELJSTVU!**Izdelujemo, dobavljamo in vgrajujemo vse vrste **betonov**
BETONARNE: LJUBLJANA, VRHNIKA, GROSUPLJE
Pripravljamo in dobavljamo **armature** po načrtih**DOBAVA IN VGRADNJA TAKOJI**
01 / 256-88-70GPG KIPKOP d.o.o. Ljubljana, Cesta dveh cesarjev 393
1000 Ljubljana**EL TEHNIKA**ELEKTROMEHANIKA IN TEHNIČNA TRGOVINA
JOŽE AHLIN s.p., Kolodvorska cesta 1, 1290 Grosuplje
01/ 787 14 51, GSM: 031/ 640 100**MOBILNA TELEFONIJA**

pooblaščen zastopnik družbe

RAČUNALNIŠKA OPREMA

prodaja in servis

AVTOAKUSTIKA - VIDEO - HIFI

prodaja in montaža

NAUTIKA

prodaja in izposoja

HRANILNICA**LON**
d.d., Kranj**OSEBNI RAČUN (limit, BA/MAESTRO, EUMC)**

NIŽJE OBRETNOSTNE MERE ZA POTROŠNIŠKE KREDITE

ODLIČNA VARČEVALNA PONUDBARENTNO VARČEVANJE ZLATI LON
VARČEVANJE PLUS ZLATA REZERVA**TRANSAKCIJSKI RAČUNI ZA VSA PODJETJA**E LON ELEKTRONSKO BANČNIŠTVO
PLAČILA V TUJINO**OBRTNIŠKI IN PODJETNIŠKI KREDITI****UGODNI MENJALNIŠKI TEČAJI IN PLAČILNI PROMET**

ZA VSE INFORMACIJE SE OGLASITE NA KOLODVORSKI 3 OZIROMA NAS POKLIČITE PO TELEFONU 78-62-925

POSLOVNA**ENOTA**

Grosuplje

Kolodvorska 3

Telefon:
01/78 62 925Faks:
01/78 61 719